KRISTUS

OG

BILLEDSTØTTEN

Anne-Lise Madsen
KRISTUS OG BILLEDSTØTTEN

Forsidebilledet taler til os om tidens alvor
og de kristnes opgave i tiden:
Es, 60:1-2:
»Gør dig rede, bliv lys, thi dit lys
er kommet, Herrens herlighed
er oprundet over dig.
Thi se, mørke skjuler jorden
og dunkelhed folkene,
men over dig skal Herren oprinde,
over dig skal hans herlighed ses.«

Eftertryk kun tilladt med forfatterens tilladelse.
PALMA Forlaget 1987
Tegninger af Line Jørgensen
Tryk: Ryvang bogtryk/offset ApS
Sat med 11 punkt Times

ISBN 87 89240 00 6

Anne-Lise Madsen

KRISTUS
OG
BILLEDSTØTTEN

PALMA Forlaget

Indholdsfortegnelse

Indledning

1. DEL
1. Kapitel: Kristus og billedstøtten
2. - Kristusskikkelsen i åbenbaringsbogen
3. - Jeg så satanskikkelsen
4. - Billedstøtten i Daniels bog
5. - Billedstøtten = satanskikkelsen
6. - Betydningen af hovederne
7. - Beskrivelsen af overkroppen
8. - Billeder på overkroppens betydning
9. - Betydningen af bæltet
10. - Billeder på kobberbæltets betydning
11. - Underkroppens betydning
12. - Helligåndens virke i Kristi Legeme
13. - Føddernes betydning
14. - Kristi menigheds styrke

2. DEL
15. Kapitel: De syv menigheder
16. - Vigtige ting om de syv menigheder
17. - Til Efesusmenigheden
18. - Til Smyrnamenigheden
19. - Til Pergamummenigheden
20. - Et nyt navn
21. - De sidste fire menigheder
22. - Til Tyatiramenigheden
23. - Til Sardesmenigheden
24. - De to sidste menigheder
25. - Den sjette menighed, Filadelfia
26. - Laodikeamenigheden, (som lades tilbage)
27. - Laodikeamenigheden

3. DEL
28. Kapitel: Daniels liv (et billede på menigheden)
29. - Daniel og kongerne
30. - Jesu Kristi Menighed

Indledning

Gud, vor himmelske Fader, har ved sin Helligånd talt igennem sit ord i Bibelen, hvad der skal ske i de sidste dage. Min mand og jeg har oplevet Guds Ånds klare tale til os om den alvorlige tid, vi lever i nu. Bibelens profetier vil gå i opfyldelse i hast. Vi bliver hver dag manet af Guds Ånd til at skrive alt det ned, vi ser i Ordet, for at give det videre til andre.

Jeg vil i denne bog: »Kristus og Billedstøtten« give jer del i det, Gud har vist mig. Da Guds Ånd viste mig disse ting, var jeg så rystet og chokeret, men samtidig så glad og fyldt med kraft, at jeg næsten ikke kunne stå på mine ben. Jeg turde ikke tale med andre end Peter om det. Jeg så et klart billede af Kristus og Hans menighed - og Satan og hans menighed.

Vi vil gerne at alle, som læser vore bøger, skal forstå, at vi kun har eet mål med alt det, vi skriver: At tjene Jesus Kristus og hele Hans legeme. Det vil sige mennesker fra alle kristne sammenhænge, så vi alle må vågne og gøre os rede til at møde Jesus, når Han kommer.

For de læsere, som ikke kender os, vil jeg her give et kort glimt af vor baggrund. Når vi ser tilbage på vore liv, kan vi se Guds store nåde ved, at Han frelste os ud af mørket og satte os ind i sin elskede Søns rige.

Vi er begge vokset op i kristne hjem og har fra ganske små været overgivet af vore forældre til at være Guds ejendom. Vore forældre har bedt for os og opdraget os til at tro og lyde Guds ord og følge Hans kald. Da vi var unge, var der ikke ret mange kristne i vort land - og meget få unge kristne. Vi blev derfor i vor barndom og

ungdom knyttet meget stærkt til alle, som elskede Jesus Kristus, og vi skelede ikke så meget til hvilket trossamfund, den enkelte tilhørte.
Vi frydede og glædede os sammen og delte Guds ord med hinanden. I dette inderlige fællesskab oplevede vi store mirakler, og selv om ingen af os var fuldkomne, lærte vi, at der indenfor alle kristne kirker er en flok, som elsker og tjener Jesus af ærlige, oprigtige hjerter. Vi lærte at elske og respektere hele Kristi legeme.
Da vi var henholdsvis 13 og 18 år, kaldte Gud os til at gå til hedningerne med evangeliet om frelse ved troen på Jesus Kristus. Trods det var vi ikke altid tro imod Gud i ungdomsårene, men i sin store nåde holdt Gud os fast. Hver gang, vi var på afveje og ude i mørket, kaldte Han os tilbage til sit lys. Til sidst måtte vi bøje os ind under Guds kærlige hånd og holde op med at halte til begge sider. Vi overgav os 100 % til Gud med ånd, sjæl og legeme.
Vi blev gift, da vi var henholdsvis 20 og 24 år. Peter havde sit daglige arbejde som leder af en træ-virksomhed i Nord-Sjælland, og jeg arbejdede som omsorgsassistent inden for åndssvageforsorgen. Efter en kort tid blev vi fast knyttet til pinsemenigheden Eben-Ezer i Lyngby ved København. Der virkede vi som menighedstjenere i vor fritid.
I 1962 blev Guds kald for stærkt i os. Vi havde prøvet at etablere os som almindelige danske borgere, men vi fik ingen fred i vore hjerter, før vi i tro på Gud gik ud i det kald, Han havde lagt i vore hjerter. Fra det øjeblik, vi sagde JA til at drage ud som missionærer, tog Gud kontrollen over vore liv.
På mirakuløs måde blev vi ledet i alle detaljer, så vi meget hurtigt kom til Tanzania som missionærer. Vi arbejdede med evangeliet der i 12 år og så Guds værk vokse frem til Hans ære.
I 1975 ledte Gud os tilbage til Danmark, hvor vi tjente i Blåhøj pinsemenighed i 8 år. Der fik vi af Guds nåde lov til at arbejde sammen med en menighed, som elsker alt Guds folk. Det bevirkede, at vi i samarbejde med disse mennesker kunne være med til at bygge en fælleskirkelig bibelskole og et center, hvor alle kristne kan samles og føle sig hjemme, dele Guds ord og prise Herren sammen.

Ud fra menigheden i Blåhøj fik vi også den glæde at arbejde sammen med Betesda, et hjem, hvor samfundets tabere kan komme og blive rehabiliteret ved troen på Jesus. Også gennem det arbejde oplevede vi styrken ved at være eet med alle kristne.
I 1982 talte Guds Ånd igen til os om at forlade den dejlige menighed og venneflok i Danmark og rejse til Afrika. Vore 3 børn var voksne og ønskede at tjene Herren, så vi følte på det tidspunkt, at vi trygt kunne forlade dem. Gud gav os vished for, at Han havde omsorg for os alle, og efter at vi igen var blevet villige til at rejse ud, gjorde Gud det meget let for os at forlade alt og følge Hans kald.
I de 8 år, vi havde været i Blåhøj, havde vi fået mange kaldelser fra menigheder og bibelskoler i Øst Afrika til at komme og undervise i Guds ord. Nu lagde Gud på vore hjerter at undersøge, hvor alle de stammer, som endnu ikke har hørt evangeliet, lever, og hvad de hedder. Vi fik en stærk tilskyndelse til at rejse rundt i hele Øst Afrika og undervise de indfødte ledere om de unåede områder.
Vi troede dette ville tage mange år. Men i løbet af 3 år nåede vi at gøre det, Guds Ånd bad os om. Alt lagde sig til rette og skete så hurtigt, at vi knapt kunne følge med. Vore indfødte medarbejdere blev meget grebet af tanken om de unåede stammer. I de timer, hvor vi underviste om dette emne, faldt Guds Ånd på tilhørerne, og mange er nu nået ud til nye stammer med evangeliet. Al ære til Herren!
Under den sidste tid i Afrika lagde Gud en dyb nød på os for vort eget land, vor egen »stamme«, danskerne. Hele vort liv har vi følt kald til Afrika; men nu oplevede vi, at vort eget land også var og er et hedningeland, som behøver missionærer. Gud kaldte os tilbage til Danmark, hvor vi nu virker med evangeliet ud fra Tabormenigheden i København. Vi føler os som missionærer både hjemme og ude, og vi takker Gud, som kaldte os.
I de omtalte 3 år i Øst Afrika, hvor vi undersøgte, hvor de unåede stammer bor, underviste vi samtidig på bibelskoler og i menigheder om de sidste tider og Jesu genkomst. De afrikanske ledere bad os meget om at få undervisningen på tryk. Vi gav dem dupli-

kerede ark med undervisningen med hjem til deres respektive menigheder, hvor de så kunne give undervisningen videre. Men vi følte alle, at det var utilstrækkeligt.
Dette har affødt, at vi nu skriver vor undervisning i bogform. Vi har startet vort eget forlag, hvor fortjenesten af alt, hvad vi trykker her i vort eget land, kan bruges til trykning af bøger i ulandene - og til at åbne nye kirker i de unåede områder.
Vi føler, at Gud fra dag til dag lægger en større og større nød på vore hjerter for Kristi menighed. Jesus elsker sin menighed, som vi er en del af. Vi mærker, at det er Jesu egen nød, Han lægger på vore hjerter. Dette har medført, at vi hver for sig mere end før må søge Gud i vort lønkammer. I nattens og den tidlige morgens timer må vi søge Gud, våge og bede både for vor egen sjæls frelse og for verden omkring os.
Når vi mødes ved morgenbordet, taler vi om det, Gud har talt til os. Vi har taget en fast beslutning om, at vi også sammen vil søge Herren hver dag, inden dagens travle værk begynder.
Elskede venner! Tiden er så alvorlig! Det, Gud har vist os, taler tydeligt om, at råbet lyder: »Brudgommen kommer! Gå Ham i møde!« Lad os våge og bede i vore hjem. - Lad os våge og bede under vore daglige gøremål - og ikke mindst i vore kirker!

Gud »tvang« os!

Da Han åbenbarede de ting for mig, som jeg her vil skrive om, var Peter og jeg »lukket inde« på et afsidesliggende sted i Tanzania, hvor vi underviste kirkeledere på en bibelskole. I to måneder var vi afskåret fra omverdenen. Der var ingen benzin eller dieselolie at få i hele landet, og al postgang var stoppet. Vi havde under de to måneder god tid til at være sammen med Herren - og Han fik god tid til at tale til os. Gud viste os begge mange ting, både gennem Skriften og gennem de nyheder, vi hørte gennem pressen fra den vestlige og østlige verden. Alt det, vi hørte og så, passede sammen med alt, hvad Gud har forudsagt i Skriften.
Vi har gennem årene boet blandt kristne, hedninger, jøder, mus-

limer og mange andre mennesker fra forskellige religioner. Pludselig kunne vi se Satans bedrag, og hvorledes han planlægger og arbejder. Samtidig så vi Guds retfærdige ord på en helt ny måde - og hele Hans vidunderlige frelsesplan med verden.
Efter de to måneder alene med Herren og vore bibelskoleelever rejste vi tilbage til Kenya, hvor vi havde vor bopæl. Vore sind og tanker var fulde af det, Gud havde vist os. Herren havde lagt meget alvorligt på os at skrive det hele ned. Men da vi kom tilbage til Kenya, havde vi en masse aftaler og møder, og vi fik mange gæster. Det, Gud havde vist os, kom lidt i baggrunden, og det var umuligt for os at få ro i vore tanker til at tænke det hele igennem igen og skrive det ned.
Da skete der pludselig det mærkelige, at vi begge blev syge og trætte. Peter fik feber, og vi måtte aflyse alle aftaler. Vi måtte næsten være ugæstfrie over for de mange, som ville besøge os. Gud talte da igen til os om at skrive. Både det, Han havde vist mig, og undervisningen, Peter havde haft under vor Tanzaniarejse.
Vi havde vore bønnestunder om morgenen og gik så hver for sig i enrum for at skrive. Med det samme forlod al feber og træthed os, og Guds Ånd kom os meget nær. Hver gang, vi gik i gang med andre opgaver, kom trætheden igen snigende. - Nu forstod vi, hvor alvorligt det var, at vi fik skrevet alt det ned, som Gud havde vist os, så vi ikke glemte noget som helst. Vi måtte være lydige mod det himmelske syn. Gud vil selv stadfæste sit ord og alt, hvad denne bog taler om.
Jeg vil give det videre, jeg har set i Skriften, og jeg beder Gud gøre bogen til en INSPIRATION for alle, som læser den, til at gøre sig rede til at møde Jesus i skyen. Jeg beder også om, at du må se, hvad jeg har set, om Kristi menighed, og derigennem være udholdende i tiden, som kommer!
Vi beder om, at Kristi menighed må rejse sig som en mægtig hær, der står for Guds åsyn i medgang og modgang, ren - hellig - og uden frygt! Vi tror på, at Kristi brud kommer ud af alle kirkesamfund, der bekender Jesus Kristus som Guds enbårne Søn og verdens Frelser, og Jesus som hovedet for Guds kirke!
Vi har set farerne, der lurer inden for alle kristne sammenhænge,

og vi ønsker med alt, hvad vi skriver og taler at opmuntre alle kristne til at følge VEJEN, så ingen af os skal blive bedraget. Vi har oplevet de antikristelige systemer på meget nært hold, og jeg vil i denne bog afsløre dem og advare imod dem.
Jeg er helt klar over, at det, jeg skriver om, ikke er let-læseligt. Hvis du, kære læser, skal have fuldt udbytte af bogen, vil jeg bede dig om først af alt at tage tid til at bede Helligånden om at hjælpe dig til at forstå sammenhængen. Dernæst er det vigtigt, at du tager tid til at læse alle skriftstederne grundigt igennem. Jeg har med vilje skrevet dem fuldt ud i bogen, så du ikke behøver at slå dem alle op i Bibelen. Tag tid til at grunde over dem.
Vi må desuden alle have det, som Johannes skriver i Åbenbaringsbogen 1;1:

> *»Jesu Kristi åbenbaring, som Gud gav ham for at vise sine tjenere, hvad der skal ske i en hast.«*

Johannes havde det ydmyge tjenersind. Derfor kunne Gud åbenbare sig for ham. Vi må også have tjenersindet, den ydmyge indstilling, som kun har det ene for øje: At lytte til Guds røst og være lydig imod Ham. Vi må være som tjenere, der er villige til at blive brugt, som Gud vil det. Gud har brug for hver enkelt af sine børn som tjenere. Vi er lemmer på Kristi dyrebare legeme.
For fuldt ud at forstå skrifterne, må vi også have det andet, som Johannes oplevede på øen Patmos, da Jesus åbenbarede sig for ham:

> *»På Herrens dag kom jeg under Åndens magt, og jeg hørte bag mig en stærk røst som lyden af en basun.«*

Vi må bede om at komme under Åndens magt. Kun Helligånden kan gøre Guds ord levende for os, og kun Helligånden kan tale til den enkelte af os om, hvad vi skal gøre i tiden fremover som lemmer på Kristi legeme.
Når du er under Åndens magt, vil Gud vise dig endnu mere, end jeg her har nedskrevet. Tiden er inde, hvor seglene brydes. Jesu tjenere vil fra nu af få lov at se mere og mere af, hvad der har væ-

ret Guds plan med verden fra evighed af - og hvad der herefter skal ske i en hast.

LÆG NØJE MÆRKE TIL:
Alt, hvad Guds Ånd viste mig, kan deles op i følgende:

1. Kristus og Hans legeme
2. Satan og hans legeme
3. Kristus og de 7 menigheder i Åbenbaringsbogen, kapitel 2 og 3.
4. Daniel og hans venner som et billede på Kristi legeme.

Jeg vil i alle emnerne give en meget skematisk oversigt først, dernæst vil jeg gennemgå det hele nøje skridt for skridt. Det, du ikke forstår i første øjeblik, vil du senere kunne forstå.
Det, vi skal lægge mærke til, er, at der er en ganske bestemt orden og rækkefølge i alle de ting, Gud viste mig. Det hele følger et ganske nøje mønster, som stadfæster for os, at Gud er i sit ORD. Ingen mennesker kunne få det hele til at passe så nøje sammen.
Læg også mærke til ved læsningen, at linierne i Kristi legeme - og i Satans legeme samt i menighedernes tider er uforanderlige. Fælles for alle billederne er, at

DE VAR
DE ER og
DE VIL KOMME

Også dette vil Helligånden vise dig klart, hvis du tager tid til at bede og studere det skrevne nøje. Når du opdager, hvor klart Guds ord er, vil Jesus selv, som er i Ordet, blive stor og vidunderlig for dig. Ja, jeg beder om, at det må blive for dig, som det blev for mig efter at have set alt dette: Bibelen bliver ny. Du vil se mere end før, at Jesus er din brudgom, og du er Hans brud. Du vil få styrke til at fuldende løbet og bevare troen uanset, hvad der møder dig i fremtiden.

Vi tror på een sand Gud!

For at forstå billederne må vi KENDE GUD! Vi må vide, hvem vi tror på. Spotterne siger i vor tid, at vi kristne tror på en »gudefamilie«, Treenigheden, men at der kun er een gud. Derfor vil Satan vise verden een gud. Vi skal være helt klar over, at denne ene gud IKKE ER DEN SAMME GUD, som vor Gud, Han, som skabte os og alt, hvad vi ser for vore øjne. Den ene gud, som Satan vil have alle til at tro på, er ham selv.
Vi tror på een sand Gud.
Når vi ser på Kristusskikkelsen i Åbenbarinsbogen kap. 1 og studerer HOVEDET, som er ledelsen for al sand kristendom, er dette hoved GUD. Øjnene, der er som ildsluer og ser og gennemskuer alt, ER GUD. Ordet, som går ud af Hans mund, ER GUD. Hovedet er een Gud, vor Gud. Akkurat, som jeg er som menneske - det, jeg siger, gør og er - sådan er Gud EEN GUD med alt, hvad der er i Ham.
Også dette skal vi se nærmere på senere, men det er vigtigt for os at tænke på dette, når vi ser på de to kontrast-skikkelser, Kristus og Billedstøtten i Daniels Bog.
Samtidig skal vi huske, at Djævelen er een, og at hans ånd, løgnens ånd, også er ham, og at hans ord, alt, hvad der udgår fra ham, er ham. Hvis vi husker på dette, når vi læser bogen og ser på verden omkring os, vil vi lettere kunne bedømme alt, hvad vi oplever af Djævelens værk i verden i dag.
Mennesket står midt imellem disse to stærke magter, Gud og Satan. »Hvad skal jeg arme menneske da gøre?« Også dette er meget enkelt og let at svare på og forstå:
Det, du overgiver dig selv til - vil du tilhøre!

Det ord, du tager imod og frivilligt følger, vil tage magten over dig. Vælger du at følge GUDS ORD, JESUS, er du ikke fuldkommen fra første øjeblik, men Ordet vil tage magten over dig dag for dag, og Ordet vil forvandle dig.
Vælger du den modsatte vej, er du ikke ond og djævelsk fra første øjeblik, men du vil dag for dag blive mere og mere lig den, du følger.
Derfor siger Skriften gang på gang: »OMVEND DIG!« Det, du vender ryggen til, mister magten over dig. Det, du lytter til og siger JA til, vil forme dig for tid og evighed.
Også dette vil vi komme tilbage til. Vi vil se, hvordan Gud ønsker at forme sin menighed i endetiden. Ikke som en frygtende, rystende, usikker og stakkels Jesu brud - men som en stærk, afslappet, glad og sejrende menighed, der ikke frygter noget som helst.

Følgende har Gud lagt mig på hjerte at give videre:

I oktober/november måned 1985 var min mand og jeg på bibelskolen i Kigoma, Tanzania, hvor både Peter og jeg underviste kirkeledere fra hele landet. Det var tredie år i træk, vi var der. Jeg underviste to timer om dagen, og Peter underviste mange timer hver dag om Jesu genkomst, Åbenbaringsbogen, tjenesterne i Guds menighed og mange andre emner.
Jeg har gennem mange år mødtes med Jesus i mit lønkammer hver morgen ved 6-tiden. Guds Ånd har vækket mig, uanset hvor træt jeg var, eller hvor sent eller tidligt jeg gik til ro om aftenen. Guds ord er blevet det mest betydningsfulde og dyrebare i mit liv, og bønnen er den kraft, der styrer og opholder mig hver eneste dag. Jeg har mange gange hørt Guds røst i mit hjerte og kender Helligåndens stille, velsignede tale.
Nu skete der imidlertid pludselig det, at Guds Ånd vækkede mig hver morgen klokken 3.30. Jeg var lysvågen hver morgen og følte, at der var noget, Gud ville sige til mig.
Til sidst bad jeg og sagde til Gud: »Vil du, at jeg skal til at begynde min stund med dig hver morgen så tidligt? Eller hvorfor væk-

ker du mig?« Jeg fik ikke noget svar, men der skete det, at jeg dag for dag fik en dyb længsel efter at se Jesus. Jeg har læst om flere, som fortæller om, at de har set Jesus, og det, synes jeg, må være en meget stor og rig oplevelse.
Men jeg sagde i min bøn til Jesus: »Jeg vil meget gerne se dig lyslevende, Jesus. Det ville være den største oplevelse i mit liv. Men selv om jeg ikke ser dig, elsker jeg dig af hele mit hjerte alligevel, og jeg ved, at jeg en dag skal se dig i al din skønhed!«
Den 7. november vågnede jeg til samme tid, kl. 3.30. Jeg var endnu ikke blevet helt vågen, da jeg så Jesus. Jeg så Ham ikke med øjnene, men jeg så Ham i min ånd, som Han er beskrevet i Åbenbaringsbogen kap. 1. Det var så overvældende og skønt, og hvert eneste vers i dette kapitel kom som bølger ind over mig. Jeg blev gennemrystet og græd af glæde over ORDET, som her blev levende for mig.
Jeg vil gerne her indskyde, at jeg ved, man skal være forsigtig med at sige, at »Gud har sagt...«, men jeg ved, at det, jeg hørte, var Helligåndens stemme. Jeg har aldrig tænkt på de ord, Guds Ånd gav mig den morgen i den sammenhæng, jeg nu hørte dem. Jeg er ofte blevet meget velsignet af Guds ord, men dette var det stærkeste, jeg nogensinde har oplevet.
Jeg så helt klart meningen med, at Jesus Kristus kom til jorden. Jeg så, hvor meget Han har lidt for at frelse hvert menneske, og jeg så Hans inderlige kærlighed til menneskeheden. Jeg så, hvordan Han vandrer i sin menighed og ønsker at gøre hver enkelt rede for evigheden - og hvilken smerte, det er for Ham, at mange ikke vil bøje sig under Guds vilje.
Jeg har på de følgende sider tegnet en skitse af det, jeg så, og betydningen af, hvad hver enkelt del af Kristusskikkelsen betyder. Læs først, hvad der står om hver enkelt legemsdel på Kristusskikkelsen, derefter hvad der kom til mine tanker om betydningen af hver legemsdel.

Kristusskikkelsen i Åbenbaringsbogen, kap. 1;5:

»Jesus Kristus, det troværdige vidne, den førstefødte af de døde, og den, der hersker over jordens konger. Ham, som elsker os og har løst os fra vore synder med sit blod - og har gjort os til konger og præster for sin Gud og Fader - HAM være æren og magten i evighedernes evigheder - AMEN!«

Han har:
Hoved og hår som hvid uld.
Øjne som flammende ild.
En røst som mange vandes brusen.
Af Hans mund udgår et tveægget, skarpt sværd.
I sin højre hånd har Han syv stjerner.
Han har et guldbælte om brystet.
Hans udseende er som solen, når den skinner i sin kraft.
Hans fødder ligner skinnende malm, når den gløder i ovnen.
Han ligner en menneskesøn, klædt i fodsid kjortel.

Åbenbaringsbogen, kap. 1; 17-20:
»Og da jeg så Ham, faldt jeg som død ned for Hans fødder, og Han lagde sin højre hånd på mig og sagde: »Frygt ikke! Jeg er den første og den sidste og den, som lever. Og jeg var død, men se, jeg lever i evighedernes evigheder. Og jeg har dødens og dødsrigets nøgler. Så skriv da ned, hvad du har set, både det, som er, og det, som siden skal ske. Dette er hemmeligheden om de syv stjerner, som du så i min højre hånd: De syv stjerner er de syv menigheders engle, og de syv lysestager er de syv menigheder.«

Derefter så jeg følgende bibelord levendegjort om Kristus og Hans legeme:

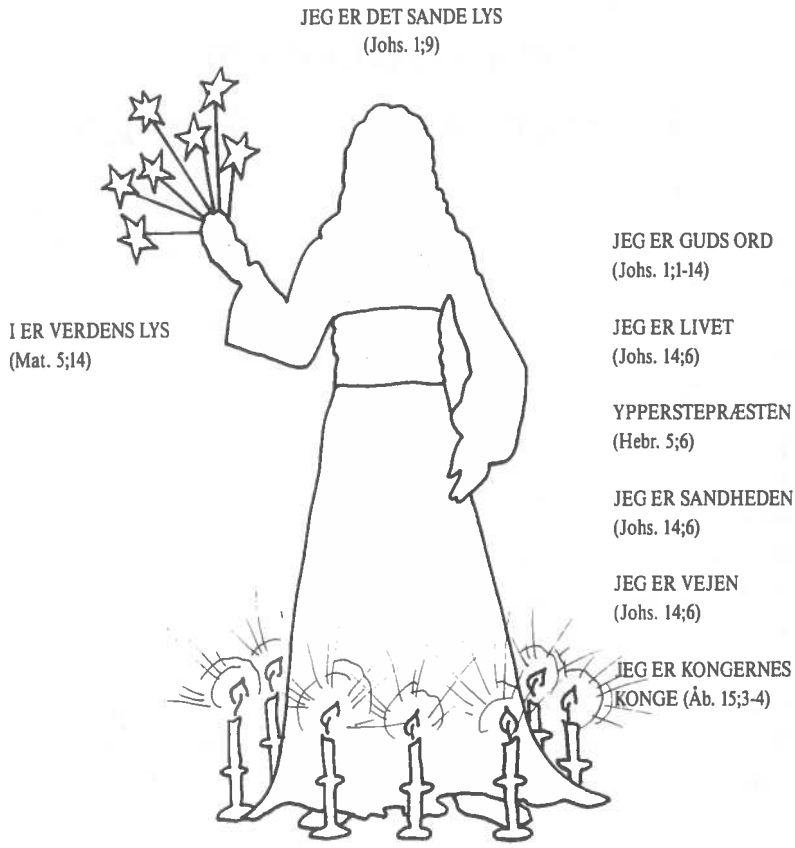

Gud viste mig Jesu vidunderlige skønhed, kærlighed og autoritet, og følgende tanker kom til mig:

1. GUD er hovedet for sit ORD.
2. ORDET, Kristus, er hovedet for sit legeme.
3. HELLIGÅNDEN er Guds Ånd, som giver liv, magt og kraft til Kristi legeme.

4. Når vi er i Kristus, eet med Kristus og Hans Ånd, får vi samme liv, kraft og magt som Kristus.

Hver legemsdel på Kristusskikkelsen har en betydning, både når det gælder Kristus selv, og når det gælder os, som tror.
Jeg vil her give en kort oversigt over dette - og senere vil du forstå den dybere mening med, at vi må være i KRISTUS, eet med Ham:

HÅRET:	For os, som tror:
Al Jesu visdom, renhed, kærlighed og autoritet stadfæstedes gennem Hans død på Golgata. Hans hvide hår betegner frelsesværket, som gav Jesus højeste autoritet i himmel og på jord. (Ef. 1:22-)	Vi må tage »frelsens hjelm« på - (Ef. 6:17). Guds ord er vor højeste autoritet. Vi ærer, agter og underordner os Kristus. I Ham har vi visdom, renhed, magt og kærlighed. (1. Tes. 5;8-10)
ØJNENE: (sjælens spejl)	
Guds 7 ånder er i Jesus. Han ved alt, ser alt, gennemskuer alt. (Åb. 5;6) (Johs. 2;49) Vi er kendt fuldtud. (1. kor. 13;12). Alt ligger blottet og udspændt for Hans øjne. (Hebr. 4;13).	Når vi er i Kristus, fyldte med Helligånden, vil vi kunne bedømme og gennemskue alt (Ap. G. 5;1-11).

MUNDEN:

Jesu mund taler, så det høres indtil jordens ende. Han skaber, frelser, læger ved sit mægtige ord. Han taler kun sandhed, og med sit ord skal Han til sidst slå folkeslagene. (Åb. 19;15) Jesus skal dræbe den lovløse med sin munds åndepust ved sit synlige komme. (2. Tes. 2;8)

Vi, der er i Ham, skal tale som Guds ord. Ordet er os nær i vor mund (Rom. 10;8). Det, vore hjerter er fulde af, udtaler vi med munden (Matt. 12;34). Al vor bekendelse, tilbedelse og lovsang udgår af munden. Vi aflægger al skammelig snak. I de helliges mund findes der ikke løgn. (Åb. 14;5)

OVERKROPPEN:

Herfra udgår LIVET. Jesu hjerte er fyldt med kærlighed. Fra hans hjerte udgår kærlighed og liv til verden. Det var denne del af Hans legeme, Hans blødende hjerte, der gjorde Ham til YPPERSTEPRÆST. Han er den eneste, der kan være mellemmand mellem Gud og os.

Vi er Kristi legeme på jorden nu. Vi formidler Livet og kærligheden til verden i dag.
Overkroppen på Kristi legeme i dag er alle, som formidler Ordet, Livet til andre. Og det er dem, som gør PRÆSTETJENESTE, beder og ofrer ind for Guds trone.

STJERNERNE:

Stjernerne, som Jesus holder i sin hånd, er menighedernes engle. Han vil aldrig tillade, at de rives ud af Hans hånd. Han holder dem fast - holder dem nær sit hjerte og beskytter dem.

Disse er dem på Kristi legeme, som er budbringere (Daniel 12;3). Ved Guds Ånd formidler de det profetiske ord fra Gud og fører mange til retfærdighed. Som englene før bragte bud til mennesker, får disse budskaber at bringe til verden i dag.

BÆLTET AF GULD:

Bæltet af guld taler om SANDHED. (Ef. 6;14) Jesu bælte er også ifølge Es. 11;5 RETFÆRD og TROFASTHED. Jesus selv er SANDHEDEN. Helligånden i Kristus er Sandhedens Ånd.

Hele Kristi legeme, de troende, holdes sammen af Sandhedens Ånd. Vi kender Sandheden (Johs. 4;23). Vi elsker sandhed og fred og helliges ved sandheden. (Johs. 17:17).

UNDERKROPPEN:

Jesus er VEJEN, den nederste del af Kristusskikkelsen. Den lange kjortel viser ENHED. (Johs. 19;23-24). Den er et billede på KONGEMAGTEN. Jesus er kongernes Konge. Når Han står op, splittes Hans fjender. (Salme 68;1) »Thi Han bør være konge, indtil Han får lagt alle fjender under sine fødder«

For os, som tror, er der kun én vej, Kristus, Vejen.
Den overbevisning vil skabe enhed i hele Kristi legeme - et svar på Jesu inderlige bønner i Johs. 17. Vi er Konger (Åb. 1;6 + 5;10). Vi står på klippen, Kristus. Vi vandrer på Vejen, Kristus. Vi regerer med Kristus.

FØDDERNE:

Jesu fødder, som skinner som malm, når den gløder i ovnen, viser os Hans styrke og magt. Han har fået fuldmagt fra Faderen til at regere både i himmelen og på jorden. (Mat. 28;18) Gud har givet Ham magt, myndighed og autoritet.
På én gang skal Han knuse alle Satans riger. (Dan. 2;45) Og Han skal oprette et rige, som skal bestå for evigt (Dan. 2;44) (1. Kor. 15;25).

Kristi legeme kendetegnes af den magt, myndighed og autoriotet, de har i Kristus (Matt. 10;1) (Ef. 1;18-21). De står fast på Ordet og løfterne, urokkelige og stærke. Mørket skal aldrig få bugt med Guds menighed. Den bliver stærkere og stærkere, jo nærmere vi kommer Jesu genkomst. » - Hans magt er overvældende stor i os, som tror« (Ef. 1:19).

STRÅLEGLANSEN:

Den herliggjorte og opstandne Frelser er omgivet af en stråleglans som solen, når den skinner i sin kraft. Guds Ånds mægtige, uimodståelige kraft og udstråling omgiver Ham.
»Hans højhed skjuler himlen, Hans herlighed fylder jorden. Under Ham er glans af ild, fra Hans side udgår stråler« (Hab. 3;4-5) (Ap; G. 26;13).

Når vi, som tror, er fyldt med Kristus, ét med Ham, vil vi udstråle Guds lys til Verden omkring os. Vi er verdens lys. Jo mere mørkt, det bliver omkring os, jo mere vil vort lys skinne for andre.
»De retfærdiges sti er som strålende lys, der vokser i glans til højlys dag« (Ordsp. 4;18 + 2.kor. 4;5-11).

Efter at have set Kristusskikkelsen i Åbenbaringsbogen blev jeg fyldt med glæde og kraft ved Helligånden. Det ene bibelord efter det andet rullede som en film frem for mit indre øje. Hele tiden så jeg skriftord om den opstandne Kristus. Det var ikke længere

det billede af Ham, som vi sædvanligvis forestiller os fra billedbibler og søndagsskolebilleder. Jeg så Jesus Kristus i al Hans kraft og skønhed.
Samtidig så jeg alle dem, som ved tro er I HAM. Pludselig stod det lysende klart for mig, at jo mere vi søger ind i Guds ord og tror på Ham, jo mere vil Han fylde os. Eet med Kristus! Dette er hemmeligheden til en stærk, lysende Kristi menighed. Intet kan skade os, når vi er i Ham. Hans kærlighed og Helligåndens kraft vil i endetiden rejse alle, som er i Kristus, til en mægtig hær, som i Ham og ved Ham skal overvinde og besejre den onde.

3. KAPITEL

Jeg så satanskikkelsen

Dernæst så jeg noget, som gennemrystede mig igen - men denne gang af gru og forfærdelse. Hvis jeg ikke først havde set Jesus-skikkelsen og mærket Hans underfulde nærhed og kærlighed, ville jeg ikke have kunnet bære dette næste syn.
Guds Ånd talte i mit indre og sagde: »Nu vil jeg vise dig Kristi modsætning og fjende og den måde, han arbejder på og bedrager mennesker.«
Så så jeg i min ånd den billedstøtte, som Nebukadnezar så i en drøm under Daniels tid. Jeg så rige for rige, hvad denne skikkelse betød og betyder i vor tid. Jeg så, at hovedet var et billede på Satan selv, og at på samme måde, som Kristus har et legeme, har også Satan dannet sig et legeme. Legemsdel for legemsdel så jeg, hvad hvert enkelt »rige« i billedstøtten betyder.
De store kontraster mellem KRISTUS-skikkelsen og SATAN-skikkelsen så jeg denne morgen den 7. november. Da jeg havde

set og hørt dette, talte Ånden til mig om at skrive det hele ned, så snart det blev lyst. Jeg skulle gå alle de skriftsteder igennem i Ordet, som Guds Ånd havde givet mig, og jeg skulle se al Peters undervisning igennem og dele synerne med ham. Siden skulle vi begge dele dette med alle, som vil læse det og tage imod det.
Jeg var så fyldt af forundring og gru over det, jeg så. Jeg fik en sådan nød for alle, som er bedraget af Satan, at jeg følte mig syg og var fuldstændig udmattet.
Da vi stod op, fortalte jeg Peter det hele. Vi gennemgik det hele i Guds ord og i Peters undervisningsmateriale - og alting stemte overens med det, Guds Ånd havde vist mig. Vi var begge klar over, at vi skulle dele dette med andre, både til opmuntring for Kristi legeme og til advarsel for alle, som er bundet og bedraget af Satan.
Inden vi begynder at studere billedstøtten i Daniels bog, er der nogle ting, vi først skal være opmærksomme på:
Gud taler ofte til os i billeder, dels for at vi lettere skal kunne forstå undervisningen i Ordet, og dels for at vi skal grunde over skrifterne.
Noget er så enkelt og dagligdags beskrevet, at selv et barn kan forstå det, men meget af det, der er skrevet om de sidste tider inden Jesu genkomst, er så svært at forstå, at der skal en gudsåbenbarelse til ved Helligånden for at forstå det. Desuden har Guds Ånd beskrevet det således, at der er et dække over det, *indtil Guds time* er inde, hvor det skal åbenbares. Vi tror, at Gud i den kommende tid vil åbenbare mere og mere af det, som har været skjult i generationer - for at vi må gøre os rede til Jesu komme.
Den billedstøtte, Nebukadnezar så i en drøm, var et billede på flere ting:

1. Det var et billede på den tid, han selv levede i, og de riger, der kom lige efter ham.
2. Samtidig var billedstøtten et billede på Satan og hele hans rige og alle hans efterfølgere.
3. Hver legemsdel på støtten viser antikristelige »riger«, som siden Jesu tid og indtil Hans genkomst vil kæmpe imod og forsøge at udrydde Kristi legeme og Israel.

Jeg så herefter den nøje sammenhæng mellem:
Billedstøtten,
Dyrene i Daniels bog,
Seglene i Åbenbaringsbogen,
Hestene i Åbenbaringsbogen og
de billeder, som Guds Ånd brugte, da Han talte til Johannes på Patmos om Skøgen, Dragen og Den falske Profet.
Jeg vil nu forsøge at vise dig, hvad jeg så. Jeg gengiver skriftstederne om billedstøtten ud for hver enkelt af støttens legemsdele, som hver repræsenterer et af Satans riger.
Dernæst vil jeg skrive en kortfattet, skematisk oversigt over de tanker, som kom til mig om betydningen af hvert af disse riger.
Jeg så for mit indre blik Billedstøtten som et billede af Satan og hans legeme. Satan vil være gud. Derfor prøver han i alt at efterligne Gud for at få tilbedelse. Dette er den største synd, som findes, hvilket gør, at alle Satans efterligninger bliver en forbandelse for ham selv og hans efterfølgere.
Som Kristus og hans menighed vil fremtræde som eet i endetiden, vil Satan drage sine tilhængere til sig. Skellet mellem lys og mørke vil træde klarere og klarere frem for os, og alle mennesker bliver nødt til at vælge, hvem de vil følge og være eet med.
Inden du læser og studerer min oversigt, må du læse Daniels bog, kapitel 2, som fortæller om Nebukadnezer, om billedstøtten og de fire verdensriger.

Billedstøtten i Daniels Bog, Kapitel 2:31

Daniel taler til Nebukadnezar og siger: »Du så, o konge, for dig en vældig billedstøtte. Denne billedstøtte var stor, og dens glans overmåde stærk. Den stod foran dig, og dens udseende var forfærdeligt.«

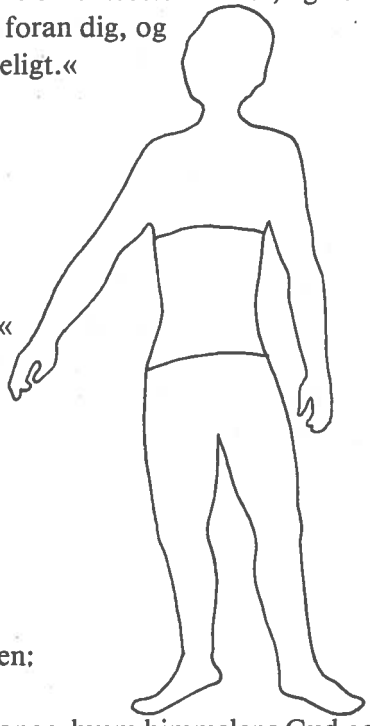

vers 32:
»Billedstøttens hoved var af fint guld.«

»bryst og arme af sølv.«

»bug og lænder af kobber.«

vers 33:
»benene af jern.«

»fødderne halvt af jern og halvt af ler.«

Daniels bog, kap. 2;37-41:
Daniel tyder synet, som Nebukadnezar så i drømmen:
Hovedet, som var af guld:
»Du, o konge, kongernes konge, hvem himmelens Gud gav kongedømme, magt, styrke og ære - i hvis hånd Han gav menneskene, så vide de bor, markens dyr og himmelens fugle, så Han gjorde dig til hersker over dem alle. Du er hovedet, som var af guld.«
Bryst og arme af sølv:
»Men efter dig skal der komme et andet rige, ringere end dit.«

Bug og lænder af kobber:
» - og derpå atter et tredie rige, som er af kobber, og hvis herredømme skal strække sig over hele jorden.«
Benene af jern:
Siden skal der komme et fjerde rige, stærkt som jern. Thi jern knuser og søndrer alt. Og som jern sønderslår, skal det knuse og sønderslå alle hine riger.«
Fødderne halvt af jern og halvt af ler:
»Men når du så fødderne og tæerne halvt af pottemagerler og halvt af jern, betyder det, at det skal være et rige uden sammenhold. Dog skal det have noget af jernets fasthed. Thi du så jo, at jern var blandet med ler.
Og at tæerne var halvt af jern og halvt af ler, betyder, at riget delvist skal være stærkt, delvis svagt. Og når du så, at jernet var blandet med ler, betyder det, at de skal indgå ægteskaber med hverandre, men dog ikke indbyrdes holde sammen, så lidt som jern kan blandes med ler.«
Da kong Nebukadnezar havde lyttet til den alvorlige tydning, Daniel åbenbarede om drømmen, faldt han på sit ansigt og bøjede sig for Daniel - og bød, at man skulle bringe Daniel ofre og røgelse. Kongen priste Daniels Gud, som gudernes Gud og kongernes Herre. Dog ydmygede Nebukadnezar sig ikke i sit hjerte. Han var falsk og hovmodede sig. Han ønskede ikke at tilbede den eneste sande Gud, han ville selv have al tilbedelse.
I Daniels bog, kap. 5;20 læser vi:
»Men da hans hjerte var hovmodigt og hans ånd stolt og overmodig, stødtes han fra kongetronen, og hans herlighed fratoges ham.«
Denne beretning om kong Nebukadnezar viser os et klart billede af Satan og hele hans væsen.
Straks efter, at Daniel havde tydet drømmen om billedstøtten, lod Nebukadnezar en billedstøtte lave, som var 60 alen høj og 6 alen bred. Han samlede alle ledere i landet og bød dem, at når de hørte tonerne af mange forskellige instrumenter gjalde, skulle de falde ned og tilbede billedstøtten. Hård straf kom over enhver, som ikke ville tilbede den.

De eneste, som ikke ville adlyde kongens befaling, var nogle jødiske mænd. Der blev ført anklage imod disse, men da de blev hårdt straffet, kom Gud dem til hjælp.
Alle disse enkeltheder er også et billede på Satan og hele hans væsen:

1. Satan ønskede ikke at tilbede Gud. Han ønsker selv al tilbedelse og ære. Tallet, som kendetegner Satan, er 6 (Åb. 13;18).
2. Satan søger altid at forføre alle i ledende stillinger. Da ved han, at de fleste andre mennesker følger disse.
3. Satan bruger ofte musik som forførende hjælpemiddel.
4. Satan ønsker af hele sit hjerte at udrydde jøderne, Guds udvalgte folk - og alle, som tilbeder Gud og bevarer Jesu vidnesbyrd (Åb. 12;17).
5. De sande jøder vil aldrig tilbede Satan, og Gud vil altid være med sit udvalgte folk og redde dem af Satans hånd. (Johs. 1;5)

Også Dan. 4;10 fortæller os om en drøm, som Nebukadnezar havde. Denne drøm giver os også et billede af Nebukadnezar som et billede på Satan selv.
Vi skal senere uddybe denne drøm nærmere, men læg mærke til, at billedet også her viser, at Nebukadnezar ikke ville ydmyge sig. Derfor kom Guds forbandelse over ham. (Dan. 4;10-25)
Han blev bundet med en kæde af kobber og jern, og hans hår blev langt som ørnefjer (vers 33) og hans negle som fugleklør.
Efter at jeg havde set dette billede af Satan for mit indre blik, kom der en strøm af tanker og skriftsteder fra Bibelen til mig, og jeg kunne pludselig se sammenhængen mellem alle legemsdelene i billedstøtten - og de magter, som styrer vor verden i dag.
Jeg vil nu give en kortfattet, skematisk oversigt over alle de tanker, der kom til mig, og derefter uddybe alle disse ting nøje.

Billedstøtten = Satanskikkelsen

Satan:	**Satans legeme, og hans efterfølgere:**
HOVEDET: (af guld)	
Lucifer, den strålende morgenstjerne, som på grund af sit hovmod blev nedstyrtet fra himmelen og forbandet. (Es. 14;12) (Luk 10;18) Han bruger forstanden, det kødelige, guld, magt og jordiske ting for at forføre mennesker.	Også disse styres af hovmodet, som er Gud en vederstyggelighed (Luk. 1;51-52). (1. Pet. 5;5). Alt ondt og urent fylder deres tanker, fordi de ikke regner det for noget at kende Gud. (Rom. 1;18-32).
ØJNENE:	
Når Satan åbenbares i menneskeskikkelse som Antikrist, har han »øjne som et menneske« (Dan. 7;8). Det guddommelige er frataget ham, derfor fylder mørket hans indre. Mørket vil ses i hans øjne, som er sjælens spejl.	Satans tjenere har også øjne, som er fyldt med mørke. De er kødelige og har kødets øjne (Job 10;4). De har »ondt øje« og al anden ondskab bor i deres indre (Mark. 7;21-23).

MUNDEN:

Satan ved hemmeligheden ved Guds ORDs magt. Han efterligner ved at »tale store ord.« (Dan. 7;8) (Åb. 13;5)

Også Satans tjenere kendetegnes ved deres veltalenhed. (Farisærerne både på Jesu tid og nu).

OVERKROPPEN:

Herfra udgår kulde og DØD - i modsætning til Kristus, som er LIVET. Satans hjertes tanker er at skille os fra Gud. Han er tyven, som er kommet for at stjæle, slagte og ødelægge. (Johs. 10;10).

Satans efterfølgere modtager tanker og inspiration direkte fra ham. De formidler hans ord - og bringer kulde og død ind over mennesker. De kender ikke kærligheden - men had, misundelse og løgn fylder deres hjerter. (1. Johs.br. 2;4 9) (Mat. 23).

BÆLTET AF KOBBER:

Hele Satans rige holdes sammen af LØGNENS ÅND. Han modarbejder Kristus og Sandhedens Ånd. Satan er en løgner, ja løgnens fader. (Johs. 8;44)

Satans legeme, hans børn, er antikristerne. Dem, som nægter, at Jesus er Kristus (1. Johs. brev. 2;18-23) (2. Johs.br. 1;7-11). De fornægter Guds ord, og at Kristus er kommet i kød. Derved har de bragt ateismen ind i verden. De er fyldt med løgnens ånd.

UNDERKROPPEN, benene af jern:

Satan er vejen til fortabelsen. Fra bæltet udgår en flom at AFGUDER, som vil regere og have kongemagten og tilbedelsen.
Satan forsøger at skabe enhed, men vil altid være i splid med sig selv.

Hans efterfølgere er jernhårde og dræber uden samvittighed. (Johs. 8;40-44). De knuser og tramper på alle, som ikke vil underordne sig dem (Rom. 1;18-32).

FØDDERNE, af jern og ler:

Disse er en sammenblanding af alle onde magter. De onde magter i satanskikkelsen vil til slut slå sig sammen for at få tilbedelse. Satan selv vil komme i menneskeskikkelse som ANTIKRIST. Kun JESUS kan styrte ham - og det gør han, når Guds time er inde. (Dan. 2;44-45).

Inden Jesus kommer, vil hele Satans legeme: Hans overkrop, dem, som formidler hans ord, bæltet, dem, som fører an i løgn, hans ben, afguderne, som ønsker tilbedelse - slå sig sammen for at tage magten over jorden og menneskene. Ud af »de ti tæer« opstår deres leder, ANTIKRIST.
Satan selv, gud MAMMON, er deres hoved, og Satan er den, som afslutter alle disse onde riger. De vil være i splid med sig selv. Kristus vil vælte alle disse riger (Dan. 2;40-44).

Efter at have set alt dette, kunne jeg pludselig se sammenhængen i verdenssituationen, både i den religiøse verden og i den politiske verden helt fra Jesu tid til endetiden. Jeg vil forklare dette meget nøje senere, men jeg giver først en kort oversigt over de tanker, som kom til mig:

HOVEDET =
Satan selv.

OVERKROPPEN = Sølvriget (hvidt) =
1. segl i Åb. 6;1-2 = den hvide hest.
Den hvide hest = Skøgen i Åb. 17.
Skøgen = den utro kirke = religiøsiteten.
I den politiske verden afføder dette rige:
1. dyr i Dan. 7;4 = Løven.
Løven = Nazismen.

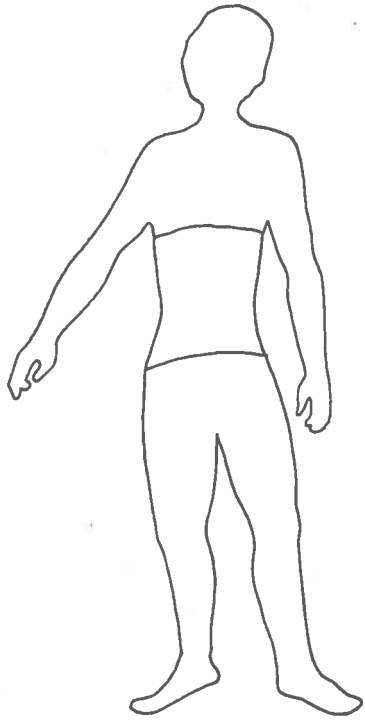

BÆLTET = Kobberriget (rødt) =
2. segl i Åb. 6 = Den røde hest.
Den røde hest = Løgnens ånd.
Løgnens ånd = Ateismen og humanismen,
som siger: »Der er ingen Gud.«
og sætter Mennesket i centrum.
Dette afføder i den politiske verden:
2. dyr i Dan. 7 = Bjørnen.
Bjørnen = Kommunismen

UNDERKROPPEN = Jernriget (sort) =
3. segl i Åb. 6 = Den sorte hest.
Den sorte hest = Den falske profet,
som står på »2 ben«, både
religion og politik:
3. dyr i Dan 7 = Panteren.
Panteren = Islam.

FØDDERNE er et meget specielt rige,
som ikke ligner de andre riger (Dan. 7;7-8).
Jern- og lerriget (sammenblandet farve)
= 4. segl i Åb. 6 = Den gustengule hest.
Den gustengule hest = Antikrist's rige:
4. dyr i Dan 7 = det frygteligste rige af alle riger.

Alle de tidligere riger: Religiøsiteten, Løgnens ånd og Falskhed blandes med »De ti tæer«, et rige med ti konger, hvor MAMMON igennem handel bliver en afgørende faktor. Ud af dette

frygtelige rige vil Satan selv i menneskeskikkelse fremstå som ANTIKRIST (Dan. 7;8 og Dan. 7; 19-27).
Fødderne er det jernhårde Islam, som i samarbejde med en sammenslutning af ti magthavere søger at gennemtvinge Satans magtovertagelse over hele jorden. Denne sammenblanding af **Religiøsitet, Løgn, Falskhed og Handel** er en kontrast og efterligning af den ENHED, som er i Kristi legeme ved ORDET og ÅNDEN, ÆGTHED og OFFERVILJE.
Satans legeme er menneskeligt og djævelsk inspireret - og det er uholdbart. Når Satan føder sin søn, Antikrist, frem og overtager magten, kommer Jesus Kristus kort efter med sine hellige og knuser Satan og hele hans rige. Kristus vil da oprette sit rige med fred (Dan. 7;11-14 og Dan. 7;26-27 samt Åb. 19;20-22).
Jeg vil nu gennemgå disse to skikkelser legemsdel for legemsdel. Jeg har med vilje fulgt et mønster, som først viser:
1. Jesu legemsdel, dernæst:
2. Satans legemsdel.

Derefter sammenligninger og kontraster, som åbenbarer Guds vældige kraft og Hans hensigt med os - og samtidig afslører Satan og hele hans værk. Satan prøver i alt at efterligne Gud for om muligt at få tilbedelse og ære.
Jeg afslutter hver beskrivelse med at minde dig om Jesus! Det er Ham, vi skal have i tanke. Når jeg viser Satan og hans legeme, er det kun for at afsløre løgnens fader. Tænk nøje over hvert ord i den oversigt, jeg nu giver, også gentagelser af det, jeg før har nævnt. Det har stor betydning, for at du fuldtud skal forstå resten af bogen og de ting, Guds Ånd viste mig.
Jo mere du forstår af Jesus-skikkelsen, jo mere vil al frygt for fremtiden forlade dig. Jo mere, du tror på Ham og bliver eet med Ham, jo stærkere vil du føle dig.
Jesus vil fylde os, som tror på Ham mere og mere, jo nærmere vi kommer endetiden. Vi, som er overgivet til Ham, vil få en fylde af bedømmelsens Ånd, så vi med lethed kan gennemskue Djævelens gerninger.
De rene af hjertet skal se Gud allerede her i vor tid - i alle livets små og store tilskikkelser.

6. KAPITEL

Betydningen af hovederne

Åb. 1;12:
»Hans hoved
og hår var hvidt
som hvid uld,
som sne...«
»Han havde en
stærk røst som
lyden af en basun,
en røst som
mange vandes brusen.«

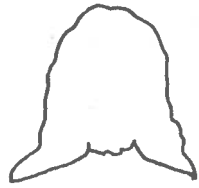

»Hans øjne
var som
flammende ild.«
»Af Hans mund
udgik et skarpt
sværd, og Hans
udseende var
som solen, når
den skinner i sin
kraft.«

JESUS KRISTUS, HOVEDET FOR ALT.

Djævelen og hele hans hær vil gøre alt for at fjerne Kristus fra den høje stilling, Gud har givet ham. Derfor er det vigtigt, vi slår fast, hvad Bibelen siger om Kristus: Han er Guds udtalte ord, Han er GUD.

»Efter at Gud fordum mange gange og på mange måder havde *talt* til fædrene ved profeterne, har han nu ved dagenes ende *talt* til os ved sin Søn, hvem han har indsat som arving til alle ting, ved hvem Han også har skabt verden. HAN er Hans herligheds afglans og Hans væsens udtrykte billede og bærer ALT med SIT MÆGTIGE ORD.
(Hebr. 1;3).

»I begyndelsen var ORDET, og Ordet var hos Gud, og Ordet var GUD. Dette var fra begyndelsen hos Gud. ALT er blevet til ved det, og uden det blev intet skabt af det, som er« (Johs. 1;1-3).

»Og der er ikke frelse i nogen anden. Thi der er ikke under himmelen givet mennesker noget andet navn, hvorved vi kan frelses« (Ap.g. 4;12).
»Han er hovedet for legemet, kirken. Han er begyndelsen, førstefødt af de døde, for at Han skulle være den ypperste blandt alle« (Kol. 1;18).
Læs i øvrigt alle de tilstødende vers i alle disse kapitler, og Jesus Kristus vil »stråle frem som solen«, når den skinner i sin kraft, for dit hjerte. »Alt er skabt ved Ham og til Ham, og Han er før alt, og alt består ved Ham« (Kol. 1;16).
Hans hår var hvidt som hvid uld - som sne.
Han er FRELSEREN. Hans hvide hår taler om, at Han har al autoritet, ære og magt. På grund af frelsesværket er Han den eneste, som kan åbne for begivenhederne (seglene) i Åb. 5. Fordi Han døde for hele verdens synd og sejrede over Satan og døden og dødsriget, har Gud overgivet al magt til Ham.
Han er VISDOM og RENHED. Han udtaler Guds dybeste tanker, som er langt højere end vore tanker. Han må æres og adlydes som vor højeste autoritet. Han er selv ren og kan derfor rense os fra alle vore synder.

HANS RØST OG HANS MUND

Hans røst er en stærk røst som lyden af en basun, en røst som mange vandes brusen. Denne røst høres gennem hele universet. HANS ORD skal nå til jordens yderste grænser. Af Hans mund udgår et skarpt, tveægget sværd. ORDET går igennem og sønderdeler alt i mennesket, så man må tage stilling for eller imod det, Han siger.

HANS ØJNE

Hans øjne er som flammende ild. Øjet er sjælens spejl. Han er fyldt med GUDS ÅND, som ser alt, gennemskuer hvert menneske og bedømmer alt. Han ved alt, ser alt, hører alt (Åb. 4;5 5;6). De 7 ånder, som brænder som fakler foran Guds trone, fylder Ham. Det er Herrens Ånd, visdoms og forstands Ånd, råds og styrkes Ånd, kundskabs og frygts Ånd. (Es. 11;1-2)

BESKRIVELSEN AF BILLEDSTØTTENS HOVED.

Djævelen - hovedet for sin synagoge:

I Dan., kap. 2
giver Gud os et
tydeligt billede
af Satan.
Han var fra
begyndelsen bestemt
til at være en
højtstående hersker.
Men i Åb. 12 kaldes
han den store drage,
den gamle slange,
Djævelen og Satan,
hele verdens forfører.

På grund af hovmod,
og fordi han ville
tage Guds plads
som den øverste over
himmel og jord,
blev han nedstyrtet
og forkastet af Gud.
Han fik lejlighed
til at omvende sig
men ville ikke.
Dette kendetegner
hele hans legeme
indtil i dag.

HOVEDET PÅ BILLEDSTØTTEN.

I Dan. 2 havde kong Nebukadnezar haft en drøm, hvor han havde set en billedstøtte, som bestod af et hoved af guld, en overkrop af sølv, et bælte af kobber og en underkrop af jern og ler. Daniel tydede denne drøm for kongen, og Gud åbenbarer her et billede af Satan selv og dem, der følger ham.

Dan. 2;28 siger om synet: »Gud åbenbarer hemmeligheder om DE SIDSTE DAGE. Du, o konge, så for dig en vældig billedstøtte. Den var stor og dens glans var overmåde stærk, og dens udseende var forfærdeligt. Billedstøttens hoved var af fint guld.«

I Dan 2;37 forklarer Daniel, hvad drømmen betyder: »Du, o konge, kongernes konge, hvem himmelens Gud gav kongedømme, magt, styrke og ære, i hvis hånd Han gav menneskene, så vide de bor, markens dyr og himmelens fugle, så Han gjorde dig til hersker over dem alle. DU ER HOVEDET, som var af guld!«

Da Nebukadnezar så, at Gud havde givet ham stor magt, blev han hovmodig og befalede, at der skulle laves en billedstøtte magen til den, han havde set i drømmen, hvor han var hovedet. Alle

skulle falde ned og tilbede ham. Dette blev hans fald. Gud alene, og ingen anden, skal vi tilbede.
Han fik endnu en drøm, som Daniel skulle tyde for ham. Denne sidste drøm er også et billede på, hvordan Lucifer, Satan, var blevet en stor hersker, men blev forbandet og nedstyrtet på grund af sit hovmod (Dan. 4;10).

TRÆET, SOM BLEV FÆLDET

»Jeg skuede og se, et træ stod midt på jorden, og det var såre højt. Træet voksede og blev vældigt, dets top nåede himmelen, og det sås til jordens ende. Dets løv var fagert, dets frugter mange, så der var føde til alle derpå. (vers 13) - men se, en vægter, en hellig kom ned fra himmelen. Han råbte med høj røst: »Fæld træet, hug grenene af, afriv løvet og spred frugterne. (vers 16) Hans menneskehjerte skal fratages ham og et dyrehjerte gives ham, og syv tider gå hen over ham.«
Tydningen på denne drøm fik Daniel også. Han blev rædselslagen, da Gud åbenbarede ham drømmen om Djævelen selv, som Nebukadnezar var et billede på:
»Det træ, du så, er dig selv, o konge,« sagde Daniel. Daniel anbefalede kongen at ydmyge sig. Men 12 måneder senere, da kongen stod og så på det område, Gud havde givet ham at herske over, sagde han i hovmod: (vers 30) »Er dette ikke det store Babel, som jeg byggede til kongesæde ved min vældige magt, min herlighed til ære?«
Men før kongen havde udtalt ordene, lød en røst fra himmelen: »Det gives dig tilkende, Nebukadnezar, at dit kongedømme er taget fra dig!« Senere kom det til at gå nøjagtigt, som Daniel havde forudsagt. Gud taler til os i vor tid igennem dette billede.

BABELS KONGE:

I Es. 14 fortælles der udførligt om Babels konges fald. Vi kan forstå, det er et billede på Satans fald, da han som den store engel Lucifer blev nedstyrtet fra himmelen. (I Åbenbaringen omtales Babel også som hovedsæde for al synd og elendighed, som Satan er ophavsmanden til.) Es. 14;11-17

»Til dødsriget sendtes din højhed, dine harpers brus, dit leje er redt med råddenskab, dit tæppe er orme. Nej, at du faldt fra himmelen, du strålende morgenstjerne, *fældet* og kastet til jorden, du folkebetvinger! Du, som sagde i hjertet: »Jeg stormer himmelen, rejser min trone deroppe over Guds stjerner, tager sæde på stævnets bjerg i det yderste nord, stiger op over skyernes højder, Den højeste lig!« - Ja, ned i dødsriget styrtes du, nederst i hulen!« Hele kapitlet omtaler, hvordan Gud straffer sine fjender. Han alene er Gud - ingen anden!

Satan ønsker også at være Gud i dag. Derfor forfører han menneskene. Derfor er der kamp i åndeverdenen. Der er kamp om menneskesjæle, om dig og mig. Djævelen ved, hans tid nu er kort. Derfor vil den sidste tid før Jesu genkomst blive en tid fyldt med ondskab, krig og nød. Det er ikke Guds skyld. Satan og hans tilhængere har fået magt en tid på jorden. (Åb. 12;12) Mennesker får lov at vælge, hvem de ønsker til Gud. Den, du rækker hånden og viljen, er den, der vil tage magten over dig.

Kendetegnene på Satan og hans tilhængere er kontraster til Kristus og Hans legeme, Hans tilhængere:

1. Satan og hans »menighed« ledes af den hovmodige ånd, - de vil ikke underordne sig Gud og Hans vilje.
2. Kødet, det menneskelige begær, styrer deres tanker og handlinger. De har penge- og magtbegær, er krævende og egoistiske.
3. De taler store ord, lyver og er optaget af urene tanker, som nedbryder.

KENDETEGNENE PÅ KRISTUS OG HANS LEGEME:

1. Ydmyghed. Lammets natur er at bøje sig under Guds vilje.
2. Offervilje. Kristus ofrede sig selv, og hans legeme er villigt til at ofre sig, ofre midler, ofre tid og kærlighed for Gud og mennesker.
3. Renhed. Kristus og hans menighed kendetegnes på, at de har rene motiver, rene tanker og rene handlinger.

ØJNENE ER SJÆLENS SPEJL

Hos Jesus Kristus var øjnene som flammende ild. Han er fyldt med Guds Ånd, Guds kraft og kærlighed. Han er guddommelig og søger det himmelske.

Når vi læser om Satan og hans tilhængere, læser vi, de havde øjne som mennesker, rejste sig som mennesker og ønsker at ophøje mennesker (Dan. 7;4 / 7;8). Dan. 7 taler om »dyrene«, som er mennesker, i hvem Satans ånd bor. Det vidner om, at Satan og hele hans hær er ledet af det menneskelige, kødet. Antikrists tal skal også være menneskets tal: 666. (Åb. 13;18) Derfor vil frugterne blive derefter:

»Kødets gerninger er åbenbare såsom: Utugt, urenhed, løsagtighed, afgudsdyrkelse, trolddom, fjendskaber, kiv, nid, hidsighed, egennytte, splittelser, partier, misundelse, drukkenskab, svir og deslige, og jeg siger jer forud, som jeg før har sagt, at de, der øver sådanne ting, skal ikke arve Guds rige.

MEN Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, langmodighed, mildhed, godhed, trofasthed, sagtmodighed, afholdenhed. Mod sligt er loven ikke« (Gal. 5;19-23).

Når Satans begær gennemsyrer hele hans krop, følger kødets frugter. Hans tanker og vilje styrer og påvirker hans legeme. Snuhed og underfundighed og list overvælder mennesker, så de lader sig bedrage.

Ingen kan modstå denne kraft eller kæmpe kampen mod Satan alene. Derfor må vi *omvende os* og bede om, at Jesus tager magten over os og fylder os. Da vil Guds Ånd besejre alt det onde og give os Åndens frugter i vore liv. Når vi er *i Kristus,* lemmer på Hans legeme, vil vi modtage impulser fra Ham, som er hovedet. Hans tanker bliver vore tanker, Hans vilje vor vilje.

HOVEDET

på billedstøtten var af det fineste guld. Dette var Guds velsignelse i første omgang. Men det sataniske begær gjorde guldet til GUD. Derfor er det den ondes store udspil imod alle mennesker: at lokke med penge og rigdom. ALLE bliver prøvet i denne sag. Jesus siger:

»Ingen kan tjene to herrer. Han vil enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både GUD og MAMMON.« (Mat. 6;24)
Dette ved Satan. Derfor vil han, når Antikrist kommer, prøve alle, som bor på jorden, om de vil tjene Gud eller Mammon. Da gælder det for de hellige at have tro og udholdenhed. Men den, som tror på Jesus, skal aldrig blive til skamme!
Billedstøtten, som er et billede på Satan og hans riger, var 60 alen høj og 6 alen bred. Sekstallet går igen i de menneskelige og antikristelige systemer.

ORDET
Fordi Kristus er *ordet,* vil Satan efterligne Gud også i dette. Der står i Dan 7;8 og Åb. 13;5, at Antikrist skal tale store ord, og han vil benytte sig af mange falske profeter, som forfører folk med ord. Den falske profet, som vi senere skal høre mere om, bruger også ordet, det falske ord, for at forføre mennesker.
Der står, at i den sidste, store kamp om sjælene vil der ud af dragens mund og ud af dyrets mund og ud af den falske profets mund komme tre urene ånder, som ligner frøer. De er dæmoners ånder, som gør tegn (Åb. 16;13).
Men der står i Åb. 19;15, at Jesus til sidst skal slå folkeslagene med *sin munds* sværd. Når Han udtaler det guddommelige ord, sker der store og underfulde ting, som Satan ikke kan hamle op med. Der står, at når Jesus Kristus åbenbares og kommer som rytteren på den hvide hest i Åb. 19:13, bærer han navnet *GUDS ORD.* Dette ord er stærkere end alle andre ord.
»Og jeg så dyret og jordens konger og deres hære samlede for at føre krig imod Ham, som red på hesten, og mod Hans hær. Og dyret blev grebet, og sammen med det den falske profet, som for dets øjne havde gjort tegnene, hvormed han havde forført dem, der tog dyrets mærke på sig, og dem, der tilbad dets billede. De blev begge kastet levende i ildsøen, som brænder med svovl. Og de andre blev af ham, som red på hesten, *dræbt med sværdet, som udgik af hans mund,* og alle fuglene blev mættet af deres kød« (Åb. 19;19).

Det er en alvorlig sag at kæmpe imod den levende Gud. Det er stort, at vi endnu lever i nådens tid, hvor vi kan tro Guds ord og adlyde og følge det.
»Lad ingen bedrage jer med tomme ord, thi for sådanne synders skyld kommer Guds vrede over ulydighedens børn. Gør derfor ikke fælles sag med dem! - Thi I var forhen i mørke, men nu er I lys i Herren. I skal vandre som lysets børn - lysets frugt består jo i al godhed og retfærdighed og sandhed. *vælg,* hvad der er velbehageligt for Herren« (Ef. 5;6-10)
Andre religioner har Jesus med i baggrunden som en profet eller et godt menneske. Den onde vil, at Jesus skal ligestilles med afguderne. Men Gud vil ikke ligestilles med nogen afgud. Han er den eneste sande Gud, og Han kom selv til os, da Han sendte sit *ord* i menneskeskikkelse. Og fordi mennesket Jesus var villig til at give sit liv og udgyde sit blod til en soning for hele verdens synd, har Gud ophøjet Ham over alt og alle. Hele himmelens hær priser og tilbeder Ham.
»Værdig er Lammet, det slagtede, til at få kraft og rigdom og visdom og styrke og pris og ære og lov!« Og enhver skabning i himmelen og på jorden og under jorden og på havet, ja alt, hvad i dem er, hørte jeg sige: »Ham, som sidder på tronen, og Lammet være lov og pris og ære og magt i evighedernes evigheder!« Og de fire væsener sagde: Amen! Og de ældste kastede sig ned og tilbad!« (Åb. 5;12-14).
Ingen anden end Jesus Kristus kan tage pladsen som hovedet for menigheden, og ingen kan sidestilles med Ham.
Johannes fik denne hilsen til hele Guds menighed i Åb. 1;4-8:
»Nåde være med eder og fred fra Ham, som er, som var og som kommer, og fra de syv ånder, som er foran Hans trone, og fra Jesus Kristus, det troværdige vidne, den førstefødte af de døde, og den, der hersker over jordens konger! - Ham, som elsker os og har løst os af vore synder med sit blod og har gjort os til konger og præster for sin Gud og Fader. Ham være æren og magten i evighedernes evigheder. AMEN! - Se, i skyerne kommer Han, og alles øjne skal se Ham, og alle jordens stammer skal jamre ved Hans komme. Ja, Amen! - »Jeg er Alfa og Omega,« siger Gud,

Herren, Han, som er, som var og som kommer, den Almægtige!« Kun den, som holder fast ved dette ord og denne bekendelse, er et lem på Kristi legeme. Og den, som tror på Ham, skal aldrig i evighed blive til skamme!

7. KAPITEL

Beskrivelsen af Kristusskikkelsens overkrop

Åb. 1;16-20:

LIVET:

Jesus, Guds ord, er LIVET. Hans legeme kan ikke fungere uden det. Menneskelig set kan man leve uden underkrop, men ikke uden overkrop, hvor hjertet er, og hvor livet udspringer.

De åndelige ledere og tjenere må ledes af Ordet og give Ordet til mennesker i Guds kraft, ellers er ordene tomme og læren død. *Lederne* er »hjertet«, som formidler Jesus og Hans kærlighed til os. Kun dem, der er I KRISTUS, kan lede andre ind til Jesu hjerte!

PRÆSTERNE:

»Men Kristus kom som ypperstepræst! - ikke med blod af bukke eller kalve, men gik med sit eget blod een gang for alle ind i helligdommen og vandt en evig forløsning« (Hebr. 9;11-12).

Hele Hebræerbrevet taler om dette.

»Ham, som elsker os og har løst os fra vore synder med sit blod - og har gjort os til konger og præster for sin Gud og Fader« (Åb. 1;5-6)

Præstedragten bliver i åndelig forstand båret af de åndelige ledere, som ligesom Jesus bærer hele menighedens og alle menneskers nød på deres hjerter og bringer alt dette frem for Guds hellige trone. Det er dem, der dybest set har ansvaret for, hvordan Kristi legeme udvikles gennem deres tjeneste. De er *sendebud på Kristi vegne.* De må være i kontakt med Hovedet, Kristus, konstant for at kunne formidle de rette ord. Ordet er deres autoritet. Guds vilje er deres mad. Jesus Kristus er centrum for deres tjeneste, og Han alene blive ophøjet.

DE SYV STJERNER:

Disse stjerner er som engle, budbringere fra himmelen. »De forstandige skal stråle som himmelhvælvingens glans, og *De, der førte de mange til retfærdighed, skal lyse som stjerner evigt og altid*« (Dan. 12;3). Det er en alvorlig tjeneste at lede andre mennesker.

I forbindelse med endetiden siger Jesus i Mat. 24;45-47:

»Hvem er så den tro og kloge tjener, som hans herre har sat over sit tyende til at give dem deres mad i rette tid? Salig er den tjener, som hans herre, når Han kommer, finder i færd med at gøre sådan. Sandelig siger jeg eder: Han vil sætte ham over alt, hvad Han ejer!«

Hensigten med disse tjenere er ikke, at de skal ophøjes og lade sig kalde »Fader« eller »Rabbi«, men de skal drage andre til Jesu hjerte og opbygge Kristi legeme, så alle små bindeled fungerer og holder sammen:

»Og Han gav os nogle som apostle, andre som profeter, andre som evangelister, andre som hyrder og lærere for at gøre de helli-

ge fuldt beredte til *deres* tjenestegerning: *at opbygge Kristi legeme*« (Ef. 4;11-12).
Englene bringer budskaber fra Gud til mennesker. De lyser klart, og de har et stort ansvar for at lede menigheden den rette vej midt i en mørk verden.
Jesus holder dem i sin hånd. De er ofte udsatte for modgang, når de siger sandhedens ord fra Gud til mennesker, men Jesus bevarer dem.

BESKRIVELSEN AF BILLEDSTØTTENS OVERKROP

KONTRASTEN, efterligningen af Kristi legeme:

Dårlige tjenere, som tænker ved sig selv: »Min herre lader vente på sig, og så giver sig til at slå sine medtjenere spiser og drikker med svirebrødre« (Mat. 24;49).

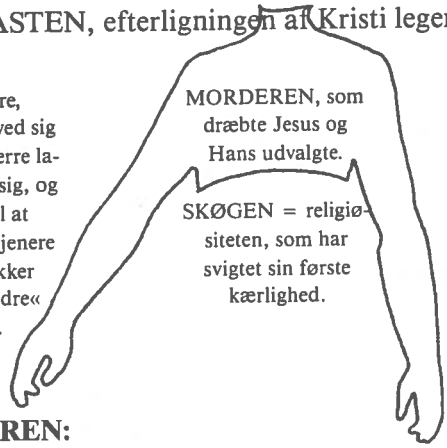

Dan. 5;1 fortæller om Belsazzar: »Han drak med sine stormænd, vanhelligede i beruset tilstand de hellige guld- og sølvkar, som var ført bort fra helligdommen i Jerusalem.«

MORDEREN:
Djævelen er meget religiøs. Han bruger Guds ord - men uden Helligånden! Derfor slår det ihjel og gavner intet. Det fører mennesker i fordærv. Hans *tjenere* er dem, som kender skrifterne som på Jesu tid, men de ledes af forstanden og kødet. De ophøjer *mennesket, og de er hyklere.* Alle deres tanker udspringer af Djævelens hovmodige ånd. På grund af deres ulydighed og selvoptagethed og higen efter nydelse og jordisk gods, *dræber de* de hellige. De gør som nazizmen gerninger i Guds navn, og Herren kender dem ikke den dag, de står og vil ind i himmelen. Jesus siger sin oprigtige mening om dem i hele Mat. 23:
(Vi tager blot nogle få vers med her. Læs selv resten.)
(vers 1)
»Det, de siger, er rigtigt, men de handler ikke selv derefter.«(vers 5)

»De binder tunge byrder på folk, men selv rører de dem ikke med en finger. Alt gør de for at lægges mærke til af mennesker.« (vers 6)
»De ynder de øverste pladser, - og lader sig kalde »Rabbi« af folk.«
»Ve jer, I skriftkloge og farisæere, I hyklere! I lukker himmeriget for menneskene. Selv går I ikke derind, og dem, som vil gå ind, tillader I det ikke. Ve jer, - I opæder enkers bo og beder længe for et syns skyld, derfor skal I få des hårdere dom. - Ve jer! - I drager om til lands og til vands for at vinde en eneste proselyt, og når han er blevet det, gør I ham til et helvedets barn! Dobbelt så slemt, som I selv er. - Ve jer, I blinde *vejledere!*«
Jesus fortsætter med en meget hård dom over alle deres gerninger og kalder dem slanger, øgleunger og meget andet forfærdeligt, som de har fået direkte fra deres hoved, Satan. De er inspireret af Djævelen selv i alt, hvad de gør - skønt de kender skrifterne og Guds hårde dom. De bruger de hellige »kar«, som Belsazzar gjorde, og de vanhelliger dem ved at bruge dem til egen fordel.
»Hvordan kan I undgå at dømmes til helvede?« (vers 33)
»Jeg sender til jer profeter og vise og skriftkloge. Nogle af dem vil I dræbe og korsfæste, og nogle af dem vil I piske i jeres synagoger og jage fra by til by, for at alt det retfærdige blod, som er udgydt på jorden,skal komme over jer!« (vers 34-35).
I Johannes, kap. 8 taler Jesus meget hårdt og direkte til jøderne, som tror, at de er Abrahams børn, og at Gud derfor som en selvfølge vil tage dem ind i himmelen engang.
Men Jesus siger til dem i vers 24, at hvis de ikke tror, at Han er sendt af Gud som Guds frelsestilbud til dem, skal de dø i deres synder. Til de jøder, som troede på Jesus, sagde han i vers 31-32: »*Hvid I bliver i mit ord,* er I sandelig mine disciple, og I skal forstå sandheden, og sandheden skal frigøre jer!«
I vers 37 siger han til de vantro:
»Jeg ved, at I er Abrahams slægt, men I søger at slå mig ihjel, fordi *mit ord* ikke har fremgang i jer. Jeg taler det, som jeg har set hos min Fader. Ligeså gør I det, som I har hørt af jeres fader.« Og i vers 43-44:

»Hvorfor forstår I ikke, hvad jeg taler? Fordi I ikke kan høre mit ord. - *I har djævelen til fader,* og I er villige til at gøre, hvad der lyster jeres fader. Han har været en morder fra første færd, og han står ikke i sandheden. Thi der er ikke sandhed i ham. Når han taler løgn, taler han af sit eget. Thi han er en løgner, ja, løgnens fader. Men mig tror I ikke, fordi jeg siger sandheden.«
Til sidst sagde de til Jesus, at han var besat af en ond ånd.
Alle, som ikke er *for* Jesus, er *imod* ham. Dem, der hellere vil tro løgnen og følge Djævelen og kødets lyster, vil Gud give hen til løgnen, så de tror løgnen fremfor sandheden (Rom. 1;21-32)

Det er alvorligt at være en leder for andre!
I hele det religiøse, farisæiske system, er det altid *mennesket,* som er i centrum. Alle de falske religioner, kirkesamfund, ideologier osv. er opstået ved, at et menneske først kendte sandheden. Men for *selv* at komme i centrum og blive æret, og for selv at få fortjeneste og nydelse, blev hans eller hendes lære til en løgnelære. Disse falske lærere fik snart al deres lære fra Satan selv og blev inspireret af hans tanker og de onde ånder.
Da Satan blev nedstyrtet fra himmelrummet, drog han en hel hær af engle med sig. På samme måde drager falske lærere og falske vejledere tusinder af troskyldige mennesker med sig i faldet. Og disse ledere skal få en hårdere dom end deres tilhængere, som var vildledte.
Studerer man disse falske lærdomme, vil man se de samme frugter i dem, som er i deres hoved, Satan. De vil dyrke *mammon,* som er deres gud. De vil leve i udsvævelser, måske i hemmelighed. De vil være egoistiske og fremhæve deres egne gode gerninger.
Gud siger gennem Jeremias noget betegnende for sådanne ledere:
»Præsterne spurgte ikke: »Hvor er Herren?« De, der syslede med loven, kendte mig ikke. Hyrderne (kongerne og øversterne) faldt fra mig, og profeterne profeterede ved Ba'al og holdt sig til guder, som intet evner« (Jer. 2;8).
»Mit folk har skiftet sin ære (Herren) bort for det, der intet gavner.«

8. KAPITEL

Billeder på overkroppens betydning:

Vi skal nu se på de billeder, Åbenbaringsbogen og Daniels bog giver os om billedstøttens øverste del, »sølvriget«. Disse billeder bekræfter, at overkroppen betegner de religiøse ledere, som myrdede Jesus, og som op igennem tiderne har myrdet og forfulgt Jesu sande efterfølgere:
Religiøsiteten = Skøgen i Åb. kap. 17.
Skøgen = 1. segl (Den hvide hest) i Åb. kap. 6.
I den politiske verden afføder religiøsiteten følgende billeder:
1. Dyr = Løven i Daniels bog 7;4
Løven = alle de politiske ledere, som ville udrydde Guds udvalgte folk.Nazismen er et klart billede af »Løven«.

Skøgen:
I Jeremias 2;2 tales der om Guds udvalgte brud, som svigtede Ham. Der tales om det udvalgte folks præster, hyrder og profeter, som svigtede Gud til fordel for afguderne. »Gys derover, I himle, skræk og rædsel gribe jer, lyder det fra Herren! - Thi to ting har mit folk gjort:
1. Mig, en kilde med levende vand har de forladt
2. for at hugge sig cisterner, sprukne cisterner, der ikke kan holde vand.«

Alt dette viser os »overkroppen« på statuen i Dan. 2. Men Bibelen giver os 3 andre billeder:
Skøgen som omtales i Åb. 17 fremkommer klart for os her, som den frafaldne kirke, de kødelige ledere, som forlod deres »ægte-

mand« (kilden med det levende vand) og bedrev utugt med jordens konger. Enkeltpersoner ledte store skarer af mennesker til fald.

1. Segl (Den hvide hest). Guds Ånd åbenbarer nu for os, hvad det første segl i Åbenbaringsbogen 6;1 betyder. Det blev åbnet i himmelen af Lammet, vor elskede Frelser, som var den eneste, der var værdig til at lukke op for begivenhederne, som begyndte efter, at Han var død på korset. (Det var det slagtede Lam, som åbnede for seglene.)

Bogrullen, som indeholdt seglene, var beskrevet med begivenheder, *både indvendig og udvendig.* Dvs., at flere begivenheder sker på samme tid, både i menigheden og Israel (følges ad parallelt, hvilket vi senere skal se) - men også i den omkringliggende verden og det antikristelige system. Johannes græd over, at ingen fandtes værdig hverken til at *åbne* bogrullen eller *se* i den. Men Lammet, det slagtede, var værdig til at åbne den. Og dem, der grunder over Ordet og får Helligåndens åbenbarelse, vil *se* i den.

Den hvide hest, som kom frem, da det første segl blev åbnet: »Og jeg så, og se, der var en hvid hest, og han, som red på den, havde en bue. Og en sejerskrans blev givet ham, og han drog fra sejer til sejr« (Åb. 6;2). Denne hvide hest er et billede på *den frafaldne kirke.* Den er hvid. Den har gudsfrygtens skin, men fornægter dens kraft. Den kæmper med »bue og pil«, med kødelige, menneskelige våben. Vi må ikke forveksle denne hest med et billede af Jesus. Han kæmper med sit ord, dræber med sin munds ånde. Den hvide hest betegner *religiøsiteten,* som i sandhed har sejret i vor verden, efter at Jesus var død og opstanden og havde forladt jorden. Mennesker ville ikke bøje sig under Guds ord og ledes af Hans Ånd, så kampen blev i århundreder kæmpet i menneskelig kraft, som senere blev djævelsk. Millioner af kristne og jøder har måttet lade livet og dø som martyrer. De blev ikke dræbt af hedningerne, men de blev brændt på bål og myrdet af farisæere og skriftkloge, af »kristne« konger og ledere.

1. Dyr i Daniels bog 7;4 viser os samme sag overført til den politiske verden. Her ser vi et andet billede på hele den tidsperiode efter Jesu himmelfart og alle religionskrigene i den mørke tid helt

op til det 20. århundrede. Den samme djævelske ånd råder i dyret, som dræbte de hellige og jøder i millioner:
»Det første dyr så ud som en løve og havde ørnevinger. Og jeg skuede, indtil vingerne reves af, og det rejstes op fra jorden og stilledes på to ben som et menneske og fik et menneskehjerte.«
En løve brøler, og den vil være konge over alle skovens dyr. Den dræber uden skrupler. Alle, som hørte Hitlers stemme i radioen under den anden verdenskrig ved, at han ikke talte almindeligt. Han »brølede«. Og han havde eet mål: At blive konge over hele jorden. Han dræbte uden skrupler, og han hentede sin kraft og inspiration fra de onde ånder. Hans rådgivere var spiritister.
På hans og hans soldaters bælter stod: »Gott mit uns« = Gud med os = navnet Immanuel, Jesu dyrebare navn. I dette navn dræbte de millioner af jøder og kristne.
Alle religioner, som ikke bygger på Guds ord, får deres tanker fra hovedet, Satan. Og de vil til sidst slutte sig sammen for at blive een stor enhed. Sammen med jordens konger vil de forsøge at udrydde Guds udvalgte folk, jøder og kristne.

Hvad skal vi gøre i dag for at blive bevarede i Kristus?
Det er meget nærliggende for et menneske at bygge noget op omkring sig selv. Og det er meget nærliggende for os som mennesker at have et idol, en, man ser op til og vil efterligne og følge. Det er også nærliggende at bygge et religiøst *system* op, en menighed, en organisation eller kirke, som man så *dyrker* i stedet for Gud. Dette er Djævelens mål. Han har intet imod, at mennesker har en religion, men han ønsker ikke, at nogen tilbeder eller dyrker GUD. Derfor bliver vi alle fristet i disse ting.
Men Gud anerkender kun sit ORD som grundvold for sin menighed. Kun den, der bygger på klippen Kristus, skal blive stående til evig tid. De ledere, som peger hen på Kristus alene, er sande ledere.
BRUDEN er modstykket til SKØGEN i Åb. kap. 17. Bruden elsker kun EEN, Kristus, Ordet.
DEN HVIDE HEST i Åb. 19:11-13 er modstykket til den hvide hest i Åb. 6;2
»Og jeg så himmelen åben, og se, en hvid hest, og han, som red

på den, hedder »Troværdig og Sanddru«, og han dømmer og kæmper med retfærdighed. Hans øjne var som flammende ild, og på sit hoved havde han mange kroner og et navn skrevet, som ingen kender uden han selv. Han var iført en kappe, dyppet i blod, og det navn, han bærer, er »*Guds Ord*«.
Han er hovedet for sin menighed. Dem, der leder de mange til retfærdighed, skal stråle sammen med ham i evighedernes evigheder. Han ønsker at være EET med sin menighed. Vi skal være i Ham og Han i os.
»Jeres hjerter forfærdes ikke. Tro på Gud, og tro på mig. I min Faders hus er der mange boliger. Hvis ikke havde jeg sagt jer det. Thi jeg går bort for at gøre en plads rede for jer. Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, *for at hvor jeg er, der skal også I være*« (Johs 14;1-3). Indtil da har Han lovet at være med os *alle* dage. Han har givet os sin Ånd som vejleder og beskytter, og når dagen til sidst kommer, hvor Han skal komme og dømme verden, skal vi også være sammen med Ham. Lad os derfor vende om til Ham og vende alt det ryggen, som ikke hører Ham til.
Når Jesus kommer og henter sin menighed, står der, at den skal være ren som en brud, smykket for sin brudgom, »uden plet eller rynke«. Gud vil genoprette sin menighed og gøre den stærk og frimodig, helhjertet og ren, inden Jesus kommer. Derfor vil Gud *nu, i endens tid,* gøre noget helt specielt med Kristi legeme, så vi kan rumme hele Kristi fylde og være helt eet med Ham og med de andre lemmer på legemet. Indtil nu har legemet ikke fungeret, som det burde. Men Gud vil gøre sit værk gennem sine *tjenere.*
Hør igen:
»Han gav os nogle som apostle, andre som profeter, andre som evangelister, andre som hyrder og lærere *for at gøre de hellige fuldt beredte* for at opbygge *Kristi legeme* - indtil vi alle når frem til at være eet i troen på og erkendelsen af Guds Søn, til mands modenhed og det mål af vækst, da vi kan rumme Kristi fylde, så vi ikke mere skal være umyndige, der kastes og drives hid og did af alle mulige lærdomme, eftersom vinden blæser, ved menneskers terningespil, når de underfundigt *leder* til vildfarelse.

Nej, sandheden tro skal vi i kærlighed i et og alt vokse op til Ham, som er hovedet, Kristus selv. *Ham* skyldes det, at hele legemet vokser sin vækst, så det opbygges i kærlighed, idet *alle* de enkelte led hjælper til at knytte og holde det hele sammen, efter den kraft, der er tilmålt hver enkelt del« (Ef. 4;11-16) (en modsætning til Jeremias 2).

Nu vil Gud altså forny os allesammen, som tror på Jesus Kristus som Frelser og Herre, og Han vil give os en tjeneste og kraft til at udføre denne tjeneste, så hele Kristi legeme kommer til at fungere. Satan ruster nu hele sit mandskab og går til angreb som aldrig før over hele kloden, fordi han ved, hans tid er kort.

Men Han, som bor i os er *større* end han, som er i verden. »Fat derfor et andet sind og *vend om,* så jeres synder må blive udslettede, for at *husvalesestiderne må komme fra Herrens åsyn*« (Ap.g. 3;19-20).

Himmelen skal rumme Jesus Kristus *indtil* genoprettelsestiderne, da alt skal blive genoprettet. Lad os rejse os og stå på vore ben! Styrk det, som er slapt og ret dig op! Gud har brug for dig. Vi må ikke godtage, at det onde - og de onde - har overtaget. Kristus er sejrherren fra Golgata, og han går foran os i kampen mod det onde.

»Lad jer ikke frakende sejrsprisen af nogen, hvis lyst står til »ydmyghed« og engledyrkelse, og som fordyber sig i syner, uden grund opblæst af sit kødelige sind, (religiøsitet) - og som ikke holder fast ved *hovedet,* nemlig Ham, ud af hvem hele legemet vokser *Guds* vækst, medens det hjælpes og sammenholdes ved sine bihdeled og bånd« (Kol. 2;18-19).

Resten af kapitlet taler advarende om ikke at gå ind under fordomme og tunge lovbud. Det er Satans list at få os til at tro, vi dyrker Gud under lov og tunge byrder. Men til *frihed har Kristus frikøbt os.* Vi skal ikke lade denne frihed give anledning til udsvævelser og kødelige begæringer, men leve i et inderligt fællesskab med Jesus og lytte til Åndens røst i vore hjerter, hvor Gud har skrevet sin lov i vor samvittighed.

Der vil i endetiden blive skarpere og skarpere skel mellem lys og

mørke, mellem Jesu Kristi legeme og Satans legeme. Derfor er det vigtigt, at vi hver især prøver os selv ind for Herren og beder ham, som ransager hjerter og nyrer, at vise os vor sande stilling i Helligåndens lys.

Jesu sande tjenere kendetegnes på følgende:

1. De giver folk den rette mad i rette tid. De taler *Guds ord* ledet og indspireret af Helligånden. De sande tjenere er skjult med Kristus i Gud, og de bøjer sig ydmygt under Guds vilje (Mat. 24;45 og 25;21).
2. De er villige til at leve *i tro* til Gud alene som Jesu første disciple, der drog ud uden materielle goder. De har som deres Herre viljen til at ofre, i modsætning til de onde tjenere, der kræver og tænker på egen fortjeneste. Jesu tjenere ofrer tid, penge, kærlighed og kraft uden svig for Gud, og for menneskers redning og frelse (Luk 16;13 - Luk 10 - Mat 10).
3. De ønsker ikke at ophøjes, men at Jesus skal æres og blive stor for mennesker (Mat 20;26 - Luk 17;10 - Johs. 12;26 - Mat 10;25).
4. De vil stå imod kødets lyst og hele tiden vende om til Herren, så deres tanker og handlinger og motiver er rene, fordi de er i Jesu hånd. Som stjernerne i Åb. 1, vil de søge ind under Golgata og få daglig renselse og helliggørelse fra Herren selv. Og de føler sig trygge i hans hånd. Fordi de lever i nær kontakt med HOVEDET, vil Gud virke, at:

De *taler* som *Guds mund.*
De får *visdoms* og *åbenbarelsens ånd* og lærer at *tænke Guds tanker.* De får nåde til *at gennemskue og bedømme alt* med Jesu øjne og Ånd.
Guds mål er, at Helligåndens gaver skal komme i fuld funktion i Kristi legeme, inden Jesus kommer, så den sidste tid skal blive herligere end den første.
Guds mål er også, at ÅNDENS FRUGTER skal blive synlige mere end nogensinde gennem Hans tjenere, så mennesker ved at se vore gode gerninger, gjort i Helligåndens kraft, skal vende om og komme til tro på Jesus.

KONTRASTERNE ER STORE MELLEM GUD OG SATAN:
Da Nebukadnezar som et billede på Satan blev forbandet og fornedret, fik han hår så langt som ørnefjer og negle som fugleklør. Han åd græs som kvæget og fik et dyrehjerte.
Alt det, Gud havde bestemt til at være en velsignelse, glæde og skønhed for mennesker, trækker Satan og hans legeme ned på et så lavt plan, at det bliver en forbandelse. Deres hovmod, egoisme og kødelige begær smudser alt og alle til, og de sataniske, egocentriske kræfter fører dem længere og længere bort fra Guds rige og velsignelse. Den eneste redning er *radikal omvendelse.* Budskabet, som skal gå ud fra Jesu legeme nu, er:

»OMVEND JER, THI HIMMERIGET ER KOMMET NÆR!«

Bæltets betydning

Beskrivelse af Jesu Kristi BÆLTE = SANDHED og RETFÆRDIGHED

Åb. 1;13:
»og midt imellem
lysestagerne så
jeg en, som lignede
en menneskesøn,
klædt i fodsid
kjortel
OG MED ET
GULDBÆLTE
OM BRYSTET.«

Es. 11;15: »Og
RETFÆRD er
bæltet, han har
om sin lænd,
trofasthed hofternes
bælte.« Ef. 6;14 siger
til Kristi legeme:
»Så stå da med
SANDHEDEN spændt
som bælte om
jeres lænder og
RETFÆRDIGHEDEN
som brynje.«

Jesus Kristus vandrer midt i sin menighed, blandt guldlysestagerne, som er lutrede og rensede, så de skinner klart og bærer *lyset* frem i verden.

SANDHEDEN

Jesus er *vejen, sandheden og livet. Det nederste af Kristusskikkelsens dragt kendetegner vejen,* hvor fødderne går - og *kongedragten.* Det øverste var selve *livet* nær hans hjerte, og *præstedragten.* Men hele Kristi legeme *er holdt sammen af bæltet,* som

er sandhed og retfærdighed. Kun den, der elsker sandheden kan være et lem på Kristi legeme.
»Gud er ikke et menneske, at han skulle lyve!« (4. Mos. 23:19)
»Visselig, han, som er Israels herlighed, lyver ikke« (1.Sam. 15;29).
» - er vi utro, forbliver han dog tro, thi fornægte sig selv kan han ikke« (2. Tim. 2;13).

GUDS EGEN ÅND ER SANDHEDENS ÅND

Gud hader løgnen. Han elsker sandhed i hjertedybet. Derfor er alt, hvad der er i Ordet, *sandhed.* Alle, som hører Kristi legeme til, er af *sandhed* og elsker *sandhed.* Jesus vidste, at det ville være umuligt for almindelige mennesker at leve i sandhed og være retfærdige. Derfor kan vi kun ved at være *i Ham og eet med Ham* leve af Hans retfærdighed og have den som et bælte om vore lænder. Den Ånd, som bor i Ham og Hans legeme, er lys og sandhed:
»Og jeg vil bede Faderen, og Han skal give jer en anden talsmand til at være hos jer til evig tid, - *sandhedens ånd,* som verden ikke kan tage imod, fordi den ikke ser den og ikke kender den. Men I kender den, thi den bliver hos jer og skal være i jer. Jeg vil ikke efterlade jer faderløse. *Jeg* kommer til jer.« (Han kommer til os ved sin Ånd - bor i os til evig tid.) Johs.14;16-18.
»Men når Han, *sandhedens ånd,* kommer, skal Han vejlede jer til *hele sandheden.* Thi Han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad Han hører, skal Han tale, og det, der kommer, skal Han forkynde jer. Han skal herliggøre mig (Ordet), thi Han skal tage af mit og forkynde jer det. *Alt,* hvad Faderen har, er mit, derfor sagde jeg, at Han skal tage af mit og forkynde jer.«
Igen ser vi enheden i guddommen. Han er også eet med sin menighed (Johs. 16;13). Derfor må vi være af *sandhed* - have sandhedens bælte om vor klædning. Uden sandhed og hellighed skal vi ikke se Guds herlighed. Satan ved dette, derfor forfører han menneskene med *løgn.*
Beskrivelse af *kontrasten: Satans bælte* = løgn og *uretfærdighed*

Dan. 2;32:
» - Du så, o konge, for dig en vældig billedstøtte, - dens bug og lænder var af kobber.«

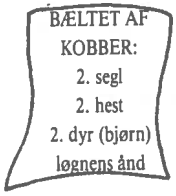

Dan. 2;39:
»Efter dig (Neb.) skal der komme et andet rige, ringere end dit, og derpå atter et 3. rige, som er af kobber og *hvis herredømme skal strække sig over hele jorden.*«

Hele Satans system er en efterligning af Guds rige - men i skarp kontrast til Gud og Hans væsen. Gud, Hans ord og Hans Ånd er *sandhed.* Satan, hans ord og hans ånd er *løgnen.* Jesus taler klart om det til Djævelens tilhængere - de religiøse, farisæerne:
»I har Djævelen til fader, og I er villige til at gøre, hvad der lyster jeres fader. Han har været en morder fra første færd, *og han står ikke i sandheden.* Thi der er ikke sandhed i ham. Når han taler løgn, taler han af sit eget. Thi han er en *løgner,* ja *løgnens fader*« (Johs. 8;44).
Satans legeme, alle hans efterfølgere, kender sandheden, og de har fået mulighed for at omvende sig. Guds nåde er stor, men bliver de ved at modstå Guds kald, sker der det frygtelige, at Gud tillader, at de bliver åndeligt blinde:
» - de ombyttede Guds sandhed med løgnen, ærede og dyrkede skabningen fremfor Skaberen, Han, som er højlovet i evighed. Amen! - Derfor gav Gud dem hen-« (Rom 1;23-24). Resten af kapitlet beskriver, hvordan det da går dem.
I de sidste dage, når lovløshedens menneske, frafaldets søn, åbent træder frem, står der:
» - og han skal komme i Satans kraft, *med al løgnens magt,* og tegn og undere og med al uretfærdighedens forførelse overfor dem, der fortabes, fordi de *ikke tog imod kærlighed til sandheden,* så de kunne blive frelst. Derfor sender Gud over dem en vildfarende magt, så de tror løgnen, for at de skal rammes af dommen, alle de, som ikke troede sandheden, men *fandt behag i uretfærdigheden*« (2. Tes. 2: Læs hele kapitlet, som viser os vejen).

Her ser vi altså hemmeligheden til, at mennesker kan være satanisk onde og uretfærdige. De har haft en chance til omvendelse, men *finder behag* i uretfærdigheden - og spotter Guds Sandheds Ånd. De ønsker ikke at vende om.
»Jeg har skrevet til jer, *ikke* fordi I ikke kender sandheden, men fordi I kender den og ved, at ingen løgn er af sandheden. Hvem er løgneren, om ikke han, som nægter, at *Jesus er Kristus?* - Han er *antikristen,* som fornægter Faderen og Sønnen« (Johs. 2;21-22).
Det er altså af Guds store nåde og for at hjælpe os at skønne og bedømme tiden og menneskene, at Gud åbenbarer disse ting for os gennem sit ord, så vi kan våge og bede og ikke lade os forlede til at svigte sandheden. Vi må hver dag bede om, at Sandhedens Ånd fylder os og leder os, og vi må *bevidst* gå imod al løgn i vore egne hjerter for at blive bevarede rene. Vi må *omvende* os hver dag.

10. KAPITEL

Billeder på kobberbæltets betydning

Kobberbæltet:
Guds Ånd viser os klart i disse sidste dage gennem Ordet, *hvem kobberbæltet er.* Alle systemer, som fornægter Gud Fader, Søn og Helligånd som en enhed, og som sætter mennesket i centrum, er bygget på *løgnen.*
Her er kommunismen gået foran og forkynder, at der ikke findes

en Gud, men at mennesket er gud. De dyrker ikke Gud, vor Skaber, men de dyrker systemet *kommunisme.*
Alle, som ikke vil underordne sig systemet, deres afgud, får modstand. I Ez. 38 og 39 læser vi om Gog i Magogs land, fyrsten over Rosj, Meshek og Tubal og om, hvordan Gud i de sidste dage vil kæmpe imod ham og alle hans tilhængere.
Når vi nu videre skal studere skrifterne og verdensbegivenhederne, åbenbares det klart, at det er Rusland, som omtales i disse kapitler, og det kommunistiske system, der er »kobberbæltet« på billedstøtten.
Fordi »overkroppen«, det religiøse system, lod løgn og mord snige sig ind og tage magten i kirken, blev den Kirke, som Gud ønskede at rense og hellige som en brud til sin Søn, forført ved at elske løgnen i stedet for sandheden. Det blev årsag til, at det næste rige blev endnu værre end det selv.
I kommunismen nægtes alt om, at der er en Gud, og at Jesus er Kristus. De forkynder, at mennesket selv er Gud, og de straffer skånselsløst alle, som sætter sig op imod deres ideologi. De piner og plager Guds menighed og jøderne, og deres hensigt er at udrydde dem helt. De er udgået fra det farisæiske, egoistiske system og modtager impulser fra Satan selv. Han ønsker mennesket i centrum, så Gud bliver glemt. Han ønsker tilbedelse og magt. Vi skal læse mere om dette i undervisningen senere i bogen.

2. SEGL og 2. HEST
Åb. 6;3-4 afslører mere om dette for os:
»Og da det (Lammet) brød det andet segl, hørte jeg det andet væsen sige *kom!*«
Det var Lammet, Jesus Kristus, som åbnede dette 2. segl. Det viser os, at intet kan ske, uden at Gud tillader det. Vi kunne tænke os, at Gud da ville og kunne forhindre dette onde i at ske, men mennesker *vælger* at lade det ske. Blot kan de intet gøre, før Gud tillader det. Vi kunne have været skabt som robotter, der kun ville gøre Guds hellige vilje. Men Gud har givet mennesker lov at *vælge.* Han ønsker ud af hele menneskeheden at få sig et folk,

som elsker ham *frivilligt,* og dem, der følger Jesus og adlyder Guds bud, bliver ikke til skamme.
De kommer til at gennemleve prøvelser og vanskelige tider, men det bevirker blot, at de elsker Gud endnu mere. De går sejrende igennem »ildovne« og »løvekuler«, ja alt, hvad de oplever herliggør Gud mere end al medgang.
Om 2. hest, som fremkommer ved åbningen af det *2. segl,* står der:
»Og en anden hest kom frem, den var *ildrød.* Og ham, som red på den, blev givet magt til at tage freden bort fra jorden, for at menneskene skulle myrde hverandre. Og der blev givet ham et stort sværd« (Åb. 6;4).
Alle over hele jorden ved, at den ildrøde farve står for kommunismen. Ruslands farve er den røde, og det er fantastisk, at Gud på forhånd har set og vidst alt dette. Derfor advarer Han os også gennem sit ord.
Siden kommunismen kom til magten, har den i sandhed taget *freden* bort fra jorden. Det var utænkeligt i vor barndom, når vi læste om dette, at nogen skulle være så dumme at tro på et sådant system og gå ind under det. Men i dag ved vi, at kommunismen har sneget sig ind over hele jorden. Nogle er frivilligt gået ind i det, andre er blevet tvunget. Hele dette *bælte,* som omspænder Satans legeme, er styret af *løgnens ånd.*
Den har taget alle de gode tanker om ligeret, enhed, broderskab og meget andet fra Bibelen. Men fordi den sætter et menneske som overhoved for menneskers tro i stedet for Gud, forvrænges det billede, Gud ville have frem på jorden. Løgnens ånd i systemet siger: »Der er ingen Gud. Mennesket er gud.«
Man lyver, så man selv tror på det. Og ingen kan gøre noget ved det. Man lover afrustning og frihed for mennesker, men praktiserer det modsatte. Man bryder aftaler gang på gang, og alt er bygget på *uretfærdighed.* Der bliver myrdet og slået ihjel som aldrig før, hvor kommunismen drager frem. »Ham, som rider på den røde hest, har et stort sværd.« Han bruger kødelige våben i alle sine krige. Men også han skal blive tilintetgjort af Gud selv (Ez. 38;18-23).

2. Dyr (Bjørnen) vidner om
samme sag for Daniel, som vi så i det 2. segl og den 2. hest. I Daniels bog læser vi, at Gud viste Daniel dette kobberrige i et billede af *en bjørn.* Også dette vidner om den kommunistiske højborg, Rusland, som har bjørnen som sit nationale dyr. Den bor i de kolde, nordlige egne.
»Og se, et andet dyr, det næste i rækken, så ud som en bjørn. Det rejstes op på den ene side og havde tre ribben i gabet mellem tænderne. Og der blev sagt til det: »Kom, æd meget kød!« (Dan. 7;5). Vi vil senere studere dette dyr nærmere. Men ingen kan være i tvivl om, at dette er Rusland. Intet land har »ædt så meget kød« som Rusland. Det ene land efter det andet bliver opslugt af bjørnen, uden at nogen rigtigt gør noget ved det. Den breder sig ud over hele jorden. Det er en åndsmagt, som gennemsyrer hele det kommunistiske system, og *hovedet* for dette rige, denne del af kroppen på billedstøtten, er stadig Satan.
Han har også i dette rige samme mål som i det nazistiske system: At sætte enkeltpersoner i centrum - at gøre sig til konge og hersker over hele jorden - at indtage al verdens rigdom og mætte sig på andres bekostning. Der bruges store ord, som er inspireret fra Løgnens ånd.
Men også dette rige skal forgå. En dag sættes troner frem, og Gud Fader skal dømme og tilintetgøre Satans magt. »Dyrene fratages deres magt, og deres levetid er fastsat til en bestemt tid og stund« (Dan. 7;12).
Daniel skriver, at han blev såre urolig, da han så alle dyrene, og synerne forfærdede ham.
»Så trådte jeg hen til en af de omstående og bad ham om sikker oplysning om alt dette, og han svarede og tydede mig det: »Disse fire dyr betyder, at fire konger skal fremstå af jorden, men siden skal den *højestes hellige modtage riget og have det i eje i evighedernes evighed.*«
Der står om Guds hævn over dette løgnens bælte:
»Jeg går i rette med ham med pest og blod, med regnskyl og haglsten. Ild og svovl lader jeg regne over ham, hans hobe og de mange folkeslag, som følger ham. Jeg viser mig stor og hellig og giver

mig til kende for de mange folks øjne. *Og de skal kende, at jeg er Herren!*« (Ez. 38;22-23).
Enten vi vil tro det eller ej, og enten vi forstår Gud eller ej, så vil hvert eneste af de ord, Gud har sagt, komme til at ske! Vi kan ikke gå i rette med Gud. Vi kan ikke gøre os klogere end Gud. Han har en plan, og den følger han. Hans princip er, at som vi sår, skal vi høste. Hvis vi ikke ydmyger os og beder om tilgivelse og renselse fra vore synder, vil det, vi har »sået« imod Gud og andre mennesker, komme over os selv.
Rusland har skabt uro, krig og pine for millioner af mennesker. Flere er dræbte under kommunismen, end der blev dræbt under de riger, der kom før den. Og Gud vil svare med at gengælde dem efter deres synder.

Hvad har de gjort imod Gud?

1. De nægter, at der er en Gud, og de fornægter Sønnen, Jesus Kristus og den Hellige Ånd.
2. De gør mennesker til gud for at fuldføre deres egen vilje i stedet for Guds.
3. Deres dybeste motiv i alt, hvad de gør ud over verden, er at udrydde Guds udvalgte folk, Israel, samt alle dem, som har en levende tro på Jesus Kristus.
4. De bruger *løgnen* som middel. Gud hader løgn!

»Den, der dræber med sværd, skal selv dræbes med sværd.« Jesus skal dræbe dem med »sin munds sværd«. Han bruger Guds ords kraft og siger et ord, som gør, at alle universets kræfter må adlyde ham og tilintetgøre hans fjender. (Åb. 19)

GUDLØSHEDEN SKABER ET VACUUM.

Det system, som fornægter den levende Gud, fremkalder et voldsomt vacuum i menneskers indre. Derfor er der ud fra dette gudløse system født tusinder af afguder!
Det vrimler med afguder ud fra den første tid af kommunismen. Mennesket kan ikke leve uden Gud. Der er et skrig efter at få kontakt med de evige, overnaturlige ting. Millioner af kristne, som elskede Jesus af hele deres hjerte, nægtede at gå ind i »systemet«.

De valgte at dø for deres tro på Jesus Kristus, og de venter nu på os hjemme hos Herren.
Men så snart der under kommunistisk styre igen dukkede mennesker op, som havde en levende tro på Gud, blev de fængslet, pint og plaget, ja - slået ihjel. Hvis der ingen Gud var, behøvede man ikke at rase sådan over de kristne, men Satan ved, at Gud er til. Derfor søger han at dræbe, slagte og ødelægge alle, der søger Gud og hans vilje.
Når mennesket ikke bliver ledet til den levende Gud, søger de andre guder. Når Gud bliver udelukket af et land, søger mennesker tilfredsstillelse i narkotika, alkohol og mediciner. Penge og sex, som var bestemt som en velsignelse til os, bliver uden Gud til djævelske afguder, som leder ned i det dybeste mørke, skilsmisser, vold og misbrug på alle måder.
Men det er et mirakel at se de tusinder, som var sunket ned i det dybeste mørke på grund af disse ting, vende om til Gud og lade sig fylde med Sandheden og Livet og vandre på Ordets vej. De bliver forvandlede og rejst op. Gud lader dem få et helt nyt liv. Der er ingen grænser for, hvad levende tro på Jesus Kristus kan genoprette og nyskabe.
»Alligevel er det et nyt bud, jeg skriver til jer. Det viser sig i sandhed i Ham og i jer, thi mørket viger, og det sande lys skinner allerede« (1. Johs. 2;8).

DER ER KÆRLIGHED TIL FORSKEL!
Man kan afsløre afguder i forhold til Gud. Gud er fyldt med kærlighed, og det sande evangelium er et kærlighedens budskab. De sande lemmer på Kristi legeme lader sig fylde af kærlighed til Gud og til andre mennesker.
I det gudløse system kender man ikke sand kærlighed. Alt, der fødes ud af dette system, er koldt og hårdt. Meget af det onde, der sker i verden i dag, er bevirket af dette kolde, hårde system, som mennesker har valgt at følge.
Guds kærlighed er et *tilbud* til os hver især i dag. Vi har en nådetid nu til at vælge. *I Kristus* er der kærlighed og varme på trods af ydre omstændigheder.

Der stod i Ezekiels bog, at Gud skal straffe både Gog - og de folk, som følger ham, når han skal ned for at udrydde Israel.
Alle folkeslag og nationer og alle ledere for de mange lande på jorden kommer til at *stå til regnskab* for, hvordan de har behandlet Guds udvalgte folk, hans mindste små. Derfor må vi bede og råbe til Gud om at forbarme sig over vore nationer. Dem, der vælger at gøre fælles sag med det antikristelige system for at få egen fordel, skal forgå. Guds velsignelse forsvinder fra disse lande.
»Hvad I har gjort imod een af disse mine mindste, har I gjort imod mig,« siger Jesus. Dem, der velsigner Guds folk, skal selv velsignes!
Jesus Kristus *hersker over jordens konger.* Han kan styre deres tanker, når *vi beder.* Vi hersker sammen med Ham, og Han vil samarbejde med sit legeme. Derfor skal vi bede for vore konger, ministre og andre ledere! Vi skal advare dem, når Gud minder os om det!

Underkroppens betydning

Beskrivelse af Kristusskikkelsens underkrop:

Åb. 1;12-13:
»Og da jeg vendte mig om, så jeg syv guldlysestager, og midt imellem lysestagerne en, som lignede en menneskesøn, klædt i fodsidkjortel, - «
Åb. 5;9-10:
» - slagtet blev du, og med dit blod har du til Gud købt mennesker af alle stammer og tungemål og folk og folkeslag, og du har *gjort dem til konger og præster for vor Gud,* og de skal herske på jorden!«

Åb. 1;4-6:
»Nåde være med jer og fred fra Ham, som er, som var, og som kommer og fra de syv ånder, som er foran Hans trone, og fra Jesus Kristus, det troværdige vidne, den førstefødte af de døde og den, der hersker over jordens konger. Ham, som elsker os og har løst os af vore synder med sit blod og har *gjort os til konger og præster for sin Gud og Fader* - Ham være æren og magten i evighedernes evigheder!«

DEN NEDERSTE DEL AF KRISTUSSKIKKELSEN
er den del af Kristi legeme, som betegner kongedragten, og den skal blive mere og mere klar og synlig i de sidste dage, som vi nu lever i.
»Og på sin kappe, *på sin lænd,* har han et navn skrevet: Kongernes Konge og herrernes Herre« (Åb. 19:16).
Der tales gang på gang i Åbenbaringsbogen om, at han skal dømme enhver efter hans gerninger. Dem, som er i Kristus, vil hver

dag *omvende sig* fra kødets gerninger og bede Jesus om, at hans Ånd tager magten i deres liv.
De renses dag for dag gennem Ordet og blodets kraft, så de kommer til at ligne Kristus mere og mere. De lader ham vogte dem med jernspir allerede nu, og de lader sig frivilligt dømme af ham hver dag, så de ikke senere skal dømmes sammen med verden.
Denne nederste del af Kristusskikkelsen er i høj grad aktuel i dag, hvor Gud vil genoprette sin menighed. Vi skal lægge nøje mærke til parallellerne med Satans rige. Han efterligner, og alligevel er den nederste del af billedstøtten, Satans legeme, den skarpeste kontrast til Guds rige, som man overhovedet kan tænke sig.

KRISTUS, KONGERNES KONGE
Kristus er helt rigtigt konge over alle jordens konger. Imidlertid vil han *nu* åbenbare sig som *konge for sine medkonger,* dem, som tror på Ham. Han vil sammen med os, som er *i Ham,* stå og vandre iblandt os som konge for sin menighed og åbenbare sig med kraft. Vi lever *i tro,* men snart skal vi se det med vore øjne. (2. Tim. 2;12)

HERRERNES HERRE
Jesus er også Herre over alt og alle, men *nu* vil Han være Herre sammen med sine *med-herrer.* Vi skal sammen med Ham *herske* over det onde - først i vort eget indre, derefter i vore omgivelser. Nu i tro, snart synligt! (Ef. 1;17-23)

VEJEN
Ingenting sker uden ved *ordet.* Det er Vejen, og kun dem, der bygger på kærlighedens ord og bud, skal opleve at rejse sig og stå som konger og præster med Kristus (Hebr. 12;12-29 og Åb. 1;5-6).

EN ENHED
Kristus er ikke delt! Den onde bruger mange sammensætninger, som er delt, men Guds vilje er, at vi skal være *eet med ham og eet med hverandre* (Johs. 17).

LYS

Jesus Kristus midt i sin lysende menighed i endetiden skal afsløre mørket. Og mørket skal ikke få bugt med lyset (Johs. 1;5).

»HANS FØDDER LIGNEDE SKINNENDE MALM«

Disse fødder er *stærke* i modsætning til »lerfødderne« i billedstøtten. De er et billede på Jesu magt og autoritet. Dette skal vi uddybe nærmere i næste kapitel.

Beskrivelse af billedstøttens underkrop:

Dan. 2;40:
»Siden skal der komme et fjerde rige, stærkt som *jern;* thi jern knuser og sønderslår alt. Og som jern sønderslår, skal det knuse og sønderslå alle hine riger.«
Dette dyr i samarbejde med *leret* i Åb. 13;1-2:
»Og jeg så et dyr stige op af havet, det havde ti horn og syv hoveder og på hornene gudsbespottelige navne. Og dyret, som jeg så, lignede en panter.

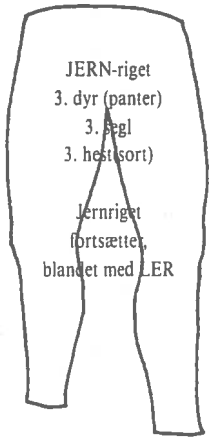

Dan. 7;6:
»Så skuede jeg videre, og se, endnu et dyr. Det så ud som en panter og havde fire fuglevinger på ryggen og fire hoveder, og magt blev det givet.«
Åb. 6;5:
»Og da Lammet brød det tredie segl, hørte jeg det tredie væsen sige: »Kom!« Og jeg så, og se, en sort hest, og han, som red på den, holdt en vægt i sin hånd. Og det var, som jeg hørte en røst inde blandt de fire væsener sige: »En liter hvede for en denar, og 3 liter byg for en denar. Dog olien og vinen må du ikke skade.«

SATANS KONGERIGE:

Fordi den onde ved, at Jesus Kristus er kongernes Konge og herrernes Herre, satser han nu alt for at blive det samme. I vor tid (1987) har vi allerede oplevet en del af Satans regeringstid på jorden. Han tager magten over de kødelige og verdslige konger og præster.

DEN NEDERSTE DEL AF BILLEDSTØTTEN
er et krampagtigt forsøg fra den onde på at *samle sit folk til eet* i lighed med den tid, vi nu gennemlever i Kristi legeme, hvor Herren samler sine til eet kongedømme, som skal herske sammen med Ham. På samme måde, som Jesus *er,* og *var,* og *skal komme,* så Var Satans væsen i hovedet og det religiøse system, som dræbte Jesus og Hans hellige - og han *er* i det gudløse, kommunistiske system. Han *er* og *kommer* i den tid, vi nu lever i. Han vil til sidst åbenbare sig i et menneske, Antikrist, men han har ikke det *evige liv* i sig. Derfor har han kun fået en fastsat tid til sin rådighed. *Jesus* er opstandelsen og livet. Han lever i evighed!

SATAN SOM SINE KONGERS KONGE
Han vil besætte og styre alle, som vil bøje sig under hans vilje i disse dage mere end før. I modsætning til kærlighedens rige, vil Satans rige ikke vide af kærlighed. Det er jernhårdt. Han skal herske over sine, og megen magt skal gives dem - men kun til en tid!

VEJEN
Som Guds menighed lytter til Guds ord og ledes af Guds Ånd, vil *vejen* for de antikristelige blive dæmoniske ord og retningslinier. Løgnens ånd vil lede folk, som ikke vil lyde Gud, så man til sidst tror løgnen og følger den.
Satans ord kommer gennem mange falske profeter.

DEN FALSKE PROFET,
som omtales i Åbenbaringsbogen, vil tage magten fra alle de andre riger og profeter og få dem ind under sit system.
Islam profeterer gennem Muhammed, at kun det, *han* har sagt, er Guds ord til menneskene. Han siger sig at være den sidste profet, og kun dem, der underordner sig hans røst, følger »sandheden«.
Islam gør Jesus Kristus til en profet, som engang har været - et menneske som andre mennesker. De fornægter Guds søn, og dermed fornægter de Faderen. Dette er Antikrists ånd, siger Johannes i sine breve, og her må vi ikke lade os bedrage.

Jern-riget i billedstøtten er et billede på den falske profet. »Siden skal der komme et fjerde rige, stærkt som jern, thi jern knuser og søndrer alt. Og som jern sønderslår, skal det knuse og sønderslå alle hine riger» (Dan. 2;40).
Først søger dette rige, som er *islam,* at samarbejde med konger og regenter, kirker og præster. Det siger, at alle, som har een Gud, dybest set er muslim. Det samarbejder med det *religiøse system, skøgen,* og med det *politiske system.*
Imidlertid har det inden længe knust og søndertrådt - ja, opslugt alle andre systemer, som samarbejder med det, så alt sker ifølge *Allahs vilje.* Alle vil komme til at underordne sig Islam, hvis man ikke på forhånd tager sig i agt og skiller sig ud fra dette.

DET TREDIE SEGL og DEN TREDIE HEST
Jesus tillader, at mennesker prøves gennem dette. Lammet åbner for det tredie segl. Det sker til fastsat tid - og under Guds overstyring. Kun dem, der selv *vil* underordne sig det sataniske, vil komme ind under dets følger. Jesus værner om *olien og vinen,* sit udvalgte folk.
Den tredie hest (sort) understreger, hvad systemets følger er:
»Og se, jeg så en sort hest, og han, som red på den, holdt en vægt i sin hånd. Og det var, som jeg hørte en røst inde blandt de fire væsener sige: »En liter hvede for en denar, og tre liter byg for en denar. Dog olien og vinen må du ikke skade« (Åb. 6;5).
Den sorte hest bringer *dyrtid* med sig. Og dyrtid bringer *sult* til store dele af verden.
Det *sorte guld,* olien, er styret af de islamiske lande. Og når de lande ikke kan få deres vilje politisk, benytter de olien som middel til at straffe dem, der ikke vil underordne sig. På grund af olien er alle priserne gået op i hele verden, og oliepriserne har forårsaget så meget nød, at det ikke kan beskrives.
Mange lande »sælger deres sjæl« til de islamiske lande for at få olie. I mange lande, som før var under kommunistisk indflydelse, overtager Islam nu magten - enten med list eller med magt.
Også de kirker, som lader sig lede af kødets lyst i stedet for Helligånden, lader sig opsluge af Islam og går deres ærinde for at til-

fredsstille kødets begæringer. Alle de sataniske kræfter er i vor tid så indfiltreret i hverandre, at det er vanskeligt for almindelige mennesker at skønne, hvad der egentlig foregår.
Jesus tillader, at seglene åbnes, og Helligånden giver Guds tjenere lov at *se* ind i, hvad der foregår for at advare de hellige - og opmuntre dem. De, der er *tro* og *udholdende* og lever *i Kristus,* har intet at frygte. I dyrtider sørger Gud for sine. Dem, der søger Guds rige først, skal få alt andet i tilgift.

PANTEREN

Dette billede viser, hvor angrebene udspringer fra:
»Og se - endnu et dyr - det så ud som en panter og havde fire fuglevinger på ryggen og fire hoveder, og magt blev det givet« (Dan. 7;6).
Panteren er betegnende for Afrika, den sorte farve ligeså. Panteren er dræberen. Og den nord-afrikanske sammenslutning med de islamiske ledere i spidsen skyer ingen midler for at få Islam ind i alle lande - og få alle lande og regenter til at vende sig imod Islams fjende, Israel.
Overalt, hvor Islam kommer frem, bliver der ørken, nød, sult og krig. Og krigen er altid imod Israel og imod de kristne. Det fortæller os, at deres gud ikke er vor Gud, for da ville de elske deres egne. Satan selv står bag Islam, og hans mål er deres mål.

MØRKE

Jesus er Lyset. De kristne er lyset i verden, men alt, der har med Djævelen og hans folk at gøre, er mørke og giver mørke. Derfor kan vi kende dem på frugterne. Det, der bliver gjort »i Guds navn«, som bringer mørke, er ikke af Gud. Når religiøse sammenslutninger støtter vold og krig med menneskelige våben, er det ikke af Gud.
Den, der dræber med sværd, skal selv dræbes med sværd, og den, der bringer andre i fangenskab, skal selv komme i fangenskab. Det gælder om at kæmpe med åndelige våben, bede og drage mennesker ind i samfund med den opstandne Frelser, Jesus Kristus. Det er verdens redning og udfrielse.

ISLAMS TO BEN
Ved at forene sig med det religiøse system, Skøgen og sine egne ligestillede, alle de falske profeter, vil Islam få »to ben« at stå på, et religiøst og et politisk. Det vil senere få en mægtig indflydelse og magt. Til sidst vil det forene sig med riget, som er af *ler.* Men da går det galt! Det er en uholdbar sammenblanding, som en tid vil være både stærk og svag. Dette skal vi komme tilbage til.

VINGERNE
Panteren har fire vinger. Det taler om fly og våben, og det er helt klart, at her udspringer hjælpen fra kommunismen. Rusland forsyner de arabiske lande med våben og fly for selv at opnå fordel i kampen mod Gud og hans udvalgte.

DE FIRE ANSIGTER
De islamiske lande i verden har flere »ansigter«, og de viser dem i forhold til, hvor de bor, så de kan bedrage de folk, ansigterne vender ud imod.

12. KAPITEL

Helligåndens virke i Kristi Legeme

Kristi legeme: **Konger og præster med ham**

Alt imedens der sker så meget ondt i verden, Satans rige breder sig ud over jorden med krig, terror og ødelæggelse, sker der noget forunderligt i Kristi legeme.
I Satans rige uddeler løgnens ånd gaver og afføder frugter, som svarer til hans rige. Han og hans hær og Antikrist vil gøre mægti-

ge tegn og undere. Ild vil de få til at falde ned fra himmelen for at få folk til at tro på løgnen. Vantro og dårskab vil sprede sig som løgnens ånds gaver til den ondes tjenere. For at efterligne Helligåndens gaver, vil løgnens ånd fylde de onde, så de vil profetere løgne og bedrage alle, som elsker løgnen. Men jo mere fjenden deler ud af sine gaver, vil

Helligånden virke i Kristi legeme!
Den sidste menighed vil blive som den første. Jesus Kristus selv *er i sit legeme.* Netop i vor tid uddanner Herren os til konger og præster for ham, og det er helt klart, at denne tjeneste fortsætter i tusindårs-riget. Derfor er det vigtigt for hvert lem på legemet at indtage sin rette plads i tro og virke med de talenter, Gud har tildelt hver enkelt.
For at regere med Kristus i 1000 år og i al evighed være konger sammen med ham, gennemgår alle oprigtige i Herren nu en tid med lutring og renselse.
»Mange skal sigtes, renses og lutres, men de gudløse handler gudløst, og ingen af de gudløse skal forstå, men det skal *de forestandige!« (Dan. 12:10).*
Gennem denne lutring lærer vi først at herske over os selv. Først når vi sejrer over synden og det onde i vore egne hjerter, kan vi være med at regere sammen med Kristus. Jesus gik selv foran og viste os, hvordan vi sejrer. Han døde, hans mad var at gøre Guds vilje - han tjente og var ydmyg.
Han vil, at vi skal gøre som Han, være i Ham, hente kraft og visdom i samfundet med Ham. Da vil vi opleve, at vort kongedømme udvides, så Han til sidst kan sætte os over alt, hvad Han ejer. Alt, hvad vi gør nu, gør vi i tro. Siden skal vi åbenbares med Ham i herlighed! Nu ser vi ikke synligt, hvad vi skal blive, men vi handler, som om vi ser. Vi tror på Ordet og løfterne.
Helligånden vil nu udruste Kristi legeme med alle sine rige gaver, så mennesker får lov til at vælge, hvem de vil tro: Sandheden eller Løgnen. Gud vil lade sin mægtige kraft fylde dem, som er i Kristus. Han vil lade tjenesterne komme i funktion, og Han vil gøre sin menighed stærk og sejrende.

Jesus = ordet og Davids rodskud
Ligesom Ordet kom til verden, tog bolig i et menneske, en af Davids efterkommere, vil Ordet fortsat tage bolig i mennesker - i alle, som tager imod Ordet og lader det tage magten. Fordi Jesus ikke blot var Gud, men også af menneskelig byrd, og fordi Han var villig til at give sit liv som et offer og lide i sin krop og i sin sjæl for vor skyld, var Han værdig til at åbne bogrullen og løse op for seglene.
»Græd ikke! Se, sejret har Løven af Judas stamme, *Davids rodskud,* så Han kan åbne bogrullen og dens syv segl« (Åb. 5;5).
Guds ord understreger hele tiden, at Jesus var Davids rodskud, for at vise os, at det var Gud i mennesket, som sejrede over Satan og hele hans hær. Han vil være *eet med os mennesker* ved *ordet i mennesker,* så vi kan sejre over det onde og regere med Kristus og være eet med Ham i al evighed.
»Se, dage skal komme, lyder det fra Herren, da jeg opvækker David en retfærdig spire, og han skal herske som konge og handle viselig og øve ret og retfærd i landet« (Jer. 23;5).

Udstrålingen
»Og hans udseende var som solen, når den skinner i sin kraft!« (Åb. 1;15).

JESUSSKIKKELSEN tager til i glans!
BILLEDSTØTTEN aftager i glans!
I begyndelsen, da Lucifer (billedligt omtalt som Babels konge i Ez. 14) endnu var i sin høje stilling, skinnede han som det fineste guld, men da han hovmodede sig, aftog hans glans. Og rige efter rige i hans legeme aftager i glans og ender i mørke og svaghed. Sølvet var ringere end guldet - kobberet ringere end sølvet - jernet ringere og mørkere end kobberet - og jernet blandet med ler, det ringeste og mest uholdbare, som findes. Det ynkeligste, som en dag skal væltes omkuld, når Kristus udtaler et ord af sin mund! Jesus vokser i glans og stråler som solen i al sin kraft. Det skal vi få lov til at se mere og mere. Ordet blev ringeagtet, da det blev korsfæstet og lagt i en grav. Men siden *opstandelsens* morgen har det strålet i sin underfulde skønhed for alle, som tog imod det.

Dag for dag fra *nu,* vil opstandelseskraften blive synlig i Kristi legeme på jorden, så tusinder vil blive tiltrukket af det og tro det. Som Ez 37 taler om »de døde folk, der bliver levende« og »Efraims og Judas folk under fælles konge«, vil Herren nu samle Israel og gøre det til eet folk, hvor Jesus skal komme og regere til sidst. Han vil samle sit åndelige Israel, sit legeme, så de bliver fuldkommen eet under *een* fælles konge, *Jesus Kristus.*
De vil drage frem som hære under banner og forkynde frelse og frihed i Jesu navn. De vil gå med glædesbud til fattige, de vil løse de bundne og sætte de plagede fri, og de vil forkynde et nådeår fra Herren!
De får magt og autoritet fra Hovedet selv til at binde og løse i Jesu navn. Det er, hvad Gud vil gøre i disse sidste dage!

SIDSTE FASE
Vi står nu overfor den allervigtigste tid i historien. Der skal ske store og frygtelige ting. Men samtidig vil Gud åbenbare for os, hvilken forunderlig stilling, vi har i Kristus.
VI SKAL IKKE FRYGTE. Midt i mørket står Jesus og lyser i sin skønhed, og Hans menigheder er som lysestager, der sender deres lys ud i verden.
»Frygt ikke! Jeg er den første og den sidste og den, som lever. Og jeg var død, men se, jeg lever i evighedernes evigheder, og jeg har døden og dødsrigets nøgler. Så skriv da ned det, som du har set, både det, som er, og det, som siden skal ske. Dette er hemmeligheden om de syv stjerner, som du så i min højre hånd, og de syv guldlysestager. De syv stjerner er de syv menigheders engle, og de syv lysestager er de syv menigheder« (Åb. 1;20).
Dette sagde Jesus til Johannes, efter at Johannes havde set den skønne Kristusskikkelse. I vers 12-13 siger Johannes:
»Og da jeg vendte mig om, så jeg syv guldlysestager, og *midt imellem lysestagerne en,* som lignede en menneskesøn,-«
Det er dette, vi som Kristi menighed skal huske i de tider, der nu ligger foran os: Kristus står lige midt i sin menighed! Han vil aldrig tillade mørket at få magt over sin menighed. Han er eet med os.

Vi skal senere se åbenbaringen om de syv menigheder, hvor Jesus taler til sit folk for at advare, formane, opmuntre og vejlede. Men først skal vi studere »fødderne« på Kristusskikkelsen og »fødderne« på Billedstøtten. Også disse skal vi se åbenbare sig samtidig. Vi står ved tærskelen til dette, og Gud ønsker at åbenbare det altsammen for os som sit folk, så ingenting kommer bag på os. Denne åbenbaring er på samme tid frygtelig og herlig. Der bliver mere end nogensinde et »enten/eller« for menneskenes børn.

Det forunderlige er også, at Gud igennem sit ord viser os, at han har vidst om det hele, fra før vi blev skabt. Han kendte Satans væsen, derfor skabte han også en vej til frelse og udfrielse for enhver, som vil tage imod det.

13. KAPITEL

Føddernes betydning

Beskrivelse af Kristusskikkelsens fødder:

Åb. 1;15:
»Og Hans fødder lignede skinnende malm, når den gløder i ovnen.«

Ef. 1;22:
»Ja, alt lagde han under *hans fødder*, og Ham gav Han som hoved over alle ting til kirken, der er Hans legeme, fyldt af Ham, som giver alle al sin fylde.«

Djævelen vidste, at Jesu dyrebare hænder og fødder var hans værste fjender. Derfor sørgede han for at nagle dem til korset. Disse fødder havde vandret rundt dag efter dag for at forkynde glædesbud til stakkels syndige mennesker. Jesu hænder havde

helbredt syge og sårede og taget de små i favn. De onde troede, at når der var slået nagler igennem Jesu fødder, var Han færdig med at gå omkring og gøre vel.
Imidlertid profeterede Maria om, at disse fødder skulle såres, men senere opstå. Hun salvede ham til hans død - men tilbad Ham som Kongen, den opstandne! At falde ned for nogens fødder og tilbede viser ærefrygt og kærlighed.
»-og hun stillede sig grædende bag ham ved hans fødder og begyndte at væde hans fødder med sine tårer og tørre dem med sit hår, og hun kyssede Hans fødder og salvede dem med salven« (Luk. 7;38).
Jesus sagde til farisæeren, som Han gør den dag i dag:
»Ser du denne kvinde? Jeg kom ind i dit hus. Du gav mig ikke vand til mine fødder. Men hun har vædet mine fødder med sine tårer og tørret dem med sit hår. Du gav mig intet kys, men lige fra jeg kom herind, er hun blevet ved at kysse mine fødder. Du salvede ikke mit hoved med olie, men hun salvede mine fødder med salve. Derfor siger jeg dig: Hendes mange synder er hende forladt, siden hun har elsket meget« (Luk. 7;44-47).
Denne handling var ikke blot en almindelig skik. Der var noget profetisk i den. Jesu offer på Golgata skulle nemlig være det værk, der gav Ham *kongemagt.* Han sejrede over Djævelen og hele hans hær på korset, da Hans legeme blev naglet fast til træet, og Hans dyrebare blod blev udgydt.

HAN OPSTOD!

Disse dyrebare fødder kunne ikke holdes i graven. Opstandelsen vidner om Jesu magt! Da Han viste sig for Johannes på Patmos, skinnede disse fødder som malm, når den gløder i ovnen. Disse fødder havde været igennem prøvelsens ild og gået igennem til sejr. Vi er kaldet til at være eet med ham også i denne del af Hans skikkelse. Når vi er eet med Kristus, er Hans sejr vor sejr.
MALM er et billede på *magt, myndighed og autoritet.*
Gud har på grund af Golgataværket givet Jesus al magt i himmel og på jord. Han har frihed, ret, fuldmagt og myndighed til at gøre, som Han vil, og *i Ham* har vi den samme magt og myndighed:

»Og jeg beder om, at vor Herres Jesu Kristi Gud, herlighedens Fader, vil give jer visdoms og åbenbarings Ånd i jeres erkendelse af Ham, og at Han vil oplyse jeres hjerters øjne, så I forstår, hvilket håb Han kaldte jer til!« (Ef. 1;17-18).

Beskrivelse af billedstøttens fødder:

Dan. 2;41:
»Men når du så fødderne og tæerne halvt af pottemagerler og halvt af jern, betyder det, at det skal være et rige uden sammenhold«

LER- og JERNRIGET.

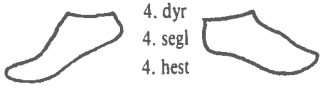

4. dyr
4. segl
4. hest

vers 41b
» - dog skal det have noget af jernets fasthed, thi du så jo, at jernet var blandet med ler. Og at tæerne var halvt af jern og halvt af ler betyder, at riget delvis skal være stærkt, delvis svagt.«

Dan. 2;43 fortæller videre om dette sidste rige i Billedstøtten:
»Og når du så, at jernet var blandet med ler, betyder det, at de skal indgå ægteskaber med hverandre, men dog ikke indbyrdes holde sammen, så lidt som jern kan blandes med ler.«
Lad os lægge mærke til, at i alle Bibelens ord, der omtaler dette rige, står der, at Gud med eet vil oprette sit evige rige (Dan. 2;44).
»*Men i hine kongers dage* vil himmelens Gud oprette sit rige, som aldrig i evighed skal forgå, og herredømmet skal ikke gå over til noget andet folk. *Det skal knuse og tilintetgøre* alle hine riger, men selv skal det stå i al evighed.«
Medens vi studerer dette sidste rige, skal vi som Guds børn altid have i tanke, hvad der står om det evige rige:
»-thi du så jo, at *en sten reves løs fra klippen* (Jesus) - dog ikke ved menneskehænder, og knuste jern, ler, kobber, sølv og guld. *En stor Gud* har kundgjort kongen dette, og drømmen er sand og tydningen troværdig.«

DET FJERDE DYR.
Daniel så i nattesyner, hvad det var for et rige, som kongen havde set i billedstøtten. Daniel så det som et dyr - det frygteligste af alle dyrene, han så:
»Og videre skuede jeg i nattesynerne, og se, der var et fjerde dyr,

frygteligt, skrækkeligt og umådelig stærkt. Det havde store jerntænder, åd og knuste, og hvad der levnedes, trampede det ned med fødderne. Det var forskelligt fra alle de tidligere dyr og havde ti horn. Jeg lagde nøje mærke til hornene, og se, et andet horn, som var lille, skød frem imellem dem, og tre af de tidligere horn oprykkedes for at skaffe det plads. Og se, det horn havde øjne som et menneske, og en mund, der talte store ord.«

Dette viser os riget, som er blandet med jern og ler. Satan selv er stadig hovedet for sit legeme. Jernet (Islam) er blandet med et rige, som har ti horn - ti konger. Dette rige er de ti tæer i billedstøtten. Det er tilsyneladende stærkt og gør fælles sag med Islam for pengenes (Mammons) skyld. At dette ti-horns-rige er »fødder«, står tydeligt: Det tramper alt, hvad jernet ikke knuser, ned med fødderne (Dan. 7;7).

En dag vil der i det rige dukke et horn op *imellem* de ti horn, (Dan 7;8) og det vil bortstøde tre af de andre horn. Hvis vi som kristne oplever dette, skal vi være på vagt. Dette lille horn er Antikrist. Han kendes på, at han »har øjne som et menneske« og »har en mund, der taler store ord«. Han ledes af det menneskelige, kødet, og bruger det menneskelige. Han ser ud som et menneske, men han er Satan, kommet i kød og styres af løgnens ånd.

Men samtidig står der i dette kapitel, vers 9:

»Jeg skuede videre: Med eet blev troner sat frem, en gammel af dage tog sæde. Hans klædning var hvid som sne, Hans hovedhår rent som uld. Hans trone var luende ild, dens hjul var flammende ild. En strøm af ild flød ud og strømmede frem derfra. Tusinder, tusinder tjente Ham, og titusind titusinder stod Ham til rede. Derpå sattes retten, og bøgerne lukkedes op.«

Og Daniel så, hvordan dyret blev dræbt og dets krop tilintetgjort, og det blev kastet i ilden og brændt, og de andre dyr fratog man deres magt. *Og da så Daniel videre:*

» - og se, med himmelens skyer kom en, der så ud som en menneskesøn. Han kom hen til den gamle af dage og førtes frem for ham - og magt og ære og herredom gaves Ham, og alle folk, stammer og tungemål skal tjene Ham. Hans magt er en evig magt, aldrig går den til grunde. Hans rige kan ikke forgå!«

Det er dette, vi skal have i tanke, når vi ser udviklingen i verden. Gud viser os i sin store nåde, hvor langt vi er på hans tidsskema. Vi ved, at Jesus vil komme og hente sin brud, sit legeme hjem til bryllup i himmelen, men vi kender ikke dagen eller timen. Men Gud sender råbet ud: »Se, Brudgommen kommer, gå ham i møde.« gennem verdensbegivenhederne. Våg og bed! Tiden er nær!
Daniel bad om en sikker forklaring på, hvad det fjerde dyr var for noget, da han blev såre urolig og forskrækket. Og han fik forklaringen (v. 17):
»Disse fire store dyr betyder, at fire konger skal fremstå af jorden, *men siden* skal den Højestes hellige modtage riget og have det i eje i evighedernes evighed. Så bad jeg om sikker oplysning om det fjerde dyr, som var forskelligt fra alle de andre, overmåde frygteligt, med jerntænder og kobberklør, og som åd og knuste og med sine fødder nedtrampede, hvad der levnedes, og om de ti horn på dets hoved og det andet, som skød frem, for hvilket de tre faldt af, det horn, som havde øjne og en mund, der talte store ord, og som var større at se til end de andre. Jeg havde skuet, hvorledes dette horn førte krig mod de hellige og overvandt dem, *indtil den gamle af dage kom,* og retten blev givet den Højestes hellige og tiden kom, da de hellige tog riget i eje.«
Her tales klart om et samarbejde i Satans legeme mellem kobber-, jern- og lerriget. Han mobiliserer alle sine riger og onde ånder for at føre krig mod de hellige. Vi ved ikke, hvor langt dette kommer til at række, og hvornår Jesus henter sin brud - men der tales om, at vi kommer til at opleve en del af dette. Dog har Gud kontrol med det altsammen. Vi skal ikke frygte, men våge og bede og være *i Kristus* til stadighed.
Samarbejdet er tydeligt mellem bæltet, benene og fødderne, som tramper alt ned - og Antikrist, som giver sig ud for at være Gud og vil have tilbedelse, ære og magt. Der står en forklaring om ham, hvor han kommer fra (Dan. 7;23-25):
»Det fjerde dyr betyder, at et fjerde rige skal fremstå på jorden, som skal være forskelligt fra alle de andre riger. Det skal opsluge hele jorden og søndertræde og knuse den. De ti horn betyder, at der af dette rige skal fremstå ti konger, og efter dem skal der kom-

me en anden (Antikrist), som skal være forskellig fra de tidligere. Og han skal fælde tre konger og *tale mod den højestes hellige.* Og han skal sætte sig for at ændre tider og lov, og de skal gives i hans hånd en tid og to tider og en halv tid, *men så sættes retten,-«*
Han dukker altså op iblandt de ti konger,-
Han vil ændre tider og love. (Det gør Islam allerede.)
Han er imod Israel og de kristne.
Men når retten sættes, står der de ord, som er vor styrke (vers 26): »Så sættes retten, og hans herredømme tages fra ham og tilintetgøres og ødelægges for evigt. Men riget og herredømmet og storheden, som tilhørte alle rigerne under himmelen skal gives den Højestes helliges folk. Dets rige er et evigt rige, og alle magter skal tjene og lyde det.«

4. SEGL og DEN 4. HEST.
Åb. 6;7:
»Og da Lammet brød det fjerde segl, hørte jeg det fjerde væsens røst sige: Kom!«
Også nu må vi takke Herren for, at det er Jesus, der tillader, at seglene bliver åbnet. Han følger nøje med i verdenssituationen, og fjenden får kun tilladelse til at gå så langt, som Herren vil. Han ved også, hvor meget vi som hans menighed kan stå for. Han elsker os og vil bruge alle omstændighederne omkring os til at rense os og lutre os, så vi kan stå som hans fødder, eet med ham i magten over det onde, skinne som malm, der gløder i ovnen.

4. HEST
»Og jeg så, og se, en gustengul hest, og han, som red på den, bar navnet »Døden«, og Dødsriget var hans følgesvend. Og der blev givet dem magt over en fjerdedel af jorden til at dræbe med sværd og sult og sot og ved jordens vilde dyr.«
Læg mærke til, at når de 3 foregående heste omtales, står der hver gang »han«, i ental = en konge. Imidlertid står der her, at der blev givet *»dem«* magt, og at de var flere, som var i følge med hinanden. Det taler igen om, at alle de tidligere riger slår sig sammen i dette sidste rige.

Der tales om, at de dræber med sværd (som den ildrøde hest) og med sult (som den sorte hest) og med sot (den gustengule hests kendetegn). Vi vil også fremover komme til at høre mere om »jordens vilde dyr«. Flere steder er der allerede nu kamp for at klare sig mod hundegalskab o.l., og det er i de lande, som lukker op for den ondes politik.

DET FJERDE DYR i Åb. 13.
Vi får et billede af det samme dyr i kap. 13 i Åbenbaringsbogen, som går parallelt med Daniels bog og Åb. 6:
»Og dyret, som jeg så, lignede *en panter.* Det havde fødder *som en bjørn* og gab som en løve.« (De samme ånder, som var i Nazismen (Løven), Kommunismen (Bjørnen) og Islam (Panteren).
Dette 4. rige viser os en sammenkobling af de tidligere riger. Midt i dette rige dukker Antikrist op. Dog talte Ordet om i Daniels bog, at dette rige skal være både stærkt og svagt, da det ikke går at koble jern og ler sammen. De vil »gifte sig ind i hinanden«, men pagterne, de indgår, er uholdbare; og midt i alle prøvelserne står der igen:
»Og jeg så, og se, Lammet stod på Zions bjerg,-!«

14. KAPITEL

Kristi menigheds styrke

Når vi ser alt dette ske, skal vi løfte vore øjne og glæde os, thi vor forløsning stunder til! Vi skal tænke på, at enheden i Satans rige er uholdbar i modsætning til den guddommelige enhed i Kristus, som varer evigt.
Jesus har fået al magt i himmel og på jord overgivet af sin Far i himmelen. Hans fødder er ikke delte eller sammenkoblede med noget forgængeligt materiale. Han er eet med sin Fader og eet med sin brud.

Johs 14;16-30 taler om denne forunderlige enhed, som verden ikke kender, og som giver styrke til at sejre over det onde:
»Og jeg vil bede Faderen, og han skal give jer en anden talsmand, som skal være hos jer *til evig tid,* Sandhedens Ånd, som verden ikke kan tage imod, fordi den ikke ser den og ikke kender den. Men I kender den, thi den bliver hos jer og skal være i jer. Jeg vil ikke efterlade jer faderløse, *jeg* kommer til jer. Endnu en liden stund, så ser verden mig ikke mere, men *I ser mig,* thi *jeg lever og I skal leve.* På den dag skal **I erkende, at jeg er i min Fader, og I er i mig, og jeg i jer.**«
Vers 23 taler endnu en gang om det forunderlige, at Gud er i os:
»Jesus svarede og sagde til ham: »Om nogen elsker mig, vil han holde fast ved mit ord. Og min Fader skal elske ham, og VI skal komme til ham og *tage bolig hos ham.*«
Vi er aldrig alene, uanset hvilken kamp og trængsel, der vil komme over jorden. Det, der er det afgørende, er, at vi elsker Ordet og vandrer efter det. Da skal vi opleve, hvad Ef. 1;18-23 siger om dem, som er eet med Kristus:
»Han vil oplyse jeres hjerters øjne, så I forstår, hvilket håb Han kaldte jer til, hvor rig på herlighed Hans arv er blandt de hellige, og hvor *overvældende stor hans magt er i os,* som tror. Det er den samme vældige styrkes indgriben, hvormed Han virkede i Kristus, da Han opvakte Ham fra de døde og satte Ham ved sin højre hånd i den himmelske verden, *højt over alle magter* og myndigheder og kræfter og herskere og hvert navn, som nævnes kan, ikke blot i denne verden, men også i den kommende. Ja, *alt lagde han under hans fødder,* og Ham gav Han som hoved over alle ting til kirken, der er Hans legeme, fyldt af Ham, som giver alle al sin fylde.«

Jesu magt er vor magt!
Det er vigtigt for Kristi legeme at tage imod dette budskab i tro. Jesus er *konge,* og vi er *konger med ham.* Vi har *magt* sammen med Ham. Om sig selv siger Jesus til Pilatus i Johs. 18;37:

»Du har ret! - Jeg er konge! Dertil er jeg født, og dertil er jeg kommet til verden, at jeg skal vidne om sandheden. Enhver, som er af sandheden, hører min røst!«
Mange kristne er i tvivl om, hvorvidt de virkelig hører Jesus til. Den, som elsker *sandheden,* den, som elsker *ordet,* hører ham til. Når vi hører Ham til, har han givet os magt sammen med Ham. Vi er eet med *hans fødder af skinnende malm:*
»Se, jeg har givet jer myndighed til at træde på slanger og skorpioner og *over hele fjendens magt,* og han skal slet ikke kunne gøre jer *nogen* skade!« (Luk. 10;19).
Helligånden vil åbenbare de syv menigheder for os, men forinden er det vigtigt at bede Helligånden fylde vore hjerter med åbenbarelsen af *Jesus som konge.* Da vil vi først kunne forstå åbenbaringen om menigheden.
Maria, *Jesu moder* fik denne åbenbarelse. Derfor var hun villig til at bringe Jesus til verden - trods skam og spot fra verden.
»Frygt ikke, Maria, thi du har fundet nåde for Gud, og se, du skal undfange og føde en søn, og du skal give Ham navnet Jesus. Han skal blive stor og kaldes den Højestes Søn, og Gud skal give Ham Davids, hans faders trone. Han skal være *konge* over Jakobs hus til evig tid, og der skal ikke være ende på Hans kongedømme!« (Luk. 1;30-33).
Vi, JESU LEGEME og JESU BRUD, vil kunne føde Jesus frem i en mørk verden, så alle kan se Ham og tro Ham, når vi får en åbenbarelse af Ham.
»Hold budet, idet du selv er uplettet, uangribelig, indtil vor Herres Jesu Kristi tilsynekomst - som den salige og *eneste* hersker - *kongernes konge og herrernes herre.* Han, den eneste, der har udødelighed, som bor i et lys, ingen kan komme nær - som intet menneske har set, ej heller kan se. Ham være ære og evig magt, Amen!« (1. Tim. 6;15).
»Og Han skal vogte dem med jernspir, og Han skal træde persekarret, fyldt med den almægtige Guds vredes og harmes vin, og på sin kappe, sin lænd har Han et navn skrevet: Kongernes Konge og herrernes Herre« (Åb. 19;15).

taler i dag til alle mennesker om at omvende sig og gøre sig rede til at stå frem for den levende Gud. Han taler til sin menighed, og når vi studerer, hvad Han siger til os, skal vi opleve noget forunderligt!

II DEL

15. KAPITEL

De syv menigheder

Den 8. november 1985:
Det var den 7. november, jeg så alt det, jeg her har fortalt. Hele dagen den 7. havde jeg gennemset Peters undervisning og læst alt det igennem i Bibelen, som Herren havde talt til mig om. Jeg havde i korte træk skrevet det hele ned for ikke at glemme noget.
Da jeg gik i seng den. 7. om aftenen, var jeg dødtræt. Jeg faldt i dyb søvn og troede, at jeg havde fået alt det at vide, som Guds Ånd ville sige mig. Imidlertid vågnede jeg igen klokken 3.30 næste morgen, og inden en eneste tanke var dukket op i mit hoved, begyndte Guds ord igen at komme ind over mig som bølger. Det var så stærkt, at jeg ikke var i tvivl om, at Jesus selv var i værelset.
Det var nu den 8. november. Guds Ånd havde dagen i forvejen vist mig, hvorfor kampen er så hård i menneskenes liv. Jeg havde set Gud og Satan kæmpe om menneskesjæle.
Nu talte Guds Ånd til mig igen: »Jeg vil vise dig min menighed op gennem tiderne, og hvordan min menighed bliver en sejrende, ren menighed.«
Alle ordene fra Åbenbaringsbogens 2. og 3. kapitel stod nu lysende klart for mig, og jeg beder inderligt om at kunne gengive alt dette, så alle kristne vil forstå det og gøre sig rede til Jesu komme.
Dernæst sagde Guds Ånd til mig, at jeg skulle studere Mattæuskapitlerne 23, 24 og 25. Der ville jeg finde den rette rækkefølge i, hvordan begivenhederne vil udvikle sig for Jesu Kristi menighed.

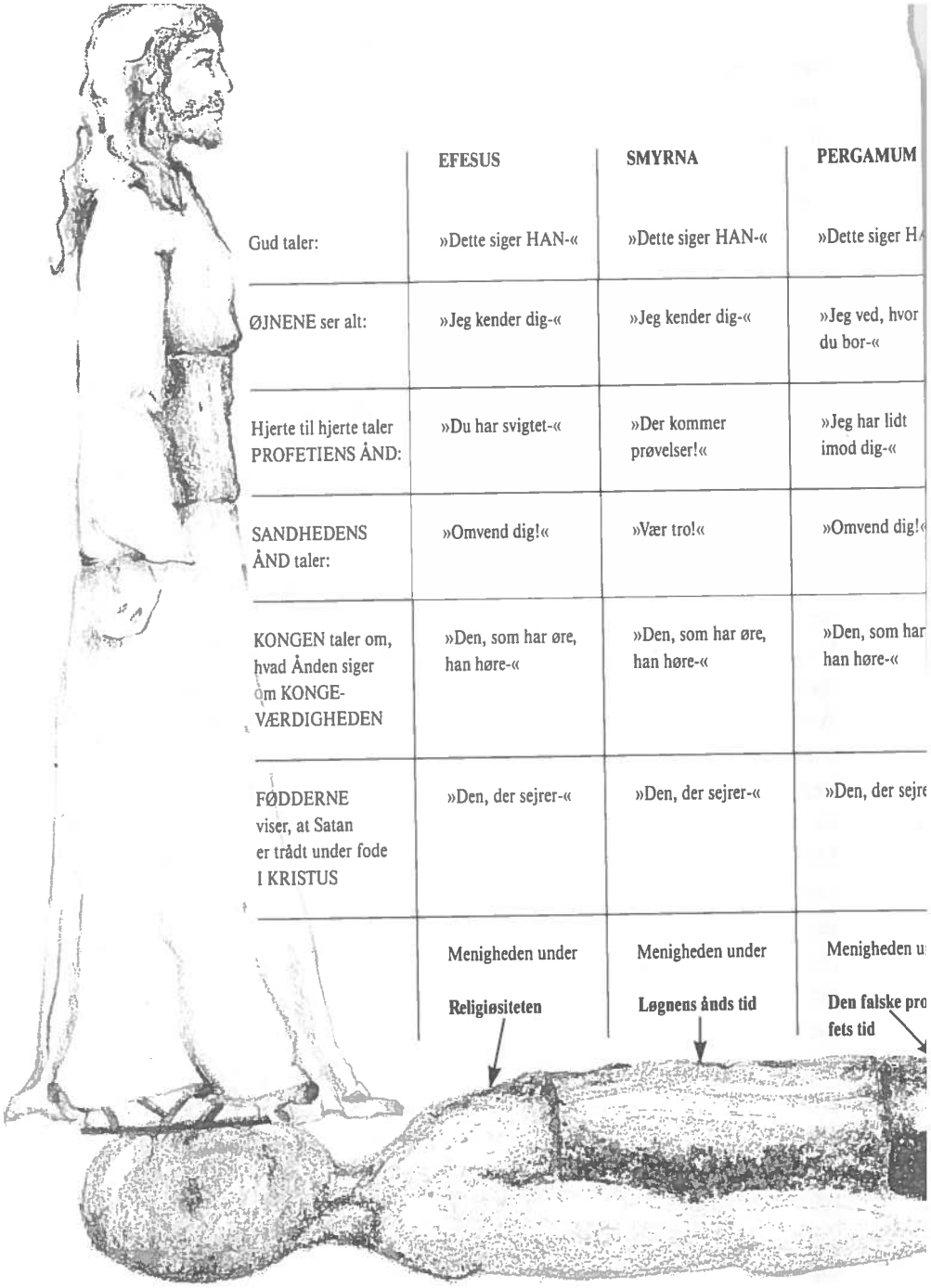

	EFESUS	SMYRNA	PERGAMUM
Gud taler:	»Dette siger HAN-«	»Dette siger HAN-«	»Dette siger H
ØJNENE ser alt:	»Jeg kender dig-«	»Jeg kender dig-«	»Jeg ved, hvor du bor-«
Hjerte til hjerte taler PROFETIENS ÅND:	»Du har svigtet-«	»Der kommer prøvelser!«	»Jeg har lidt imod dig-«
SANDHEDENS ÅND taler:	»Omvend dig!«	»Vær tro!«	»Omvend dig!
KONGEN taler om, hvad Ånden siger om KONGE-VÆRDIGHEDEN	»Den, som har øre, han høre-«	»Den, som har øre, han høre-«	»Den, som har han høre-«
FØDDERNE viser, at Satan er trådt under fode I KRISTUS	»Den, der sejrer-«	»Den, der sejrer-«	»Den, der sejre
	Menigheden under **Religiøsiteten**	Menigheden under **Løgnens ånds tid**	Menigheden u **Den falske pro fets tid**

TYATIRA	SARDES	FILADELFIA	LAODIKEA
»Dette siger HAN-«	»Dette siger HAN-«	»Dette siger HAN-«	»Så siger HAN-«
»Jeg kender dig-«	»Jeg kender dig-«	»Jeg kender dig-«	»Jeg kender dig-«
»Jeg har det imod dig-«	»Bliv vågen!«	»Jeg holder dig fast og vil udfri dig-«	»Jeg vil udspy dig af min mund-«
»Hold fast ved det, I har-«	»Omvend dig!«	»Hold fast!«	»Omvend dig!«
»Og den, som sejrer, han får magt og skal regere som jeg gør!«	»Den, der sejrer, skal føres i hvide klæder-«	»Den, der sejrer, skal blive en søjle, få et nyt navn-«	»Den, som sejrer-
»Den, som har øre, han høre!«	»Den, som har øre, han høre!«	»Den, som har øre, han høre!«	»Den, som har øre, han høre!«

De fire sidste menigheder i den tid, hvor alle Satans magter står sammen om at få magt over mennesker.

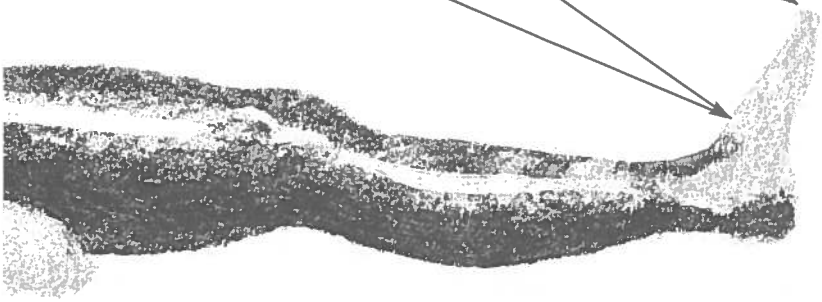

Bagefter talte Guds Ånd til mig og sagde, at den samme rækkefølge, som jeg havde set Jesu legemes inddeling i, ville jeg se i det, Helligånden nu ville vise mig om Kristi menighed gennem tiderne. Også den samme rækkefølge, som Satans legeme var inddelt i, da jeg så billedstøtten, ville jeg finde i kamp mod Kristi kirke gennem tiderne.
Jeg ville også få at se, hvordan den ondes skikkelse var *underlagt* Kristi sejrende menighed. Ud for hver menighed i Åbenbaringen er Kristi menighed sat til at herske over legemsdel for legemsdel af Satans legeme. Den, som vil forstå dette, må tage sig tid til at studere Guds ord under bøn. Denne beskrivelse er ikke som en roman, der kan læses på en dag. Imidlertid vil det stå lysende klart for alle, som vil grunde over Ordet, hvor langt vi er i Guds tids-husholdning. Ingenting vil ske, før Guds time er inde.
Tag nu tid til at læse om hver enkelt af menighederne i Åbenbaringsbogen, kapitel 2 og 3.

HVAD JEG SÅ:
Der er en ganske bestemt og nøjagtig orden i alt det, Jesus siger til Johannes om de syv menigheder i Åbenbaringsbogen, kapitel 2 og 3. Denne orden følger igennem hele systemet i Åbenbaringsbogen, og den følger i nøjagtig rækkefølge det, Jesus siger i Mattæus om de sidste tider.

JESUS-SKIKKELSEN
Vi har lige studeret Jesus-skikkelsen og Satan-skikkelsen. Når vi nu studerer menighederne, skal vi se, at Jesus står foran menighederne og taler til dem I *den rækkefølge,* Hans legeme er opdelt i:
1. Gud selv, hovedet, lader sine tanker komme til os gennem ORDET:
»Dette siger HAN-«
2. Hans øjne, der er som flammende ild, *gennemskuer* menigheden, og Han siger: »Jeg kender dine gerninger, din trængsel, din kærlighed,-«
3. Jesus, som er Livet, der vil give os *liv* fra sit hjerte til vore hjerter: »Jeg har det imod dig,-« o.l. Han advarer, opmuntrer, profeterer. »Thi Jesu vidniesbyrd er profetiens ånd« (Åb. 19;10).

4. Jesus som *sandheded,* bæltet, siger: »Omvend dig!« Dette er bæltet, som alt afhænger af. Er vi sande i vor omvendelse, kan Helligånden virke *alt* i os.
5. Derefter lover Jesus os *kongeværdigheden«:*
   Den, som sejrer, - « Mægtige, guddommelige løfter kommer ind over vore liv, når vi følger disse anvisninger. Dette er *vejen* for os den enkelte og menigheden som helhed.

SATAN-SKIKKELSEN
er trådt under fode! Se for dig denne billedstøtte *ligge ned* med hovedet *under Jesu fødder.* I Åb. 5 læser du om Lammet, som *har* sejret, han *har* købt os fri af Satans garn, han *har* gjort os til konger og præster!
Dette syn er et syn, vi som menighed ser i Ånden. Vi lever, som om det *er,* og vi oplever, at det fungerer. Vi *har* sejret over Satan og alle hans riger. Når vi studerer menighederne nu, skal vi se, hvordan billedstøtten følger den samme nøjagtige tegning, som vi kender fra før. Dette stadfæster for os hvilken mægtig Frelser, vi har. Der er ingen tilfældigheder for os!

MENIGHEDERNES FARER OG FRISTELSER
ser vi er påvirket af nøjagtig den tid, vi lever i. Derfor er den sidste menighed lige før Jesu genkomst særlig udsat. Når vi da kender Satan og hans anslag og metoder, kan vi være på vagt og afsløre ham.

VAR - ER - og KOMMER
På samme måde, som Jesus var, er og kommer, og den onde også var, er og kommer gennem de forskellige riger, ser vi, at det også er således med menighederne. De *var* på Johannes' tid, de *var* op gennem tiderne, de *er* i dag, og *de kommer* og er alle repræsenteret lige inden Jesu genkomst.

GULDLYSESTAGERNE
Sådan kalder Jesus menighederne. De er bestemt til at lyse klart. Vi har som menigheder svigtet mange gange. Men Jesus vil nu

rense, lutre og sigte os. Han siger klart, at hvis vi ikke hele tiden omvender os og adlyder Ordet, *flytter* han lysestagen. Vi vil da komme ind i mørke. Alligevel kalder Jesus os i sin store nåde til indvielse for ham.

INGEN SKAL FRYGTE ELLER FØLE SIG FORDØMT!

»Det er sagt dig, o menneske, hvad der er godt, og hvad Herren kræver af dig: Hvad andet end at øve ret - gerne vise kærlighed - og vandre ydmygt med din Gud« (Mika 6;8).

Når vi har den rette hjertets indstilling og omvender os til sandheden, vil Helligånden virke i os, så vi vil og kan gøre Guds vilje. Vi vil først se en kort oversigt over hver menighed. Studér dette under bøn. Læs selv i Ordet. Grund over det, og Gud vil åbenbare mere og mere for os hver især, mere end jeg her fortæller.

Helligånden vil åbenbare *Jesus* for os i fremtiden, så vi bliver overvældede, når vi læser Ordet. Bølge efter bølge af åndsåbenbarelse vil nu flyde ind i de hjerter, som elsker Ordet. Dag for dag vil vi blive forvandlede til det samme billede som Han, Jesus Kristus.

Hav oversigten over hver enkelt menighed foran dig, når vi senere afsnit for afsnit skal se, hvad Jesus mener med det, Han siger. Du vil se den nøjagtighed, der er i alt, hvad Jesus siger om de sidste tider gennem hele Bibelen.

Jeg gentager:

Læg mærke til og forestil dig Jesusskikkelsen stå foran hver menighed bog billedstøtten ligge med hovedet under Jesu fødder!

I menighed efter menighed vil du se, at billedstøttens riger følger nøjagtig, som vi så det i 1. del af beskrivelsen af Satans riger.

Vigtige ting om de syv menigheder

Inden vi studerer hver af de syv menigheder nøjere, er der nogle ting, vi skal lægge meget mærke til om menighederne for at forstå hvilken tid, vi nu lever i.

DE ER DELT OP I TO AFDELINGER.

Første afdeling:
Til 1. menighed taler Jesus ikke om sin genkomst.
Til 2. menighed taler Jesus ikke om sin genkomst.
Til 3. menighed taler Jesus om, at hvis den ikke omvender sig, vil Han snart komme over den for at kæmpe imod dem i menigheden, som holder fast ved den falske lære, men Han taler ikke direkte om sin genkomst.
Fælles for disse tre menigheder er, at Han i slutningen af det, Han taler til dem, siger:
»Den, som har øre, han høre, hvad Ånden siger til menighederne.«
Derefter siger Han:
»Den, som sejrer, -«
Disse tre menigheder tilhører første afdeling af dem, som Jesus taler til.

Anden afdeling:
Til 4. menighed rører Han ved, at Han kommer, *medens* denne menighed eksisterer. Han siger i Åb. 2;25:
»Kun skal I holde fast ved det, I har, *indtil jeg kommer!*«
Til 5. menighed taler Jesus også om, at den eksisterer, medens det er »nat« og i den tidsperiode, hvor Jesu genkomst skal finde sted:

»Hvis du ikke vågner op, vil jeg komme som en tyv, og du skal ingenlunde vide i hvilken time, jeg kommer over dig!« (Åb. 3;3)
Til 6. menighed taler Jesus klart om, at den eksisterer i den tidsperiode, hvor der er trængsel, eller hvor trængselen står lige for døren. Han siger til denne menighed, som lever som en brud, der er smykket for sin brudgom, at fordi de har holdt fast ved Hans ord om udholdenhed, vil Han også holde dem fast og fri denne menighed ud af den prøvelsens stund, som skal komme over hele jorden. Og Han fortsætter i Åb. 3;11:
»Jeg kommer snart! Hold fast ved det, du har, for at ingen skal tage din sejrskrans!«
Til 7. menighed taler Jesus om, at den vil blive udspyet af Guds mund. Den vil blive ladt tilbage i mørket, hvis den ikke omvender sig. Han taler om *tugtelse* og *revselse,* som tyder på, at denne menighed skal opleve *Guds vrede.* Jesus står lige for døren og banker på. Det er den allersidste chance for omvendelse.
Fælles for disse fire sidste menigheder er, at Jesus i slutningen af sit ord til dem, *først* siger:
»Den, som sejrer, - «
Derefter siger Han:
»Den, som har øre, han høre, hvad Ånden siger til menighederne!«
De første menigheder skulle lytte til Åndens røst, og de havde Guds løfter over sig på samme måde, som de sidste.
Imidlertid lever de sidste fire menigheder i en så speciel tid, at Jesus som det sidste, han siger til dem, er, at det er vigtigt, de lytter til Åndens røst. De skal gå ud i tro og sejre - og Ånden skal stadfæste deres skridt.

DE FØRSTE TRE SEGL
i Johs. Åb., kap. 6 følger nøje de første tre menigheder.

DE FIRE SIDSTE SEGL
i Johs. Åb., kap. 6 og 8 følger de fire sidste menigheder, og dog er det under *det fjerde segl,* at kampen står imod det frygteligste af alle de riger, Daniel så, og den fjerde hest, som Johannes så.

De tre sidste segl foregår lige derefter, og *kun faderen ved,* om menighederne skal opleve disse segl helt eller delvis.

Jesus kalder dem nattevagter.
De fire sidste segl og de fire sidste menigheder eksisterer, medens det er *mørkt* på jorden. Fire af Satans riger slår sig sammen om at bekæmpe Guds udvalgte folk.
Jesus siger i Markus 13;29, at når alle disse ting begynder at ske, kan vi *skønne,* at han er nær for døren - og i vers 30:
»Sandelig siger jeg eder: Denne slægt skal ikke forgå, førend alt dette er sket. Himmelen og jorden skal forgå, men mine ord skal ingenlunde forgå. Men den dag eller time kender ingen, ikke engang englene i himmelen, ja, ikke engang Sønnen, kun Faderen. *Pas på, vær årvågne!* Thi I ved ikke, når tiden er der.«
Videre taler Jesus om, at disse dage er som »nattevagter«, hvor vi som hans menighed skal holde vagt. Han deler det også her i fire afdelinger:
»Våg derfor, thi I ved ikke, når husets herre kommer, om det bliver ved *aften* eller ved *midnat* eller ved *hanegal* eller ved *daggry.* Lad ham ikke finde jer sovende, når han pludselig kommer. Hvad jeg siger til jer, det siger jeg til alle: *våg!*«
Ingen kan være i tvivl om, at det er medens »mørket skjuler jorden, og dunkelhed folkene«, at Jesus kommer. »Men over dig skal Herren oprinde,« siger Esajas, over dig skal hans herlighed ses.«
Alt dette sidste vil *ske i en hast.* Derfor skal vi også vide, at:
1. menighed oplevede et langt tidsinterval.
2. menigheds tid var kortere.
3. menigheds tid var endnu kortere.
4-7 menigheder findes næsten samtidig og oplever den samme tidsperiode, og det er under deres tid, at Jesus kommer igen.

En anden vigtig ting, vi skal bemærke er, at

MENIGHEDERNE PÅVIRKES
af netop *den tidsånd,* der hersker på jorden i den pågældende periode, som hver menighed oplever. De tre første menigheder var

under hver sin påvirkning. De fire sidste menigheder påvirkes af *alle* Satans riger og onde ånder. Derfor taler Gud åbent til os om, hvor det er, vi skal være på vagt.

KRISTUS TALER I KÆRLIGHED OG MED AUTORITET.

Vi skal huske, når vi studerer menighederne og alt det, Jesus siger til dem, at Han taler, som Gud vor Fader taler til sine børn. Han vil os kun godt. Som hovedet for os vil Han formane, trøste, opmuntre og opbygge os i troen. Han minder os igen om, at:

I tro er Satans hovede knust:

»Da sagde Gud Herren til slangen: »Fordi du har gjort dette (forført menneskene til synd) være du forbandet blandt alt kvæget og blandt alle markens dyr! På din bug skal du krybe, og støv skal du æde alle dit livs dage. Jeg sætter fjendskab mellem dig og kvinden, mellem din sæd og hendes sæd. *Den* (Jesus, født af jomfru Maria i Israels land) skal *knuse dit hovede,* og du skal hugge den i hælen.« (1. Mos. 3;14-15)

»Den, der gør synd, er af Djævelen, thi Djævelen har syndet fra begyndelsen. Men *derfor* blev Guds Søn åbenbaret, for at *han skulle tilintetgøre Djævelens gerninger*« (1. Johs. 3;8)

Ifølge det, vi har set om billedstøtten, billedet på Satan og hans rige, ønsker Jesus at vise os, at for dem, som tror på ham, er der intet at frygte. Det onde er besejret! Satan ligger under vore fødder, når vi er i Kristus. *derfor* kan vi nu se klart i hvilken rækkefølge, de syv menigheder har været og er i vor tid. Menighedernes tidsperioder passer nøje sammen med billedstøttens riger og tidsperioder.

Altså ser det således ud:

1. menighed gennemlevede den første, lange tidsperiode efter Jesu himmelfart, hvor *det religiøse system* overtog magten på jorden, og alle blev tvunget til at underordne sig dette. Den menighed blev påvirket af det religiøse mønster. Der fødtes ud af alt dette et gudløst, antikristeligt system.
2. menighed oplevede og oplever i dag *kommunismen* og de andre ismer, som en følge af det gudløse system, hvor mennesket er i centrum. Denne menighed skulle være på vagt for påvirk-

ningen af de sataniske kræfter, som er i det system. Dette tidsrum er ikke så langt som den 1. menigheds tid.

3. menighed, som vi nu også begynder at opleve, er født ud af den foregående tid, og denne menighed oplever en påvirkning af Islam: Talen om een Gud og fællesskab med afguderne. Dette tidsrum vil blive kortere end de foregående. Uden at de mange opdager det, vil dette rige, som er »benene« af billedstøtten, gå over i en sammensmeltning af alle tre riger: det sidste rige: Fødderne af jern og ler.

Det er vigtigt at gentage og indprente dette, da denne 3. menighed, som eksisterer nu, er i fare for at gå ind i den meget farlige tid, der ligger lige foran os med »bind for øjnene.« Denne oversigt er meget koncentreret, men jeg vil uddybe det hele nærmere, så det er lettere at forstå.

1985 - et vigtigt år

Dette år var et af de vigtigste år i verdenshistorien, og snart er vi på vej ind i det sidste riges tid, hvor Satan og hele hans hær regerer, og hvor de til sidst skal besejres. På verdensarenaen sker der så meget nu, og det sker så hurtigt, at vi knapt kan følge med:

1: I 1985 mødtes *paven* for første gang med den muslimske leder, Hassan, som siges at nedstamme direkte fra Muhammed. Paven og Hassan talte om at stå sammen for at gøre Jerusalem til en *fredsby* og *udrydde Zionismen.*

2: Gorbachov blev den ny leder for Rusland. Han er helt anderledes end alle sine forgængere og blænder hele verden med sin tale om *fred.* Han skriver en bog om *fred på jorden* og holdt dette år sit første topmøde med Amerikas præsident Reagan om fred. Der bliver talt om *fred* overalt, men det er en falsk fred.

3: Der var i 1985 for første gang tale om en *ef*-union. Spanien og Portugal blev optaget i EF. Der dannedes en sammenslutning af de arabiske og afrikanske stater. Overalt blev indgået *handelsaftaler,* som vil bevirke, at mange lande »sælger deres sjæle« til de islamiske lande.

4: De store *terroraktioner* startede. *Islam* satser alt for at gennemføre sine planer. Det er en gudsdyrkelse for dem at dræbe i Allahs navn.

5: De første *stjernekrigsvåben* bliver kendt for hele verden. De ødelæggelsesvåben, som apostlen Johannes omtaler i Åbenbaringsbogen, er nu en realitet.

6: En ny bølge af okkultisme vælter ind over de vestlige lande, og humanismen med mennesket i centrum vinder stærkt frem.

Menighedens vigtigste tid
ligger nu også foran os. Derfor er det vigtigt, at vi prøver os selv, om vi er i troen på Jesus Kristus, hvorvidt vi elsker ham af hjertet og ønsker at leve i *sandheden.* Du kan prøve dig selv på følgende måde: Elsker du Ordet? Vil du adlyde Ordet? Jesus er Ordet. Elsker du det, elsker du også Jesus.
Vi skal også mærke os, at de fire menigheder, som vi nu skal studere nærmere, *ikke* er navnene på menighedssamfund, som vi forstår det. Mennesker har inddelt menigheder i navne og båse. Gud ser *til hjerterne.*
De fire menigheder: *Tyatira, Sardes, Filadelfia og Laodikea* er fire *typer* kristne, som kommer ud af alle slags samfund, som bekender Jesus Kristus som hoved for deres tro. De kommer ud af alle stammer og tungemål, farver og nationaliteter. Alle fire typer findes inden for alle samfund og klasser, blandt store og små, rige og fattige. Alle skal prøve sig selv i disse alvorlige dage - og alle kommer til at stå til regnskab ind for den levende Gud.
Når man hører dette, er den første reaktion: Så må *jeg* give op! Jeg kan ikke leve op til de høje idealer, Gud har sat. Jeg kan ikke! Ingen af os kan, og det kræver Gud ikke af nogen. Derimod kan *Jesus,* og når vi vender os til Ham, er Han mere end villig til at leve sit liv igennem os. Problemet er, at vi mennesker har så svært ved at overgive os *uden forbehold* til Kristus. Det er denne overgivelse, Gud nu kalder os ind i.
Derefter vil *han* virke i os ved sin Helligånd og gennem Ordet. Da behøver vi ikke bekymre os om tid eller time for Jesu genkomst. Da er vi *altid* rede. (1. Tes. 5;1-11):

»Men om tid og time, brødre, har I ikke nødig, at man skriver til jer, selv ved I jo god besked om, at Herrens dag kommer som en tyv om natten. Når de siger: »Fred og ingen fare!«, da er undergangen pludselig over dem ligesom veerne over den frugtsommelige, og de skal ingenlunde undslippe. *Men i brødre!* lever ikke i mørke, så dagen kan overraske jer som en tyv. Thi alle er I lysets børn og dagens børn. Vi hører ikke natten eller mørket til. Så lad os da ikke sove som de andre, men lad os våge og være ædru. Thi de, der sover, sover om natten, og de, der beruser sig, er berusede om natten. Men da vi hører dagen til, så lad os være ædru, iførte troen og kærligheden som en brynje og frelseshåbet som en hjelm. *Thi Gud bestemte os ikke til at rammes af hans vrede, men til at få frelsen i eje* ved vor Herre Jesus Kristus, som døde for os, for at vi, hvadenten vi våger eller sover, skal leve sammen med ham. Så trøst og opbyg hverandre indbyrdes, som I også gør.«
Nu vil vi studere hver af menighederne for sig. Læg mærke til den orden og det system, der går gennem hver beskrivelse af disse.

Til Efesus-Menigheden (Åb. 2;1)

Gud, *hovedet,* taler:

»Dette siger Han, som holder de syv stjerner i sin højre hånd, og som vandrer midt imellem de syv guldlysestager:

Øjnene, som flammende ild, ser:

»Jeg kender dine gerninger og din møje og din udholdenhed, og jeg ved, at du ikke kan fordrage de onde. Og du har prøvet dem, som kalder sig selv apostle, skønt de ikke er det, og du har fundet, at de er løgnere. Og du har udholdenhed og har døjet ond for mit navns skyld uden at blive træt.

»Hjerte til hjerte, profetiens ånd:

»Men jeg har det imod dig, at du har svigtet din første kærlighed!«

Sandhedens Ånd taler:

»Kom derfor ihu, hvorfra du er faldet og *omvend dig* og gør de samme gerninger som i den første tid.«

Du mister kongeværdigheden: »-ellers kommer jeg over dig og flytter din lysestage fra dens plads, hvis du ikke omvender dig. Dog, det fortrin har du, at du hader nekolaitternes gerninger, som også jeg hader. Den, som har øre, han høre, hvad Ånden siger til menighederne!«

Fødder, som skinnende malm, når den gløder i ovnen, taler om magt: »Den, der *sejrer,* ham vil jeg give at spise af livets træ, som er i Guds paradis.«

Jesu advarsel i Mattæus kap 24;4-5:

»Agt vel på, at ikke nogen skal føre jer vild. Thi mange skal komme i mit navn og sige: »Jeg er Kristus«, og de skal føre mange vild.« (Religiøsiteten)

SATANS HOVED KNUST: »Sejret har *løven* af Judas stamme!« (Åb. 5;5)

SATANS OVERKROP: Billedstøttens SØLV-rige
1. segl: 1. Hest (den hvide = religiøsiteten) Åb. 6;1-2.
1. dyr: Løven med ørnevinger. (Dan. 7;4) Et langt interval af religiøsitet, som kulminerede med Hitler, som dræbte under navnet Immanuel = »Gud med os«.

1. MENIGHED - EFESUS

Når vi ser på de syv menigheder hver for sig, skal vi samtidig i tankerne se de to skikkelser for os: Jesus-skikkelsen og Satan-skikkelsen. Da vil vi se, at Herren følger et nøje mønster i det, Han siger.

Gud taler først gennem Ordet til *overkroppen,* selve hjertet i sin menighed, og det, Han siger, var *livet* for den daværende menighed og for dens efterkommere:

»Dette siger Han, som holder de syv stjerner i sin hånd!«

Menigheden på det tidspunkt var de kristne, som levede under religiøsitetens tid, det farisæiske system, som Satan havde fuld kontrol over. De oprigtige kristne på apostlenes tid og de mange år derefter var i fare for at blive påvirket af den sataniske indflydelse.

Jesus vandrede midt imellem dem og gennemskuede deres problem. Derfor pegede Han på det ømme punkt i deres gudsdyrkelse, som ville føre dem ud i mørket, hvis de ikke omvendte sig.

»Jeg har det imod dig, at du har mistet din første kærlighed!«

Når en brud er holdt op med at elske sin brudgom, er der skilsmisse forude, hvis kærligheden ikke vender tilbage. Jesus elsker sin menighed brændende og uforanderligt. Men den daværende menighed blev påvirket af *kulden* i den religiøse verden.

Derfor skiftede de sind og begyndte at *stræbe* og gøre en masse gerninger for Gud i stedet for at elske Ham og Hans ord. De havde mange *gerninger:*

møje
udholdenhed
hadede ondskaben
prøvede de falske ledere og afslørede dem
døjede ondt
var utrættelige
hadede nekolaitternes gerninger,

og dog var dette altsammen for intet at regne imod kærligheden, som den første menighed havde haft. De første kristne elskede fællesskabet, brødsbrydelsen, bønnerne og Jesu offer for deres synder. De var fyldte med Helligånd og kraft, bad for de syge, og

de delte deres ejendele med de fattige. De var endog villige til at give deres liv for deres elskede Frelser. Han var i centrum!
I al religion er mennesket i centrum. I hele den mørke tid, hvor denne menighed skulle repræsentere Kristi legeme, var det blevet en lov at gøre menneskers vilje, de falske lederes vilje. Man havde sat et menneske som klippen i Jesu sted. Man elskede rigdom og magt, og dem, der var trofaste mod Jesus Kristus, måtte ofte betale med deres liv. Derfor gav Jesus det løfte til dem, som sejrede, at de skulle få lov at spise af livets træ i Guds paradis.
Ordet i Mat. 24;4 passer til denne tid: »Mange skal komme og sige »Jeg er Kristus!« - og de skal føre mange vild« Det var netop det, lederne gjorde på den tid: Man satte sig som Kristi stedfortrædere, og det, Paven og de religiøse konger og ledere sagde, var lov. De var den højeste autoritet.
Denne fælde er mange andre trossamfund gået i. Men i alle sammenhænge, hvor det ikke er *Guds ord,* der er højeste autoritet, bliver mennesker ført vild og trælbundet.
Vi skal lægge nøje mærke til disse tendenser, da de kommer igen senere i Kristi menighed op gennem tiderne. Satans ånd påvirker med de samme fælder igen og igen. Når vi som kristne i dag ønsker at sejre, kan vi gøre det ved at lære af de erfaringer, andre har gjort. Den onde er nem at afsløre, og Jesus ønsker at vise os hemmeligheder om den onde, så vi kan stå stærkt nu i endetiden.
Hemmeligheden for de kristne da og nu er: At elske Jesus, Guds ord, mere end alt andet, og omvende os fra al vor kolde stræben. Ud af sand kærlighed vokser kærlighedsgerninger, som er dyrebare for Gud.
Jesus har besejret Satan og trådt hans hoved under fode. Satans »overkrop«, det kolde, døde, religiøse system er besejret og bliver kun besejret af dem, som elsker Jesus Kristus, Guds ord, af et oprigtigt hjerte.

Til Smyrna-menigheden (Åb. 2;8)

Gud, hovedet, taler:	»Dette siger den første og den sidste, Han, som var død og blev levende!«
Øjnene, som flammende ild, ser alt:	»Jeg kender din trængsel og din fattigdom - dog, du er rig! - og spotten fra dem, som kalder sig selv jøder, men de er det ikke, men de er Satans synagoge!«
Hjerte til hjerte, Profetiens ånd:	»Frygt ikke for det, du vil komme til at lide. Se, Djævelen vil kaste nogle af jer i fængsel, for at I skal stilles på prøve, og I skal have trængsel i ti dage.«
Sandhedens Ånd taler:	»Vær tro indtil døden, så vil jeg give dig livets sejrskrans. Den, som har øre, han høre, hvad Ånden siger til menighederne!«
Løftet om kongeværdigheden (dem, som ikke skades af den anden død). Dermed menes:	»Salig og hellig er den, som har del i den første opstandelse. Dem har den anden død ingen magt over, men de skal være *Guds og Kristi præster og være konger* med Ham i 1000 år.« (Åb. 20;6)

Fødderne, de, som sejrer og har magt:	»Den, der sejrer, skal ingenlunde skades af den anden død.« (De loves livets sejrskrans.)

Jesu profeti i Mattæus 24;6-10 passer nøje i den tid:
»I skal komme til at høre krigslarm og krigsrygter. Se til, at I ikke lader jer skræmme, thi det må komme således. Dog, det er endnu ikke enden. Thi folk skal rejse sig mod folk og rige mod rige, og der skal være hungersnød og jordskælv både her og der. Men alt det er kun veernes begyndelse. Så skal man overgive jer til *trængsel* og slå jer ihjel, og I skal blive hadet af alle folk for mit navns skyld. Og da skal mange bringes til fald og forråde hverandre og hade hverandre.«

SATANS HOVED KNUST:	SATANS BÆLTE
For dem, som tror.	Billedstøttens kobberrige 2. segl: 2. hest (den røde = kommunismen) Åb. 6;4 2. dyr: Bjørnen, som æder meget kød og tager freden bort fra jorden. (Dan. 7;5)

2. MENIGHED: SMYRNA
Smyrna menighedens start var i slutningen af første menigheds tidsalder. Mange kristne hørte,at Gud kaldte dem tilbage til den første kærlighed, tilbage til lydighed mod Ordet og Sandheden. De tog kampen op imod religiøsiteten, og mange ofrede deres liv som martyrer, som vi ved.
Enkeltpersoner var modige og hungrige efter retfærdigheden og søgte kraft fra Gud i bøn. På trods af al modstand samledes nogle få til bøn, og Gud svarede på deres bønner og fyldte dem med Helligånd og kraft. Den allerførste menigheds kærlighed og glød fyldte deres hjerte, og flere og flere søgte ind i dette inderlige fællesskab med Jesus i bønnen og Ordet.
I vore dage er dette kulmineret i den store åndelige fornyelse, som

alle kristne samfund har oplevet en del af. Millioner af kristne i dag tilhører den universelle »Smyrnaforsamling«, og de styrkes ved budskabet til denne menighed.
Men dem, der på en endnu stærkere måde hører med til Smyrnamenigheden, og som Jesus på en helt speciel måde retter sit budskab til, er de millioner, som lever under kommunismens tryk og åg! De lever under den tid på billedstøtten, hvor *bæltet, løgnens ånd,* styrer Satans rige. Der, hvor mange nægter Guds eksistens, regerer løgnens fader.
Til dem og til os præsenterer Jesus sig med ordene:
»Dette siger den første og den sidste, Han, som var død og blev levende!«
Der er en helt speciel grund til, at Jesus præsenterer sig selv til dem med disse ord. De kristne i denne tidsalder har særligt behov for denne trosstyrkende hilsen. Den første tidsperiode med religiøsiteten i højsædet har affødt *ateisme.*
Tanker er ført frem om, at store dele af Bibelen ikke er Guds sande ord. Skabelsesberetningen bliver lavet om til udviklingslære. Gudløshedens ånd tager magten, og det kommunistiske system fremstår, som vil udrydde al tro på Gud og hans Søn, Jesus Kristus. Derfor siger Jesus til sin menighed: »Husk, at *jeg* er den første og den sidste. Alt blev til ved Ordet, og dette ord skal ingenlunde forgå!«
Der sættes også store spørgsmålstegn ved, om Jesus virkelig er Gud, og mange nye religioner opstår, som man siger kan være ligeså gode. Derfor siger Jesus til sin menighed: »Jeg var død, men blev levende!« Ingen anden er Gud. Jesus er Opstandelsen og Livet. Han er Vejen og Sandheden, førstefødt af de døde. Ingen er som Han. Han er den eneste, sande Gud. Hans menighed må aldrig tvivle på dette.
Menigheden i de kommunistiske lande føler sig fattig. De har store trængsler, de spottes og hånes, de kommer i fængsel for Jesu navns skyld, og mange millioner er dræbte under kommunismens regime. Men Jesus ser ikke så meget på den jordiske tid, vi har fået at leve i. Han opmuntrer sin menighed til troskab og til at modtage lønnen i evigheden:

»Jeg kender din trængsel og din fattigdom - dog, *du er rig!* - og spotten fra Satans synagoge!« Jesus siger også: »Frygt ikke!« Han ved, at mange af dem skal komme i fængsel og stilles på prøve, men de skal få livets sejrskrans.

Jesus har ingen irettesættelser til Smyrnamenigheden! Det er kendetegnende for dem, der lever som kristne i de kommunistiske lande, at de lever et langt mere helliggjort og rent kristenliv end mange andre landes kristne. Det er et »enten/eller« for dem. Når de har valgt at følge Jesus, gør de det med livet som indsats, og da må de leve i inderlig kontakt med Herren og afsky falskhed og lunkenhed.

De vidner frimodigt for alle. Hele den første kærlighed fylder deres hjerter, og de oplever Helligåndens ledelse og tale på samme måde som disciplene. De vinder millioner for Kristus, og de tænker kun på, at Jesus snart kommer igen og henter dem hjem. De fryder sig over hans løfte om, at »de ikke skal skades af den anden død« (Åb. 2;11).

Medens disse dyrebare kristne kæmper deres kamp, fortsætter kampen i den vestlige verden mod den religiøse kulde og hårdhed. Også de, der er blevet fyldt med Helligånden og har oplevet den første kærlighed i deres hjerter, er i fare for at falde tilbage og dyrke mennesker og systemer. Dette er de onde ånders påvirkning, fordi Satan ved, at de kristne er på frafaldets vej, hvis han kan få dem bundet i love og doktriner.

Den kommunistiske ånd har også indflydelse i de kristne menigheder. Den er forklædt, men den er der. Kun kendskab til Ordet og Helligåndens kraft kan bevare os fra at fare vild!

Jesus siger i Mattæus 24;6-10 om denne tidsperiode:

»I skal komme til at høre krigslarm og krigsrygter. *Se til, at I ikke lader jer skræmme,* thi det må komme således. Thi folk skal rejse sig mod folk og rige mod rige, og der skal være hungersnød og jordskælv både her og der. Men alt dette er kun veernes begyndelse. Så skal man overgive jer til trængsel og slå jer ihjel, og I skal blive hadet af alle folk for mit navns skyld. Og da skal mange bringes til fald og forråde hverandre og hade hverandre!«

Jeg gentager disse skriftsteder af Jesus, så vi kan se, at der ingen

tilfældigheder var i det, Han sagde i Mattæus 24, og det, Han sagde til Johannes på Patmos. Det passer nøje sammen med det, vi i vort århundrede har oplevet under kommunismen. Den »røde hest« har i sandhed taget freden bort fra jorden. »Bjørnen«, som den også sammenlignes med, har i sandhed fortæret meget kød.

Aldrig har der været så mange krige og krigsrygter, og aldrig har så mange folk været sat op imod hverandre som i vort århundrede. Aldrig har der været så megen hungersnød og så mange jordskælv. Aldrig har så mange kristne været overgivet til trængsel og blevet slået ihjel som under denne tid. Mange er blevet bragt til fald, og det har kostet meget at stå fast. Selv de nærmeste familiemedlemmer og venner har mange ikke kunnet stole på. Man forråder hverandre og hader hverandre.

Imidlertid var denne tidsperiodes eneherredømme meget kortere end perioden, hvor religiøsiteten regerede. Det ene føder det andet, og kommunismen føder videre. På grund af olien og kampen om at udrydde Israel er Religiøsiteten og kommunismen nødt til at samarbejde med Islam. Det kommer vi ind på i vort næste stadie.

Pergamum-menigheden (Åb. 2;12)

Gud, hovedet, taler:	»Dette siger han, som har det tveæggede skarpe sværd:«
Øjnene, som flammende ild, ser alt:	»Jeg ved, hvor du bor, der, hvor Satans trone står. Og du holder fast ved mit navn og fornægtede ikke troen på mig i de dage, da Antipas, mit trofaste vidne, blev dræbt hos jer, der, hvor Satan bor.«
Hjerte til hjerte, Profetiens ånd:	»Dog er der lidt, jeg har imod dig. Du har hos dig nogle, som holder fast ved Bileams lære, han, der lærte Balak at lægge snarer for Israels børn, for at de skulle spise afgudsofferkød og bedrive utugt. Således har også du nogle, der på lignende måde holder fast ved nikolaitternes lære.«
Sandhedens Ånd taler:	»Omvend dig! Ellers kommer jeg snart over dig, og jeg vil kæmpe imod dem med min munds sværd.« Den, som har øre, han høre, hvad Ånden siger til menighederne!«

Kongedragten og løfterne for den, som sejrer:	»Den, der sejrer, ham vil jeg give af den skjulte manna, og jeg vil give ham en hvid sten, og på den sten er der skrevet et nyt navn, som ingen kender uden den, der får det.«

Jesu profeti i Mat. 24;11-14, som nøje passer til den tidsperiode: »Og mange falske profeter skal fremstå og føre mange vild. Og fordi lovløsheden tager overhånd, vil kærligheden blive kold hos de fleste. Men den, som holder ud indtil enden, han skal frelses. Og dette evangelium om *riget* skal prædikes over hele jorden til et vidnesbyrd for alle folkeslagene. *Og så skal enden komme!*«

SATANS HOVED KNUST:	SATANS UNDERKROP:
For dem, som tror!	Billedstøttens JERN-rige 3. segl: 3. hest (sort = Islam) Åb. 6;5 3. dyr: PANTEREN med fire fuglevinger på ryggen og fire hoveder, og magt blev det givet. (Dan. 7;6).

3. MENIGHED: PERGAMUM

Hovedet af guld på billedstøtten fødte den utro menighed frem, så den omvendte sig fra Gud til Satan og begyndte at gå hans ærinde: dræbe, slagte og ødelægge. Dette fødte løgnens ånd frem, så mennesker helt mistede troen på Gud. Løgnens ånd fødte *den falske profet* frem, Muhammed, som førte store dele af menneskeheden ud i afgudsdyrkelse.

Når Jesus taler til Pergamum-menigheden, er det et billede på Hans tale til menigheden i den tidsperiode, hvor Islam er kommet ind på verdensarenaen, vor tid. Jesus elsker sin menighed. Han er gået bort for at berede os en plads i himmelen, og Han venter kun på den dag, da Han kan hente sin brud bort fra jorden. Derfor taler Han sin menighed kærligt til, og Han advarer os mod de farer, der lurer netop nu.

Muhammed siger om sig selv, at han er den sidste profet, og at hans tale til menneskene er det sidste og vigtigste budskab, som *skal* følges. Han anerkendte, at Jesus også var en profet, men han ville ikke, vi skulle følge Jesu ord.
Derfor hilser Jesus sin menighed i denne tid med de vigtige ord i Åb. 2;12:
»Dette siger han, som har *Det tveæggede skarpe sværd!*« (Ordet)
Sammen med Islam er Den falske profet og*de* falske profeter kommet ind som Satans direkte talte ord til mennesker. Og derfor advarer Jesus sin menighed til at tage skarp afstand fra alt, hvad der har med disse falske budskaber at gøre. Guds ord, Jesus Kristus er det altafgørende og det, vi skal lyde.
Helligånden har det ene formål at herliggøre Jesus. Derfor fornægter Islam også Helligånden. Muhammed satte sig i Helligåndens sted som den, der taler i vor tid. Det er den største synd, som findes, da Helligånden er Guds egen Ånd. Derfor er der ingen tilgivelse for den falske profet. Han vil blive kastet i ildsøen sammen med Satan og alle de andre onde magter. (Åb. 19;20)
Jesus siger også rent ud til os, specielt til de kristne i de islamiske lande, som lever i denne onde tid:
»Jeg ved, hvor du bor, der, hvor Satans trone står. Og du holder fast ved *mit navn* og fornægtede ikke troen på mig i de dage, da Antipas, mit trofaste vidne, blev dræbt hos jer, der, hvor *Satam bor.*«
Denne ånd var allerede fremme på de første kristnes tid. Men med Islam er den trådt helt åbenlyst frem. Derfor fremhæver Jesus, at menighedens styrke er at holde fast ved Hans navn. Satan vil nemlig trække Jesu navn ned på samme plan som almindelige menneskers, så det guddommelige forsvinder. Her bør Kristi legeme være på vagt. Ordet siger, at der ikke er givet os noget andet navn, hvorved vi kan frelses.
Antipas er et billede på de trofaste ledere, som står i Guds menighed og ofte må betale med deres liv for Jesus-navnets skyld. Dette opleves i allerhøjeste grad i mange af de lande, hvor Islam regerer. Når Islam kommer til magten i et land, er det ofte deres første tanke at udrydde alle kristne ledere.

Der er ingen barmhjertighed i Islam. Deres ansigter er forskellige. Går man på tværs af deres tro, er der ingen kærlighed. Den antikristelige ånd kommer frem så voldsomt der, at man hugger arme og ben af folk, som ikke vil underordne sig denne ånd. Man tror, at man dyrker Gud, når man dræber, stener og halshugger folk. Hvis Bibelen adlydes i stedet for *koranen,* bliver man udstødt.

Derfor priser Jesus den menighed, som trofast holder ud, også når deres ledere dræbes for navnets skyld.

»Dog er der lidt, jeg har imod dig,« siger Jesus advarende. »Du har hos dig nogle, som holder fast ved Bileams lære, han, der lærte Balak at lægge snarer for Israels børn, for at de skulle spise afgudsofferkød og bedrive utugt. Således har også du nogle, der på lignende måde holder fast ved nekolaitternes lære.«

I den allerførste menighed hadede de kristne nekolaitternes *gerninger,* som også Jesus hader. Men i Pergamum er der nogle, som har godtaget dem. Nu er det ikke kun gerninger længere, men nekolaitternes *lære*, de gør sig til eet med.

I vor tid har der som aldrig før floreret afgudsdyrkelse og utugt. Nu lægges der ikke skjul på Satantilbedelse, utugt, mord og meget andet ondt. Jesus ønsker at værne sin menighed; derfor kalder Han os mere end nogensinde til *helliggørelse.* Han ønsker, at vi skal skille os af med alt, der har med Djævelen og alt hans væsen at gøre. Hvis vi godtager afgudsdyrkelse og utugt, siger Jesus videre i vers 16:

»Omvend dig! Ellers kommer jeg snart over dig, og jeg vil kæmpe imod dem med min munds sværd.«

En tid kan man måske synes, det går godt med en sammenblanding af lys og mørke, men snart, når den sidste tid inden Jesu genkomst er nær, vil det, vi har sået og godtaget, komme over os, og *ordet* vil være vor dommer. Splittelser og ødelæggelser i menighederne vil kendetegne os, hvis vi ikke går ind under Jesu tale til os. Da vil vi have lukket en dør på klem for Satan selv, og han vil ødelægge freden i Guds forsamling.

I modsætning til Satans rige, »benene af jern«, er Kristi legeme kaldet til at være et rige af konger og præster, en enhed, som her-

sker over synden og Djævelen. Gud kalder os i denne alvorlige tid til *fuld overgivelse.*

»Den, som har øre, han høre, hvad Ånden siger til menighederne! Og den, som sejrer, ham vil jeg give *af den skjulet manna,* og jeg vil give ham *en hvid sten,* og på den sten er der skrevet *et nyt navn,* som ingen kender uden den, som får det!«

Der er en helt speciel mening med netop disse ord i denne tidsperiode. Den, som sejrer, skal i modsætning til Koranen opleve, at den skjulte manna, GUDS ORD, bliver helt vidunderligt levende og mættende for alle de længsler og den hunger og tørst, som hjertet kan have.

Som israelitterne levede af manna fra himlen i ørkenen og blev mætte hver eneste dag, således skal den, der tror på Guds ord og lever af det åndeligt, få lov til at opleve, at han mættes og glædes hver eneste dag. Den, der regner med menneskeord og den falske profets ord, skal tørste og hungre og aldrig mættes og tilfredsstilles.

Islam opsøger den sorte sten i Mekka. De udnytter og tilbeder »det sorte guld«, olien - kvinderne går ofte klædt i sort, som er kendetegnet på mørke og død.

Jesus lover os en hvid sten, og på den sten er der skrevet et nyt navn. Jesu profeti i Mattæus passer også nøje med rækkefølgen og de problemer, som verden og menigheden står overfor i denne tidsperiode: (Mat. 24;11-14)

»Og mange falske profeter skal fremstå og føre mange vild. Og fordi lovløsheden tager overhånd, vil kærligheden blive kold hos de fleste. Men den, der holder ud indtil enden, han skal frelses.«

Jesus forudså de falske profeters tid, og vi ser selv i dag, hvad denne ånd fører med sig af lovløshed, terrorisme, jernhård modstand imod retfærdighed og sandhed. Kun Satan kan være hoved for dette jernrige.

Han er imidlertid besejret for den, som holder fast ved Guds ord og ikke fornægter Jesu navn. Her taler Jesus om endetiden. Også i forbindelse med denne tid taler han om, at evangeliet om Riget skal prædikes for alle folkeslag, *og så skal enden komme.*

Alt er ved at være klart til det sidste store opgør mellem Gud og

Satan. Dog skal alle først have en chance til at høre om Jesus og tage imod Guds tilbud om frelse fra synd og dom. For dem, som tager imod Ordet, er den nederste del af billedstøtten, »benene« besejret i JESU NAVN! Vi er afhængige af den himmelske kongesøn og tror på Helligåndens kraft, vi ved, at Han, som bor i os, er større end han, som er i verden.
Tidsperioderne bliver kortere og kortere for Satans riger. Den periode, som »benene«, jernriget, strækker sig over, er nu ved at smelte sammen med »fødderne« tid på billedstøtten. Derfor gælder det mere end nogensinde for Kristi legeme at være vågen og bede for ikke at falde i fristelse.
Derfor vil Han fra nu af åbenbare sit ord mere og mere. Vi vil ikke være i tvivl om, hvor vejen går, hvis vi lever i Ordet og beder Helligånden om vejledning.
»Den, som har øre, han hører, hvad Ånden siger til menighederne.«

20. KAPITEL

Et nyt navn

Angående ordet om, at dem, der sejrer, skal få et nyt navn, vil jeg gerne her indskyde et helt personligt vidnesbyrd om, hvad jeg tror, dette betyder, så det kan blive til hjælp for andre.
Der står i afsnittet om Pergamum-menigheden, at de skal skille sig af med alt, der har med afgudsdyrkelse og urenhed at gøre og leve et helligt liv for Herren. Den, som sejrer og går ind i livet, hvor man mættes af Guds skjulte manna, skal få en hvid sten, og på den sten er der skrevet et nyt navn, som ingen kender uden den, som får det.

Jeg har selv gennem mange år følt Guds kald til helliggørelse og udskillelse fra verden og alt, hvad der bedrøver Helligånden. Samtidig har jeg i al min tid som kristen følt en inderlig længsel efter at tjene Jesus. I mange år har jeg gjort det med bæven og usikkerhed, fordi jeg som kvinde ikke var helt sikker på min stilling, og hvad jeg havde »lov til« at gøre i Guds rige. Efter lange tider i famlen og usikkerhed, fik jeg imidlertid frimodighed til at vidne på en naturlig måde om alt, hvad Gud lagde mig på hjerte. På trods af dette kunne der i perioder komme tvivl i mit hjerte, om jeg nu også var på ret vej. Men for nogen tid siden havde jeg en oplevelse, som satte et afgørende skel i mit liv og et punktum for al tvivl.

Jeg var i bøn til Herren en morgen, og jeg fortalte endnu engang om alt, hvad jeg gik og tænkte på. Jeg var så fyldt af Guds ord og havde så meget på hjerte, som jeg ville dele med andre om Jesus. Jeg sagde: »Herre, hvorfor skal jeg altid famle mig frem og være usikker? Er det virkelig sådan, det skal være hele ens kristenliv igennem? Er jeg på forkert eller ret vej? Hjælp mig til at forstå din vilje med mit liv, Gud. Jeg elsker dit ord, og jeg elsker at dele det med andre.«

Da talte Gud ind i min ånd – og da fik jeg mit nye navn, følte jeg. Gud sagde een sætning i mit indre. Denne sætning fortalte mig, hvad min tjeneste er, og det forvandlede mit liv. Siden har jeg ikke et sekund været i tvivl om, at jeg har lov til at vidne om Jesus. Om så hele verden er imod mig, og fjenden prøver at røre ved mit kald til tjeneste, så er jeg urokkelig.

Jeg vil vidne om Jesus, så længe jeg lever. Jeg ved hvilket navn, Jesus kalder mig med, og hvilken del af hans legeme, jeg er. Åh, hvor godt at vide. Man får ikke en hvid, almindelig sten med et nyt navn på, men i stadig kontakt med Ordet renses hjertet, og man får på »hjertets kødtavle« skrevet et nyt navn, som jeg tror er en *tjeneste på Kristi legeme.*

I denne tid vil Gud ved sin Ånd kalde os til et helligt liv - til indvielse og overgivelse. Han vil ikke, at nogen af Hans lemmer skal være lammede, men Han vil have alle lemmer i funktion i tjeneste for Ham. Han genopretter sit legeme ved at genoprette tjene-

sterne. Han skal bruge hele sit legeme i endetiden, og det skal være et stærkt, sundt legeme, Han henter som sin brud.
Hvis du, hvem du end er af Jesu disciple, gør dig til eet med Guds ord netop i denne alvorlige tid og indvier dig til bøn ind for Herren en lille stund hver dag, vil Helligånden vise dig hvilket navn, han kalder dig med. Du har en funktion, en tjeneste. Mange fungerer allerede i deres opgave uden at tænke så meget over det. De fungerer til velsignelse og opbyggelse for menigheden og andre mennesker. Alle kan gå ind i en tjeneste for Gud, og han vil selv velsigne sit barn.
Jeg tror, at det, Gud vil, man skal gøre, *får man stor lyst til.* Det er et godt kendetegn for en, hvis man er i tvivl. Gud gør, at man *vil* det, Han vil, man skal gøre. Man drives af Hans Ånd til det, så man længes efter det og glæder sig over at gøre det. Det er både små og store gerninger i menneskers øjne, men for Gud er *alle lemmer lige vigtige.*
Det er naturligt for øjet at se og for en mund at tale. Det er naturligt for ben at gå og for et hjerte at banke og få blodet til at cirkulere. I et sundt, naturligt legeme virker hvert lem med glæde det, som det er bestemt til. Sådan ønsker Herren nu at få alle sine lemmer til at fungere med glæde og på en naturlig måde. Ingen behøver at »skilte med«, hvad man er. Gud ved det, og den enkelte ved det. Det er nok, og det stadfæstes af gerningerne og frugterne, om man er på plads.
Jeg tror, at det nye navn, den tjeneste, vi får af Jesus her, vil blive mangedoblet i sin funktion i de tusind år, hvor vi skal regere sammen med Kristus. Derfor er det ikke ligegyldigt, hvor meget vi adlyder vort nye navn. Vi er under uddannelse, og det, vi gør i tro nu, skal udvikles i al sin styrke og skønhed i evigheden.

21. KAPITEL

De sidste fire menigheder

Vi skal se på disse menigheder, som vi meget snart vil komme til at opleve og tage stilling til.
Som Satans rige i »fødderne« på billedstøtten er blandet, vil der også i Guds menighed være en blanding. Først vil de to menigheder, Tyatira og Sardes fremkomme som to kontraster. Det ædle og det uædle vil komme ind i Guds klare lys, og hver, som kalder sig ved kristennavnet, vil komme til at tage stilling for eller imod Jesus Kristus og kærligheden til Ham.
Senere sigtes, renses og lutres Guds menighed igen, og da vil der atter fremkomme to slags menigheder, som er endnu mere kontraster end før. Imidlertid vil det da være helt klart, hvem der ønsker at være Jesu brud, og hvem der er ligegyldig og lunken i kærligheden til vor himmelske brudgom.
Tingene vil komme til at gå så hurtigt, og det, der sker i menighederne, vil glide over i hinanden, så man ikke lægger mærke til det. Som de foregående rigers og menigheders tidsperioder er blevet kortere og kortere, vil denne sidste tidsperiode af nådetiden være den korteste. Gud alene ved hvor lang eller hvor kort tid, den vil vare.
Netop i vor tid vil tjenesterne i Kristi legeme komme stærkt til syne og begynde at fungere. Mange vil indvie sig til fuld overgivelse til Jesus og tjene ham hundred-procent, men også de falske ledere og profeter vil forsøge at få fodfæste i denne tid. Derfor advarer Jesus os om dette i den først beskrevne menighed, Tyatira.
Vi læste om i den foregående menigheds tid, at Jesus manede til renselse og helliggørelse. Det er netop det, der sker nu, og når så Tyatira-menigheden fremtræder, ser vi, at den virkelig har indvi-

et sig af hjertet. Dog advarer Jesus dem om, at der må renses helt ud for den tvesindede skøge-kristendom. Jesus vil ikke, at Hans menighed skal ødelægges af falskhed og kærlighed til andre guder.

I Mattæus 24 taler Jesus igen i en bestemt rækkefølge. Selv om vi ikke kan lide at høre det, ser det ud til, at Israel og menigheden kommer til at opleve en svær tid i en del af den trængsel, som mennesker selv er årsag til kommer over jorden Men når Guds vrede kommer over verden, da har Han lovet at frelse os fra vreden. Han elsker sin brud og vil tage hende ud af den »trængsel, der skal komme over hele jorderige for at prøve dem, der bor på jorden.« (Åb. 3;10).

Jesus siger i Mat. 24, at der, inden Han kommer, skal komme trængsel på jorden. Dog siger Han gang på gang, at vi ikke skal frygte. Vi bor i tryghed »under Hans vingers skygge« (Salme 91). Om Israels prøvelser står der i Mat. 24;15:

»Når I da ser »ødelæggelsens vederstyggelighed«, hvorom der er talt ved profeten Daniel, stå på hellig grund (den, som læser det, han give agt!), så skal de, der er i Judæa, flygte ud i bjergene. Den, der er på taget, skal ikke stige ned for at hente det, der er i huset. Og den, der er ude på marken, skal ikke gå hjem for at hente sin kappe! -Ve, dem, der er frugtsommelige og dem, der giver die i de dage! Og bed om, at jeres flugt ikke skal ske om vinteren, ej heller på en sabbat, thi da skal der komme en stor trængsel, hvis lige ikke har været fra verdens begyndelse indtil nu og heller ikke senere skal komme. Og dersom de dage ikke blev afkortet, da blev intet menneske frelst. Men for de udvalgtes skyld skal disse dage afkortes.«

Det fremgår klart her, at det er Israel, der kommer i en stor nød, men samtidig kommer hele jorden til at mærke det. De troende er altid i prøvede situationer hver gang, Israel oplever noget svært. At det er inden Jesu genkomst fremgår af det 23. vers:

»Hvis nogen da siger til jer: »Se, her er Kristus, eller »der!«, så skal I ikke tro det. Thi falske Messias'er og falske profeter skal fremstå og gøre store tegn og undere for om muligt at føre endog de udvalgte vild.«

»Se, jeg har sagt jer det forud. Hvis de altså siger til jer: »Se, han er i ørkenen«, så gå ikke derud, »Se, han er i kamrene«, så tro det ikke. Thi ligesom lynet, der kommer fra øst, lyser helt om i vest, sådan skal menneskesønnens komme være!«
Det er de falske Messias'ers og falske profeters tid, der her tales om. Det er den tid, de sidste fire menigheder, som omtales i Åbenbaringsbogen, skal opleve og tage stilling til. Vi får en meget kort beredelsestid. Uanset hvor meget eller hvor lidt svært, vi vil komme til at opleve, vil det altsammen være tilladt af Gud for at prøve os i vores kærlighed til hans ord.

22. KAPITEL

Tyatira-menigheden (Åb. 2;18)

Gud, hovedet, taler:	»Dette siger Guds Søn, Han, der har øjne som flammende ild, og hvis fødder ligner skinnende malm:«
Øjnene, som flammende ild, ser alt:	»Jeg kender dine gerninger og din kærlighed og troskab og tjeneste og udholdenhed, og jeg ved, at dine sidste gerninger er flere end de første.«
Hjerte til hjerte, Profetiens Ånd:	»men jeg har det imod dig, at du finder dig i kvinden Jesabel, som kalder sig selv profetinde og optræder som lærer og forfører mine tjenere til at bedrive utugt og spise afgudsofferkød. Jeg har givet hende tid til at omvende sig, men hun vil ikke omvende sig fra sin utugt.«

Advarsel om SKØGEN:
»Se, jeg kaster hende på sygelejet og fører stor trængsel over dem, der begår ægteskabsbrud med hende, hvis de ikke omvender sig fra hendes gerninger. Og hendes børn vil jeg slå med sot, og alle menighederne (der er altså flere menigheds-typer på denne tid) skal kende, at jeg er den, som ransager nyrer og hjerter. Og jeg vil give enhver af jer efter jeres gerninger. Men til jer andre, som er i Tyatira, til alle, der ikke har denne lære, og ikke kender »Satans dybder«, som de kalder det - til jer siger jeg: »Jeg lægger ingen ny byrde på jer.«

Sandhedens Ånd taler og opmuntrer:	»Kun skal I holde fast ved det, I har, indtil jeg kommer.«
Kongeværdigheden til dem, der sejrer:	»Og den, som sejrer og *til det sidste* gør *mine* gerninger, ham vil jeg give *magt* over folkeslagene, og »med jernspir skal han vogte dem, ligesom lerkar sønderslås,« - således som også jeg har fået det overdraget af min Fader. Og jeg vil give ham morgenstjernen. Den, som har øre, han høre, hvad Ånden siger til menighederne!«

En *fælles* advarsel til de sidste to menigheder i Mat. 24;14-28, som taler om svære tider for Israel og menigheden - en stor trængsel - falske Messias'er og om Jesu snare komme som lynet.

SATANS HOVED KNUST:	SATANS FØDDER
for dem, som tror!	Billedstøttens *jern- og lerrige* 4. segl: 4. hest (gustengul = en sammensmeltning af de foregående riger. (Tistatsforbundet) Åb. 6;8 4. dyr: Frygteligt - stærkt. Tramper med fødderne og har store ord (Dan. 7;7-8) (Åb. 12).

4. MENIGHED: TYATIRA

Jesus viser os her klart med det, Han siger, at vi er gået ind i »fødderne« tidsperiode. Han taler om, at Han har »fødder som skinnende malm, og senere taler Han om sin menighed, dem, der sejrer, at de skal få *magt* med Ham. Han taler om kvinden Jesabel, hvis egenskaber tydeligt bærer tegn på billedstøttens fødders egenskaber.

Åb. 2;18: »Dette siger han, der har øjne som flammende ild, og hvis fødder ligner skinnende malm.«

Det er en tid med megen bedrag. Folk kan ikke gennemskue tiden, og Satan vil nu gøre alt både med list og med magt for at forføre selv de udvalgte. Men *Jesus ser alt.* Hans flammende blik gennemskuer alt Satans værk. Fordi Han er eet med sin menighed, vil Han ved Ånden vise os helt klart, hvad der er galt, og hvor vi skal passe på, så vi ikke bliver bedraget og ikke frygter. Hans blik viser Hans nidkærhed for os, og intet undgår Hans opmærksomhed, hverken hos fjenden eller hos os.

Han siger samtidig, at Hans fødder ligner skinnende malm. Han vil styrke vor tro. *Han* har fået overgivet *al magt* i himmel og på jord, da Han døde for menneskehedens synder. Satans magt blev brudt, da Jesus sagde: »Det er fuldbragt«, og da han sejrede over døden. Den,der tror, behøver ikke at frygte. Tro som et sennepskorn er nok. Dette at vende sig til Ham er tro nok. Vi lytter til Hans råd - og vi sejrer, når vi gør det, Han siger.

Menigheden, som før havde mistet den første kærlighed, er nu vågnet op og har bøjet sig under Jesu ord:

»Jeg kender dine gerninger og din *kærlighed* og troskab og tjeneste og udholdenhed, og jeg ved, at dine *sidste gerninger er flere* end de første!«
De første kristne, vi hørte om i Efesus, havde alle disse gode egenskaber, bortset fra kærlighed. Imidlertid er kærligheden kommet tilbage, og derfor er gerningerne også blevet flere. Til gengæld er der sket den forandring i negativ retning, at hvor Efesusmenigheden ikke kunne fordrage de onde og nekolaitternes gerninger, er de i Tyatira ikke vågne nok.
I denne menighed vil tidsånden bevirke, at menigheden tolererer onde ting. Derfor advarer Jesus os meget inderligt og fortæller os, hvordan det vil gå, hvis det onde ikke bliver udskilt fra Kristi legeme. Da bliver Herren nødt til at gribe ind og sende hårde prøvelser over de falske i flokken (vers 20).
»Men jeg har det imod dig, at du finder dig i kvinden Jesabel, som kalder sig selv profetinde og optræder som lærer og forfører mine tjenere til at bedrive utugt og spise afgudsofferkød. Jeg har givet hende tid til at omvende sig, men hun vil ikke omvende sig fra sin utugt.«
Dette budskab er meget alvorligt!

JESABEL
er ikke en almindelig kvinde, som står op i Guds forsamling og profeterer løgn et eller andet sted på jorden. Jesabel er et billede på *skøgen.* Hun er den frafaldne kirke, som ikke længere elsker Jesus Kristus, men er blevet smittet af de tre tidsperioders ånder gennem hele billedstøtten, Satans legeme:
1. Hun er religiøs! Hun profeterer - taler »Guds ord«, som i stedet for er »Satans dybder«.
2. Hun er besat af løgnens ånd, profeterer løgn og forfører Guds tjenere.
3. Hun leder dem ind i afgudsdyrkelse og utugt.

Dette viser os, at hun eksisterer i »føddernes tidsperiode«, hvor alle Satans dybder og kræfter slår sig sammen for at vinde menneskene:

1. »Overkroppen« - det religiøse system
2. Løgnens ånd, som forfører Guds tjenere.
3. Den falske profets ånd, som leder til utugt og afgudsdyrkelse-helt bort fra Gud Fader og Hans ord og Ånd.

Ved første øjekast ind over vore kirker og menigheder tror vi ikke, at netop *vi* godtager sådanne ting. Jesus, som gennemskuer alt, og som nu ønsker at rense sin brud og helliggøre os, ser, om disse ting findes iblandt os. Derfor skal vi bede Ånden afsløre for os, hvor det er, vi som enkeltpersoner og som Kristi hele legeme skal ind under Guds renselse, Jesu dyre blod.

Vi kan prøve os selv *ved ordet,* som sammen med Ånden vil overbevise os om synd, om dom og om retfærdighed. Vi skal ikke tillade falske profeter og lærere at forføre os til utroskab imod vor elskede Frelser og Herre.

Det er meget let både at prøve sig selv og også at gennemskue falske profeter. Deres kendetegn følger nøje linierne i billedstøtten:

1. Det første frafald begynder ved *guldhovedet:* Mammon og magtbegæret. Derfor siger Ordet, at vi skal holde vor færd fri for kærlighed til penge. Penge er magt. Det er en gud, og vi må vælge at elske Gud eller Mammon. Mange af Guds tjenere begyndte godt, men de faldt på dette første trin ned i afgrunden. Penge og magtbegær er kendetegnet på de falske profeter.
2. Deres samvittighed nager dem, når Guds Ånd taler til dem om denne første synd, som er afgudsdyrkelse. Imidlertid begynder de at undervise om *loven* - for at skjule sig selv. De bruger Guds ord, de hellige »kar«, som også Nebukadnezars søn, Belsazzar brugte, og de prædiker, profeterer *bort fra Kristus og ind i lovtrældom.* De kristne følger ofte sådanne ledere og tror, at de taler sandt.

Vi skal prøve ånderne, siger Ordet. Alt, der leder bort fra nåden i Kristus og hans frelse gennem sin død og opstandelse, er falsk lære. Disse profeter er meget religiøse som farisæerne på Jesu tid, men deres ord dræber langsomt men sikkert Guds menighed. Som de dræbte Jesus, virker deres budskab død og nedtrykthed. Bogstaven slår ihjel, men Ånden gør levende. De falske profeter er ikke ledet af Helligånden, derfor slår de ihjel. »Den, der taler

profetisk, taler mennesker til opbyggelse, formaning og trøst« (1. Kor. 14;3).

3. Denne lovtrældom fører dem ind i »bæltet«, og løgnens ånd fylder dem. Da begynder Satans ånd for alvor at styre disse falske profeter, og inden længe begynder afgudsdyrkelsen at tage overhånd, og det leder til utugt. De følger deres kødelige lyster, og de leder andre med jernhård styring, som også Den falske Profet gør. De følger Satan helt ned i »fødderne« på billedstøtten, hvor de ønsker at have fuldstændig *magt* over mennesker. De leder *bort* fra Kristus, uden at nogen gør noget særligt ved det.

Nu vil Jesus tale alvorligt til menigheden i endetiden. Hvis vi ikke vil høre og lyde Hans røst, sker der det, som Han siger i fortsættelsen i Åb. 2;22:

»Se, jeg kaster hende på sygelejet og fører stor trængsel over dem, der begår ægteskabsbrud med hende, hvis de ikke omvender sig fra hendes gerninger.«

»Begår ægteskabsbrud«, siger Jesus, og det viser os, at det er Skøgen, der er tale om. Skøgen er hele den kristenhed, som ikke elsker Kristus før alt andet. Man hører om mennesker, som er »gift med kirken«. De gør alt, hvad kirken siger og prøver det ikke efter i *ordet*. Dette er farligt. Dem, der profeterer, at kirken kommer før Kristus, er falske profeter uanset, hvad de kalder sig. Når vi nu går ind i slutfasen af nådetiden, vil Jesus vise alle menighederne, at han er den, som ransager hjerter og nyrer. (vers 23). Skøgen har fået tid til at omvende sig, men hun vil ikke. Hvis Kristi legeme ikke nægter hende at profetere i menigheden, vil hun »føde mange børn«. Der står i vers 23:

»Og hendes børn vil jeg slå med sot, og alle menighederne skal kende, at jeg er den, som ransager hjerter og nyrer. Og jeg vil give enhver af jer efter jeres gerninger.«

Sot er en følge af Satans »fødders« regime. Det fjerde dyr, som Daniel og Åbenbaringsbogen taler om, skal komme i endetiden, og »den gustengule hest« dræber blandt andet med sot, og han har »døden« og dødsriget med sig.

Jesus er nødt til at rense sin menighed. Han giver os alle tid til

omvendelse, og enhver, som vil vende om til Ham, bliver ren på grund af det ord, Han taler.
I Tyatira-menigheden er der nogle, som ikke har denne lære og ikke kender »Satans dybder«, siger Jesus i vers 24: »Til jer siger jeg: Jeg lægger ingen ny byrde på jer. Kun skal I holde fast ved det, I har, indtil jeg kommer.«
Dem, der i denne tid lever nær hos Jesus og ikke vil lade synden komme ind i deres liv, har intet at frygte. Guds dom, dødsenglen, vil gå forbi dem. De er dækket under Jesu blod, og den onde kan ikke røre dem.
»Og den, der sejrer og til det sidste gør mine gerninger, Ham vil jeg give magt over folkeslagene og »med jernspir skal Han vogte dem, ligesom lerkar sønderslås« - således som også jeg har fået det overdraget af min Fader. Og jeg vil give ham morgenstjernen« (Jesus taler her om *jern* og *ler* på en anden måde!).
Dette taler klart om, at disse trofaste skal være med til at regere sammen med Kristus i tusind-års-riget, og de skal få Morgenstjernen. Det er Jesus selv. (Åb. 22;16):
»Jeg, Jesus, har sendt min engel for at vidne for jer om disse ting i menighederne. Jeg er Davids rodskud og ætling. *Jeg er den strålende morgenstjerne!*«
Hvilket vidunderligt håb, vi har at se hen til. Jordelivets korte år er for intet at regne mod dette: At eje Jesus som sin brudgom i al evighed. Det giver menighederne mod til at stå faste og urokkelige indtil det sidste. Menigheden skal sejre i kraft af Lammets blod og deres vidnesbyrds ord, og de har ikke deres liv for kært til at gå i døden.
Vi går nu ind i en tid, hvor »Tyatira-menigheden«, kristne ud af alle folk og stammer, kirkesamfund og grupper, vil gå ind i helliggørelse og renselse mere end nogensinde. De ønsker at udskille sig og være *helliget Herren.* De vil blive sigtet, renset og lutret. I stedet for at gøre deres »egne gerninger« til egen fordel, vil de, som der står i vers 26, til det sidste trofast gøre Jesu gerninger.
Jesu hilsen afslutter med det tankevækkende:
»Den, som har øre, han høre, hvad Ånden siger til menighederne!«

Man kan »vende det døve øre til«, når Gud taler, men man kan også bøje sit øre og lytte, som der står i Salme 78;1:
»Lyt, mit folk, til min lære, bøj eders øre til ord fra min mund.«
Er det fortsat svært for os at forstå, hvad Gud taler, kan vi bede ham om at få »lærlingens øre« (Es. 50), så vi undervises af den store Mester, Helligånden. Guds ord siger gang på gang, at man kan »vende sit øre« og lytte. Lad os ikke være genstridige og tungnemme, men lad os åbne os og lytte og granske i Guds ord og adlyde Ham.

23. KAPITEL

Sardes-menigheden (Åb. 3;1)

Gud, hovedet, taler:	»Dette siger han, som har Guds syv ånder og de syv stjerner.«
Øjnene, som flammende ild, ser alt:	»Jeg kender dine gerninger, at du har ord for at leve og er dog død!«
Hjerte til hjerte Profetiens ånd advarer:	»Bliv vågen og styrk det, der er tilbage, men som var ved at dø. Thi jeg har ikke fundet dine gerninger fyldestgørende i min Guds øjne.«
Sandhedens Ånd advarer:	»Kom derfor ihu, hvordan du tog imod Ordet og hørte det - HOLD FAST VED DET OG OMVEND DIG!«

Du mister kongedømmet:	»Hvis du ikke vågner op, vil jeg komme som en tyv, og du skal ingenlunde vide i hvilken time, jeg kommer over dig.«
Nogle vandrer på VEJEN:	»Dog har du i Sardes nogle få, som ikke har besmittet deres klæder. De skal vandre med mig i hvide klæder, thi de er værdige dertil.«
Fødderne: Dem, som sejrer:	»Den, der sejrer, skal således iføres hvide klæder, og jeg vil aldrig slette hans navn af Livets Bog, og jeg vil vedkende mig hans navn for min Fader og for hans engle.«

En fælles advarsel til Tyatira og Sardes-menighederne: Mattæus 24, 14-18, som taler om svære tider for Israel og menigheden - en stor trængsel - *falske Messias'er* og *falske profeter* - og om Jesu snare komme.

SATANS HOVED KNUST FOR DEM, SOM TROR!	SATANS FØDDER:
Som Satans rige repræsenteres af 2 sammenkoblede riger, er også disse 2 menigheder repræsenteret samtidig.	Billedstøttens *jern- og lerrige* (Dan. 2;41) 4. Segl: 4. hest (gustengul = en sammensmeltning af de foregående riger + tistatsforbundet.) Åb. 6;8 4. dyr: Dan. 7;7-8 og Åb. 13

5. MENIGHED: SARDES

Denne menighed eksisterer *parallelt* med Tyatira-menigheden i den tidsperiode, hvor mange falske Messias'er og falske profeter fremstår ifølge Mattæus 24. Når vi læser Jesu budskab til dem

igennem og beder Helligånden åbenbare, hvad det er, Jesus vil vise dem, ser vi, at det, som kendetegner denne menighed, er:

1. De har mange gerninger, som ikke er fyldestgørende for Gud. Deres gerninger har intet indhold.
2. Udadtil ser det ud, som om denne menighed lever, men den er død! For mennesker, som ikke har Guds Ånd i deres hjerter, ser denne menighed godt ud sikkert på grund af de mange gerninger. Den er aktiv.
3. Den har engang stået ret for Gud. Da den hørte Ordet første gang, tog den godt imod det, men senere kom den på fejlspor.
4. Medlemmerne sover - føler sig trygge. Hvis de ikke vågner op nu, hvor Jesus i sin nåde taler til dem, vil Han komme som en tyv over dem. De er ikke rede.
5. De har besmittet deres klæder. Det er det, der er det alvorligste! Derfor vil Jesus i denne menighed kun vedkende sig dem, som ikke har besmittet deres klæder.

Også Sardes har ladet sig påvirke af den tidsånd, som de lever i. Satans sammenblandede regime påvirker hele kristenheden. Den humanistiske ånd har påvirket denne menighed, så de bygger hele deres kristendom op omkring gode gerninger og en mængde andre aktiviteter.

De glemmer dog Ordet om, at »det er ikke ved magt og ikke ved styrke, men ved *min Ånd*«, siger Herren.«

Igen afslører Jesus i sit indledningsord, hvad det er, der er galt med denne menighed, og hvad de skal gøre for at komme på ret vej igen. I sin store nåde og i sin store kærlighed til sin menighed vil Han ikke, at de skal gå fortabt. Han vil, at alle mennesker skal frelses, og Han kalder og drager dem ved at åbenbare *sig selv* for dem Åb. 3;1:

»Dette siger han, som har Guds syv ånder og de syv stjerner!«

For alle, som ønsker at være *i Kristus* og være hans legeme, en enhed med Ham, er det vigtigt:

1. at de er ledet af Guds Ånd, (de syv ånder, som er i Jesus)
2. og at de er i Jesu hånd.

Denne advarsel er til *englen* i Sardes, dvs. lederne i denne del af kristenheden. Hvis de ikke er i Jesu hånd og henter deres kraft og

inspiration fra Ham, som er hovedet - fra Hans tanker, Hans vilje og ord, så er deres gerninger ikke fyldestgørende. Derved leder de hele hjorden vild.
I den allerførste hilsen til menighederne i Efesus siger Jesus også, at Han er den, som holder de syv stjerner i sin hånd. Imidlertid tillægger Jesus denne menighed, som er inde i den alvorlige endetid, at Han er den, som også har de syv ånder. Helligåndens fylde og ledelse er vigtigere end nogensinde for Kristi legeme!
Satans rige har sluttet sig sammen for at ødelægge Kristi menighed:
1. Satans tanker og vilje.
2. Den religiøse, farisæiske indflydelse.
3. Løgnens ånd, som siger, at der ingen Gud er.
4. Den falske profet (Satans ord).
5. Pengekærligheden, handelen, som bedrager mennesker.

Alle disse ting er en enhed imod Gud. Det er fordi, Satan ved, at Guds ord og Ånd arbejder sammen og sejrer i os. Han efterligner Guds system.
Gud kan ikke skilles ad og bruges efter menneskers forgodtbefindende. Guds ord, vilje og tanker arbejder sammen med Sandhedens Ånd - og disse kan ikke deles. De er en enhed, og når Kristi legeme går ind i denne enhed, bliver den *en del* af enheden - og sejrer over det onde! Kærligheden til Mammon og alt, der hører jorden til, forsvinder mere og mere. Det er ting, Gud giver dem i tilgift. Det altafgørende er *Gud,* Hans *ord* og Hans *Ånd.* Ud af denne enhed skal *gerningerne* springe.
Hele hilsenen til Sardes-menigheden handler om de forkerte og de rigtige gerninger:
De besmittede klæder er det samme som syndige gerninger. Hele Judas brev er en advarsel om, hvordan det er gået dem, som besmittede deres klæder og lod sig bedrage af synden.
Dem, der bliver rensede i Ordet og i Jesu blod fra syndens gerninger og iklæder sig Kristus, får lov at opleve, at *Han* virker sine gerninger igennem dem. At vor »klædning« er ensbetydende med vore gerninger, står omtalt i Åbenbaringsbogen 19;6-8, hvor der tales om hvilken klædning, Jesu brud har på:

»Halleluja! Thi Herren vor Gud har tiltrådt sit kongedømme. Lad os glæde og fryde os og give Ham æren, thi Lammets bryllupsdag er kommet, og Hans brud har gjort sig rede. Og der blev givet hende en skinnende ren linnedklædning at iføre sig. Thi linnedklædningen er de helliges retfærdige gerninger.«

Det er vigtigt for Sardes-menigheden at forstå, at gerninger ikke kan frelse dem. Jesus Kristus frelser! I Ham, ved troen på Ham, virkes de retfærdige gerninger. Ikke ved vor styrke og kraft, men ved hans kraft.

Jesus slutter hilsenen til denne menighed med et ord til dem i denne tidsperiode, som ikke har besmittet deres klæder, og han lover dem, at de skal vandre med Ham i hvide klæder:

»Den, som sejrer, skal således iføres hvide klæder, og jeg vil aldrig slette hans navn af Livets Bog, og jeg vil vedkende mig hans navn for min Fader og for hans engle.«

Det er kun den, som har sit navn knyttet til JESU NAVN, og som en brud er knyttet til sin brudgom, der bliver anerkendt i himmelen.

I den tid, hvor »den gustengule hest« har indflydelse på verdenssituationen, vil Kristi menighed komme til at vise hvilke *motiver,* den har for sine gerninger. Ud fra vore gerninger vil vort liv komme til at forme sig. Den prøvelsens tid bliver kort, og ud af denne sigtelse og renselse af de to sidstnævnte menigheder, vil der komme en ren brud for Jesus.

24. KAPITEL

De to sidste menigheder

Ligesom der i billedstøtten er en sidste afdeling, »tæerne«, som var halvt af pottemagerler og halvt af jern - sådan er der til sidst i menighedens historie her på jorden to forskellige slags menigheder.

I Satans rige er det »ti tæer«, som er billedet på det sidste i hans regering gennem de forskellige riger.

I Guds rige sammenligner Jesus sine troende med *ti brudejomfruer.*

Den ene halvdel, som Jesus fortæller om i lignelsen i Mattæus kap. 25, er et tydeligt billede på Jesu brud, som har gjort sig rede til at møde sin brudgom. Hun har olie på sine lamper og kar. Denne halvdel af menigheden er det samme som *Filadelfia*-menigheden i Åb. 3;7.

Den anden halvdel af brudejomfruerne var også bestemt til at komme med brudgommen ind i bryllupssalen, men de havde ikke gjort sig rede, og de blev ladt tilbage. Disse er det samme som *LAODIKEA*-menigheden.

Om Satans rige står der, at der vil blive indgået »ægteskaber« mellem leret og jernet, dog uden sammenhold. Det er dels stærkt og dels svagt, og til sidst vil det briste. Jesus kommer og vælter hele billedstøtten omkuld til sidst.

I Kristi legeme, menigheden, vil der også blive større og større skel. Dem, der kun er med af navn, og som har ord for at leve, men som er døde, vil ikke kunne udholde at være med i Kristi legeme til sidst. Hvis de ikke hører kaldet fra Jesus, som er gået igennem hilsenerne til alle de foregående menigheder, vil de blive

brudt af. De kan ikke trives. Ifølge Salme 1 ser vi den tydelige forskel i endetiden:
»Salig den mand, som ikke går efter gudløses råd, står på synderes vej eller sidder i spotteres lag, men *har sin lyst til Herrens lov,* og som grunder på Hans lov både dag og nat. (Sammenlign med Filadelfia-menigheden.) Han er som et træ, der plantet ved bække, bærer sin frugt i rette tid, og bladene visner ikke: Alt, hvad han gør, får han lykke til!«
Dette er billedet på en menighed, som er stærk i medgang og modgang. I endetidens trængsel vil den ikke tørre ind og visne men blive meget frugtbar.
»Men de gudløse derimod er som avner, vinden bortvejer. Derfor består de ikke i dommen og *syndere ej i retfærdigers menighed.* Thi Herren kender retfærdiges vej, men *gudløses vej brydes af« (Sammenlign med Laodikea).*
Det nytter ikke, at disse sidste vil »købe olie« af de kloge jomfruer i sidste øjeblik. Enhver må stå alene for Herren og tage de afgørende skridt til omvendelse. Jesus taler klart i Matt.24 om, at to og to skal arbejde sammen. Den ene tages med, og den anden lades tilbage.«
»Våg derfor, thi I ved ikke, hvad dag jeres Herre kommer!« siger Jesus. Dem, som er kommet *sejrende* ud af alle de tidligere menigheder, og som stadig er i live, er med i denne sidste menighed, Filadelfia.

FILADELFIA-menigheden (Åb. 3;7)

BRUDEN

Gud, hovedet, taler: »Dette siger den Hellige, den Sanddru, Han, som har »Davids nøgle« og lukker op, så ingen kan lukke i, og lukker i, så ingen kan lukke op!«

Øjnene, som flammende ild, ser alt:	»Jeg kender dine gerninger. Se, jeg har stillet dig foran en åben dør, som ingen kan lukke. Thi vel er din kraft kun liden, men du har holdt fast ved mit ord, og ikke fornægtet mit navn.«
Hjerte til hjerte, Profetiens ånd:	»Se, jeg skænker dig nogle af Satans synagoge, af dem, som kalder sig selv jøder, skønt de ikke er det, men lyver. Se, jeg skal få dem til at komme og kaste sig ned for dine fødder, og de skal forstå, *at jeg har fattet kærlighed til dig!* (Bruden) - Fordi du har holdt fast ved mit bud om udholdenhed, vil jeg også holde dig fast og *fri dig ud* af den prøvelsens stund, som skal komme over hele jorderige for at prøve dem, der bor på jorden!«
Sandhedens Ånd opmuntrer:	»Jeg kommer snart! Hold fast ved det, du har, for at ingen skal tage din sejrskrans.«
Kongedømmet sammen med Kristus:	»Den, der sejrer, ham vil jeg gøre til en søjle i min Guds tenpel, og han skal aldrig mere komme bort derfra. Og jeg vil skrive på ham min Guds navn og navnet på min Guds stad, det nye Jerusalem, der kommer ned fra himmelen fra min Gud, og også mit eget nye navn. *Den, som har øre, han høre, hvad Ånden siger til menighederne!*«

Jesu tale i Mattæus, kap. 24 til de to sidste menigheder:(vers 27) »Thi ligesom lynet, der kommer fra øst, lyser helt om i vest, sådan skal menneskesønnens komme være!«
HELE KAPITEL 25 taler til Filadelfia- og Laodikea-menighederne. Halvdelen er kloge, halvdelen dårer, om talenterne, som blev forvaltet rigtigt og forkert. Ingen kender dagen eller timen for Jesu komme, for at vi altid skal være rede (Mat. 24;36).

SATANS HOVEDE KNUST
FOR DEM, SOM TROR!
Alt det, Jesus siger i kap. 25, vil ske, medens jern- og lerfødderne regerer i Satans rige.

25. KAPITEL

Den 6. menighed: Filadelfia

Siden Jesu død og opstandelse har Helligånden virket i menighederne for at kalde og drage, rense og lutre, undervise og vejlede Guds menighed for til sidst at kunne fremstille en brud til Jesus Kristus. Gud kunne tvinge os ind i et helligt liv, men han ønsker en brud, der frivilligt følger sin brudgom: Guds ord, Jesus, som tog menneskeskikkelse på og kom til jorden for at vise os Guds sande hjerte og kærlighed.
Til Filadelfia-menigheden præsenterer Jesus sig som både Gud og menneskesøn, og han fortæller sin menighed om sin mægtige kraft, som han vil dele med os. Åb. 3;7:
»Dette siger den Hellige, den Sanddru, Han, som har »Davids nøgle« og lukker op, så ingen kan lukke i, og lukker i, så ingen kan lukke op!«
Som Jesus er hellig og sanddru, ønsker Han, at Hans brud skal

være hellig og sanddru. Han har vist sig for de mange foregående menigheder, og Han har talt klart til sin menighed gennem alle tider om at udskille sig fra verden, omvende sig til Ham og leve i sandhed og oprigtighed.
Han har »Davids nøgle«. Han er kongen, herskeren, som har al magt i himmel og på jord. Når han løser mennesker, er de løste, og når han binder den ondes magt, er den bundet.
I den korte tid inden Jesu genkomst, hvor menigheden er gået igennem lutring og renselse og til sidst vil stå i hellighed og sandhed ind for Gud, vil han åbenbare sig igennem sin menighed, så den også lukker op, så ingen kan lukke i og lukker i, så ingen kan lukke op. Herren vil udruste sit folk med magt og myndighed i Åndens verden, som vi aldrig havde tænkt os.
Menigheden selv føler, at den kun har liden kraft, men Jesus siger: »Se, *jeg* har stillet dig foran en åben dør, som ingen kan lukke!« Når Jesus lukker op for Ordets dør og for kraftens dør, vil mørkets magter vige tilbage, og Jesu navn skal blive herliggjort. Der skal endda komme nogen fra Satans regime og kaste sig for menighedens fødder. Det skal være helt åbent for magter og myndigheder, at Jesus har fattet kærlighed til sin menighed, og mørkets magt kan aldrig overvinde Jesu Kristi menighed.
Hvad er hemmeligheden til at stå i denne mægtige sejr?
»Du har holdt fast ved mit ord og ikke fornægtet mit navn!« siger Jesus.
Det er på disse to punkter, menigheden vil blive prøvet i i endetiden: Vor autoritet er *Guds ord.* Vi vedkender os *kun* Jesu navn som den eneste vej til frelse. *Han* alene er Vejen, Sandheden og Livet. Selv om vi føler os små og ringe, er dette vor sejr! Troen på Ordet og Jesu navn overvinder verden!
Tro og UDHOLDENHED er de ting, der kendetegner denne sidstermenighed. Der vil komme tider med prøvelser. For store dele af den kristne menighed har der været store trængsler i lang tid. Alle vil blive prøvet i kærligheden, og den prøvede kærlighed og prøvede tro er dyrebar for Gud.
»Den, der holder fast, vil *jeg også holde fast«,* siger Jesus i vers 10. Du behøver ikke ængstes, når dit hjerte er omvendt til Jesus.

Han holder dig fast. Han udfrier sin menighed af den prøvelsens stund, som skal komme over hele jorden for at prøve dem, der bor på jorden. I et øjeblik, i et nu sker det: De, som er døde i troen på Kristus, skal først opstå, og vi, som lever i troen på Ham, skal forvandles og bortrykkes tillige med dem i luften. 1. Tes. 4;16:
»Thi Herren selv skal stige ned fra himmelen, og der skal lyde en befaling, en overengels røst, og Guds basun. Og først skal de døde i Kristus opstå. Derefter skal vi, som lever og bliver tilbage, bortrykkes tillige med dem i skyerne for at møde Herren i luften, og så skal vi altid være sammen med Herren. Så trøst da hverandre med disse ord!«
»Jeg kommer snart! Hold fast ved det, du har, for at ingen skal tage din sejrskrans« (Åb. 3;11).
Det er altså Ordet og Navnet, som Filadelfiamenigheden skal holde fast ved. Det er disse to ting, der er hendes styrke.

LØFTERNE
til Filadelfia-menigheden viser også, at hun er bruden. Hun bliver smykket med alle Guds navne og al værdighed og ære: (vers 12)
»Den, der sejrer, ham vil jeg gøre til en søjle i min Guds tempel, og han skal aldrig mere komme bort derfra. Og jeg vil skrive på ham min *Guds navn* og navnet på *min Guds stad,* det ny Jerusalem, (billedet på bruden) og også *mit eget nye navn.*«
Opfyldelsen af Jesu ord til Peter
NU går de ord i opfyldelse, som Jesus sagde til Peter i Mat. 16;16-19, da Jesus havde spurgt Peter, hvem disciplene troede, han (Jesus) var. Da sagde Peter: »Du er Kristus, den levende Guds søn!«
Da svarede Jesus og sagde til ham: »Salig er du, Simon, Jonas' søn, thi det har kød og blod ikke åbenbaret dig, men min Fader, som er i himlene. Så siger jeg også til dig, at du er Petrus, og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrigets porte skal ikke få magt over den. Og jeg vil give dig himmerigets nøgler, og hvad du binder på jorden, det skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, det skal være løst i himlene!«

Dette er en *perle*, en dyb hemmelighed til Jesu Kristi legeme. Når vi *bekender* Jesu navn og holder fast ved Ordet, Guds søn, da deler Kristus *sin magt* og *sit kongedømme!*
»Når du siger sådan, - så siger jeg også til dig,« siger Jesus. Denne vekselvirkning og enhed med Kristus, Guds søn, vil komme til udtryk mere end nogensinde før i endetiden for dem, som holder fast ved Guds ord. Dette ord, Jesus Kristus som den levende Guds søn. Det er »*fåddernes tid*«, de fødder, der står på klippegrund, som fulde af kraft og magt »ligner malm, når den gløder i ovnen«. Jesus har fået al magt overgivet af sin Fader, og denne magt giver Han til sin bekendende menighed. Hvad den løser på jorden, er løst i himlene, og hvad den binder på jorden, er bundet i himlene.
Fuldmagt, kraft og sejr er givet til Kristi legeme. Det er fuldendelsen af Guds frelsestanke, helt fra verdens grundvold blev lagt. Der er en kæmpeskare, som er *eet med Jesus Kristus,* Guds ord, og som frivilligt underordner sig Guds ord og bekender det for hele verden. Dette er Guds sejr over Satan.
»Og dødsrigets porte skal aldrig få magt over denne menighed!«
Sædemanden (Luk. 8;5-)
Det er det samme, Jesus taler om i lignelsen om sædemanden. Det beskriver, hvordan mennesker kan tage imod Ordet på fire forskellige måder. Der er fire slags »jordbund« i mennesker.
Det er dem, som tager imod Ordet og gemmer det i et smukt og godt hjerte og bærer frugt i udholdenhed, som er Jesu Kristi legeme på jorden. Det er denne menighed, Han henter hjem til bryllupsfest i himlen. De andre tre slags »jordbund« hørte også Ordet og tog imod det i første omgang, men som vi har læst om de andre menigheder i Åbenbaringsbogen, blev de påvirket af omgivelserne: Fristelserne, nydelser, rigdom og bedrag, så Ordet blev kvalt i deres hjerter. Jesus afslutter beretningen om denne lignelse akkurat på samme måde som sin advarende tale i Åbenbaringsbogen.
»Og noget faldt i *god jord,* og det voksede op og bar hundrede fold frugt. Og da Han havde sagt det, råbte Han: »Den, som har øren at høre med, han høre!« (Luk. 8;8).

Det er op til os at gemme Guds ord i vort indre og bede Ham rense os og helliggøre os, så vi må bære frugt - og bære Guds rige frem på jorden. Så har vi en åben dør foran os, som ingen kan lukke. Selv Satans synagoge bæver, når Guds menighed står frem i kraft. Da bliver den sidste tid herligere end den første, og Jesu ord i Johs. 14;12 går i opfyldelse:
»Sandelig, sandelig siger jeg eder: Den, som tror på mig, han skal også gøre de gerninger, jeg gør, ja, han skal gøre endnu større gerninger, thi jeg går til Faderen.«
Disse ord opfyldes, når Jesus Kristus og Hans menighed er eet. Menigheden skal være »en søjle i Guds tempel«, ikke blot engang i evigheden, men allerede inden Jesu genkomst. Den er urokkelig, fast og afgjort i sin kærlighed og lydighed imod Ordet, og den vil aldrig fornægte Jesu navn.

26. KAPITEL

Lodikea-menigheden (som lades tilbage) Åb. 3;14

Gud, hovedet, taler:	»Så siger Han, som er *amen,* det troværdige og sanddru vidne, Guds skaberværks ophav.«
Øjnene, som flammende ild, ser alt:	»Jeg kender dine gerninger: Du er hverken kold eller varm. Gid du var kold eller varm!«
Hjerte til hjerte, Profetiens Ånd:	»Derfor, fordi du er lunken og hverken varm eller kold, har jeg i sinde at udspy dig af min mund.« (En brud, som ikke elsker sin brudgom, bliver forkastet.)

Sandhedens Ånd ser sin udvalgte med LØGNENS ånd som bælte:	»Fordi du siger: Jeg er rig, jeg har vundet rigdom og trænger ikke til noget, og ikke ved, at netop du er elendig og ynkværdig og fattig og blind og nøgen, - derfor råder jeg dig til hos mig at købe guld, lutret i ild, så du kan blive rig, og hvide klæder at iføre dig, så din nøgenheds skam ikke skal blive åbenbar, og øjensalve til at salve dine øjne med, så du kan se. - Alle dem, jeg har kær, dem revser og tugter jeg. Vær derfor nidkær og omvend dig!«
VEJEN tilbage til kongeværdigheden:	»-Se, jeg står for døren og banker. Om nogen hører min røst og åbner døren, da vil jeg gå ind til ham og holde nadver med ham, og han med mig. Den, der *sejrer,* ham vil jeg lade sidde sammen med mig på min trone, ligesom også jeg har sejret og taget sæde hos min Fader på Hans trone. *Den, som har øre, han hører, hvad Ånden siger til menighederne!*«

Jesu advarsel i Mat. 24;29 og 40-42:
»Straks efter trængselen i de dage skal solen formørkes og månen ikke skinne, og stjernerne skal falde ned fra himmelen, og himlenes kræfter rystes.«
»Da skal to mænd være sammen på marken, den ene tages med og den anden lades tilbage. To kvinder skal male på samme kværn, den ene tages med, den anden lades tilbage. Våg derfor, thi I ved ikke, hvad dag jeres Herre kommer!«
Mat. 25 taler åbent om straffen over den lunkne og ligegyldige menighed, og der tales om dommen over onde og gode.

27. KAPITEL

7. menighed: Laodikea

Filadelfia- og Laodikea-menighederne eksisterer parallelt med hinanden, og disse to slags kristne findes inden for alle folk og stammer, kirker og menigheder i den allersidste fase af endetiden. De hører Ordet og har de samme vækstbetingelser, men hjertets indstilling er forskellig.

Denne sidste menighed (Laodikea) er Guds store sorg. Han elsker den lige så højt som de andre, og hans vilje er, at de som en enhed skal være som en brud, der er smykket for sin brudgom. Jesus selv sammenligner dem i Mat. 25 med brudejomfruer, som sover og ikke har gjort noget som helst rede til at møde brudgommen. Sløvhed, lunkenhed og ligegyldighed kendetegner dem. Derfor væmmes Gud ved dem, og Han bruger det forfærdelige udtryk, at Han har i sinde at udspy dem af sin mund.

Hebræerbrevets forfatter advarer os:

»Derfor må vi så meget mere give agt på det, vi har hørt, for at vi ikke skal glide bort fra det. Thi når det ord, som var talt ved engle, stod fast, og hver overtrædelse og ulydighed fik sin velfortjente straf, hvorledes skal vi da kunne undslippe, hvis vi ikke bryder os om så stor en frelse? Den blev jo først forkyndt ved Herren selv og senere stadfæstet for os af dem, som havde hørt ham, medens Gud vidnede med både ved tegn og undere og mange slags kraftige gerninger og ved at tildele mennesker Helligånden efter sin vilje« (Hebr. 2;1-4).

Det kan lyde som hård tale. Vi vil helst høre det, der kildrer øret og passer ind i vor vilje og levevis. Imidlertid taler Gud strengt i sin kærlighed og giver den sløve menighed en sidste chance til at vågne op nu! »Gid du var kold eller varm,« siger Han.

Når vi er kolde og endnu ikke har oplevet Hans kærlighed, er der håb om, at Han kan nå ind til os med sin kærlighed og frelse os. Når vi er varme og fulde af hengivenhed for Ham, kan Han hjælpe os, også når vi fejler og er svage. Lunkenhed er Gud en gru! Han præsenterer sig for Laodikea-menigheden, som Han gjorde det for Filadelfia-menigheden som den sanddru og troværdige. Det er Hans sorg, at denne lunkne del af Hans menighed har forladt sandheden og bedrager sig selv og andre ved at sige: (Åb. 3;17)
»Jeg er rig, jeg har vundet rigdom og trænger ikke til noget.«
Dette er den »jordbund«, hvor sæden blev sået, men det faldt blandt tidsler. Menneskene tillod bekymringer, rigdom og nydelser at komme foran Guds ord, så de ikke kunne bære moden frugt.
»Og du ved ikke, at netop du er elendig og ynkværdig og fattig og blind og nøgen,« siger Jesus.
Er vi i tvivl om, hvor vi står, er tiden nu inde, hvor vi beder Helligånden og Ordets klare lys lyse ind over vore kristenliv. Vi må bede Ånden åbenbare for os, om alt er klart i vore hjerter. Der er ikke noget, Gud ønsker mere end at hjælpe os, så vi igen må blive varme i stedet for lunkne. Han kan fylde vore hjerter med kærlighed igen. Han kalder og drager os i sin kærlighed.
Jesus præsenterer også sig selv for Laodikea-menigheden som »*amen*«. Denne menighed er den sidste. Det er slutningen af nådetiden. Hans ord står urokkeligt fast. Det kommer til at ske, som Han har sagt! Han er »Guds skaberværks ophav«. Det har den lunkne menighed glemt. Den tager det ikke så nøje på nogen måde. Den føler sig rig (hovmodig og stolt). Den trænger ikke til noget (ingen hunger og tørst efter retfærdighed). Den er nøgen (har ingen af Jesu retfærdighedgerninger at klæde sig med). Dens rigdom er i virkeligheden fattigdom. Den tror, den ser og ved alt, men den er blind og elendig.
»Derfor råder jeg dig til *hos mig* at købe guld, lutret i ild, så du kan blive rig, og hvide klæder at iføre dig, så din nøgenheds skam ikke skal blive åbenbar, og øjensalve til at salve dine øjne med, så du kan se. Alle dem, jeg har kær, dem revser og tugter jeg. Vær derfor nidkær og omvend dig!«

At købe: Jesus råder den lunkne menighed til hos ham at købe, - i lignelsen om de ti brudejomfruer rådes de fem dårer også til at gå hen til købmanden og købe.
Der bliver en pris at betale for den lunkne menighed, hvis de vil opnå evigt liv sammen med Jesus. Der kræves »bryllupsklæder« for at være med til Kongesønnens bryllup. Det har den lunkne menighed ikke, derfor kommer den ikke med til brylluppet i himmelen. Når brudejomfruerne kommer tilbage efter at have købt, hvad de manglede hos købmændene, er døren lukket, og de kommer ikke ind.
Laodikea-menigheden bliver ladt tilbage, når Jesus henter sin brud. Kun dem, der er iklædte Kristi retfærdighedsgerninger, dem, der er rensede i Jesu blod i troen på Golgataværket og lever i kraft af det, kan komme ind i bryllupssalen.
De efterladte, som angrer deres lunkne kristenliv, vil da opleve at måtte betale en dyr pris: Guld, lutret i ild, taler om prøvelser og en tro, som måske må betale med livet som martyr. Hos Jesus kan de bede om hvide klæder, så de ikke i evighed skal skamme sig over deres nøgenheds skam. Øjensalve kan de også købe hos Jesus; men fordi Gud elsker dem, vil de opleve revselse og tugtelse. De oplever Guds vrede. men der igennem også Guds kærlighed. Om nogen virkelig betaler prisen og omvender sig under trængselstiden, da vil Jesus gå ind til dem og dele sig selv med dem. De kommer ikke med til bryllup i himlen, men de vil opleve tusindårsriget sammen med Jesus. Åb. 20;4:
»Og jeg så deres sjæle, som var blevet halshugget for Jesu vidnesbyrds og for Guds ords skyld, og jeg så dem, som ikke havde tilbedt dyret og dets billede og ikke havde taget dets mærke på deres pande og på deres hånd. *De blev levende og blev konger med Kristus i tusinde år.*«
»Den, der sejrer, ham vil jeg lade sidde sammen med mig på min trone, ligesom også jeg har sejret og taget sæde hos min Fader på Hans trone. Den, som har øre, han høre, hvad Ånden siger til menighederne!«
Guds nåde er stor, og Han vil gøre alt for at frelse sine børn. Det bliver en frygtelig stund for dem, der skal lades tilbage, når Jesu

Kristi sande og hellige menighed rykkes bort. Hele kapitel 19 i Åbenbaringsbogen taler om Lammets bryllup og om Hans brud, som har gjort sig rede. Alle, som tror på Jesus, må læse det igen og igen og prøve sig selv ind for Gud og bede Ham om nåde til at leve et liv i Kristus, rensede i Jesu dyrebare blod fra alt hovmod, stolthed og egoisme.

III DEL

28. KAPITEL

Daniels liv (Et billede på menigheden)

Efter at Guds Ånd havde vist mig alle disse ting om Jesus og menighederne og om hele det antikristelige system, var jeg meget i bøn. Jeg bad Gud om at stadfæste det, jeg havde set, yderligere igennem hans Ord. Da talte Guds Ånd til mig om:

1. At Daniel og hans venner var et billede på Kristus og Hans legeme.
2. At Jesu fristelser, da Han var i ørkenen og blev fristet af Djævelen, havde nøjagtig samme karakter som Daniels.
3. At Kristi legeme i dag udsættes for nøjagtig de samme fristelser, men at Kristi legeme vil blive lige så stærkt og urokkeligt i fristelser og prøvelser som Daniel og hans venner.
4. Alle de egenskaber, Daniel og hans venner besad, vil kendetegne Kristi legeme i endetiden.

Da jeg havde studeret dette og frydet mig over det, bad jeg igen til Herren om at stadfæste det frygtelige, jeg havde set om Satan og hans legeme.

Da skete det pludselig, at jeg i brøkdelen af et sekund så et klart lys ind over Daniels bog, og Guds Ånd talte til mig om, at ligesom Daniel var et billede på menigheden, så var alle de konger, der er nævnt i Daniels bog og under hans tid, et helt klart billede af Satan og hans rige. Det er et mønster på hele det antikristelige system helt fra de første kristnes tid og til de sidste tider.
Jeg vil herefter prøve at gengive, hvad jeg så. Dette blev for mig selv en mægtig stadfæstelse på ægtheden og visdommen i Guds levende ord.
Alt er kendt af ham fra, før verdens grundvold blev lagt. *Alle* Bibelens bøger er indblæst i menneskehjerter af den samme gode og vise Helligånd, og når vi grunder over dette underfulde ord under bøn, vil Gud mere og mere vise os, hvorledes *alt* passer nøje sammmen, og *alt* skal ske nøjagtig, som Gud har sagt.
Først vil jeg gennemgå i korte træk, hvad der kendetegnede Daniel og hans venner. Når du studerer det under bøn, vil du se paralellerne og lighedspunkterne mellem Daniel, hans venner og Kristi legeme.
Dernæst vil jeg gennemgå den ene konge efter den anden i det antikristelige rige, og du vil se på tegningen, hvordan de passer nøjagtig ind på billedstøtten med de samme egenskaber, som vi så i de foregående billeder af Satans rige.
Til sidst skal vi se, hvordan Daniel åbenbarede Kristus for sin samtid, og hvorledes vi som menighed skal gøre det samme nu i endetiden.
Under hver af kongernes tider gav Daniel dem en åbenbaring om sin Gud og Hans mægtige kraft.

DANIEL OG HANS VENNER = KRISTI LEGEME

Kap. 1 i Daniels bog viser:(Læg mærke til ham som et billede på Kristi legeme.)
Daniel var en israelit ud af Guds udvalgte folk.
Han levede under mange forskellige konger og var sat som en fremmed midt i en verden fuld af vantro, afgudsdyrkelse, religiøsitet og ondskab.

Han var af kongelig slægt, af adelig byrd.
Han var uden lyde, smuk at se til.
Han var fuld af visdom og kundskab, 10 gange klogere end andre.
Han var lærenem og egnede sig til tjeneste der, hvor han var sat.
Daniel nægtede at gøre sig uren med kongens mad og vin.
Han fik indflydelse på højeste plan.
Han var sund og rask og så bedre ud end andre.
Gud lod tingene lykkes for ham, og Gud gav ham indsigt i al skrift.

Kap. 2:
Daniel var helt afhængig af Gud i alt.
Han var en bønnens mand.
Han var fuld af tro og tillid til Gud.
Han var en lovprisende mand.
Han fik åbenbarelser fra Gud om de sidste tider.

Kap. 3:
Daniel og hans venner nægtede at tilbede billedstøtten med guldhovedet.
De var helt upåvirkede af straffen og truslerne.
De havde ikke deres liv for kært til at gå i døden.
Gudesønnen var med dem, og de gik sejrende igennem den gloende ovn.

Kap. 4:
Daniel afslørede uforfærdet det gudsfjendtlige system.

Kap. 5:
Han tog ikke imod hæder og gaver eller bestikkelse, men gav Gud ære.
Han havde en ypperlig ånd og evner til at »løse knuder«.

Kap. 6:
Han var tro og uden efterladenhed og kunne ikke kritiseres i sit daglige arbejde eller i sin daglige livsførsel.

Han blev hårdt angrebet for sin tro, men han var trofast og uforfærdet. Han holdt sin forbindelse med Gud i orden åbenlyst for alle og priste Gud, og han gik uforfærdet i løvekulen for sin tro. Gud sendte sin engel og vogtede ham i trængselen.
Han blev fundet skyldfri og retfærdig og bagefter vedblev han at have lykken med sig.

Kap. 7:
Ind for Gud var han bævende og ydmyg og fik mægtige gudsåbenbarelser.

Kap. 8:
Han var igen ydmyg, bævende og fuld af gudsfrygt under de store åbenbarelser, Gud gav ham.
Daniel var et almindeligt menneske - men stærk i Gud.

Kap. 9:
Han studerede flittigt skrifterne.
Han bad udholdende, fastede og ydmygede sig i sæk og aske ind for Gud i forbøn for sit folk, Guds udvalgte.
Han bekendte sine egne og sit folks synder.
Han var fuld af tillid og tro på Guds tilgivelse og barmhjertighed.
Fik igen gudsåbenbarelser.

Kap. 10:
Han blev bevaret ydmyg og bævende ind for Gud, og han fik igen åbenbarelser.
Han blev styrket og fik lov at se ind i Sandhedens bog om en fjern fremtid - vor tid.

Kap. 11:
Han fik åbenbarelser om endetidens sidste faser med de herlige ord: »Men de folk, som kender deres Gud, står fast og viser det i gerning.«

Kap. 12:
Han fik åbenbarelser om bortrykkelsen, styrkedes ved løfterne og fik bud om at *hvile* i Gud til det sidste.
Det er styrkende for os som Kristi legeme i dag at se Daniel som vort forbillede på menigheden. Han lod sig ikke købe for penge, jordisk gods eller anerkendelse og talte altid med frimodighed det, Gud havde givet ham at sige. Han lod sig ikke påvirke af de religiøse konger, som ikke elskede Gud, men ligestillede Gud med deres afguder. Han havde åbenbarelsens ånd, som blev os alle til gavn.
Vi vil nu se på tegningerne af Jesus og hans legeme samt billedstøtten for lettere at forstå, at det samme billede går igen her som i de foregående dele af bogen.

Daniel og kongerne

Daniel = et billede på Kristi menighed
Som Filadelfia-menigheden i Åbenbaringsbogen 3;7 er et billede på Kristi brud, er det de samme egenskaber, Daniel har, og som alle oprigtige kristne ønsker at have:

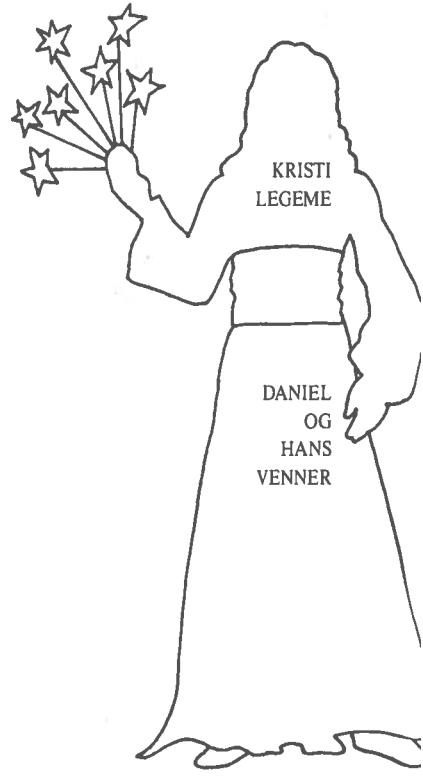

I sig selv har de liden kraft,
al deres kraft hentes fra Gud
som deres hoved.
De holder fast ved Guds ord, og
de lever i bøn og stadigt sam-
fund med Herren.
De står fast i trængsler,
de er udholdende og urokkelige
i troen på Jesu navn,
de udstråler Kristus, så endog
»Satans synagoge« forstår, at
Gud har fattet kærlighed til dem.
Sandhedens Ånd og hjertets oprig-
tighed leder dem og gør den stærke
og tro til Herren.
Jo nærmere Jesu genkomst, jo mere
vil de være eet med ham, og han gør
dem til konger og præster som Da-
niel, der havde magt med Gud i sin
samtid.
Daniel kæmpede imod:
Religiøsitet, løgn og afgudsdyrkelse,
men var *over* situationen og sejrede.

Han gennemlevede alle »legemsdelene«
i billedstøtten, akkurat som Kristi
legeme har gjort det fra Jesu tid
indtil nu.
Hver tidsepoke fik gennem ham, som de
har fået det gennem Kristi legeme gen-
nem tiderne, et vidnesbyrd, en åben-
baring af Kristus og om de kommende
ting.
Daniel levede under følgende konger:

NEBUKADNEZAR
er et billede på Satan selv. Hovedet af guld.

BELSAZZAR
er et billede på den religiøse verden, som kendte de hellige ting, men vanærede de hellige kar og brugte dem til svir og gudsbespottelse, medens de bedrev utugt.

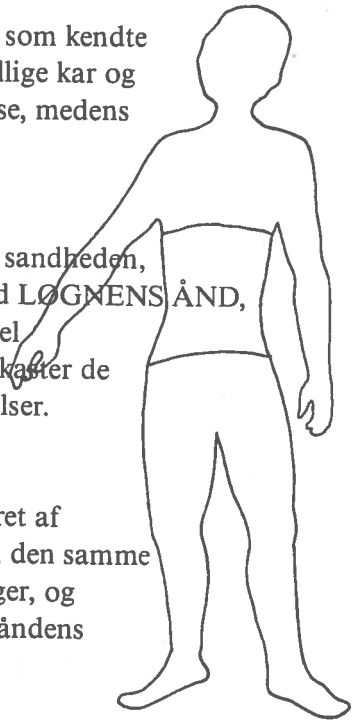

DARIUS
er et billede på en konge, der kendte sandheden, men han lod 120 satraper, fyldte med LØGNENS ÅND, bestemme i sit rige. De kastede Daniel i løvekulen, som løgnens riger i dag kaster de hellige i fængsel og påfører dem lidelser.

KYROS
er et billede på en konge, der var styret af *Perser*-rigets fyrste i himmelrummet, den samme ånd, som i dag styrer de islamiske riger, og som forårsager den hårdeste kamp i åndens verden.

KYROS-tiden til ANTIOKUS EPIFANES
er en forudsigelse om en tid, hvor det først er

3 perser-konger efter Kyros, der regerer, derefter kommer andre konger ind i billedet, som i deres riger prøver at indgå »ægteskaber« med hverandre. Denne tid ender med *en usling* til konge, som er et tydeligt billede af *antikrist.*

ÅBENBARINGEN om Kristus og de kommende ting er menighedens opgave til alle tider. Daniel fik et budskab til hver tidsepoke i hver af følgende kongers regeringstid:

NEBUKADNEZAR
fik at vide om Kristus i Dan. 2;44-45, og Daniel gav Gud hele æren for denne åbenbarelse.

BELSAZZAR
fik at vide om Daniels syn i Dan. 7;9-14. På den tid fik Daniel åbenbaringen om de 4 dyr og om »Vædderen og Bukken«.

DARIUS
fik et klart vidnesbyrd, da Daniel blev kastet i løvekulen, og under den tid fik Daniel åbenbaringen om Kristus i Dan. 9;25. Det var også under den tid, Daniel fik åbenbaringen om de 70 årsuger.

KYROS og hans efterfølgeres tid
får store åbenbaringer gennem Daniel om den store trængsel, om Antikrist og om de forstandige, som frelses, om opstandelsen og Guds vrede.
Disse konger måtte sande, at Gud var med Daniel, men de omvendte sig ikke. De har ingen undskyldning ind for Gud, fordi Daniel var et sandt vidne. På samme måde vil Kristi legeme til det sidste vidne om Kristus og de kommende ting. De forstandige vil omvende sig, dårerne blive hårde.

30. KAPITEL

Jesu Kristi menighed

Gud taler kærligt og advarende til os om den alvorlige tid, vi lever i. Han taler ikke for at skræmme os, men for at vi ikke skal blive bedragede eller modløse og forvirrede.
Når Gud ser på os, ser han ikke på os som en stor skare. For Ham er vi *enkelt-personer,* der hver for sig er lige dyrebare for Ham. Hver eneste af os er et lem på Kristi legeme, når vi omvender os og tror på evangeliet. Gud ønsker, at hvert eneste lem skal være *sundt, stærkt* og *brugbart.*
Jesus selv kender alle menneskelivets fristelser og farer, derfor siger Ordet i Hebr. 3;12-15:
»Se til, brødre, at der aldrig i nogen af jer skal findes et ondt, vantro hjerte, så han falder fra den levende Gud, men forman hverandre hver dag, så længe det hedder »i dag«, for at ikke nogen af jer skal forhærdes ved syndens bedrag. *Thi vi har del i Kristus,* såfremt vi holder den tillid, vi havde i begyndelsen, urokkeligt fast til det sidste! - Da der blev sagt: »I dag, når I hører hans røst, så forhærd ikke jeres hjerter som i forbitrelsen, - «
Jeg skrev i begyndelsen af denne bog: »Den, du vender dig til, lytter til og beslutter at følge, får magten over dig!« Derfor behøver ingen af os at være i tvivl om, hvorvidt vi er rede, til Jesus kommer. Når vi *vender os til ham, vender han sig til os!* Han løfter os op og drager os til sig i kærlighed. Han er barmhjertig og nådig, og der er ingen fordømmelse i Ham. Han ønsker os kun godt. Vor fremtid ligger i vor stadige omvendelse til Ham.
Hvis du fra nu af hver gang, du læser Ordet, og hver gang, du hører om, hvad der sker i verden, tænker på de to skikkelser, vi har studeret: Jesus-skikkelsen og billedstøtten med hver deres til-

hængere og efterfølgere, så vil du opleve, at alt Satans værk er let at gennemskue. Du vil føle dig mere og mere eet med dem, der er lemmer på Kristi legeme. Ordet vil blive nyt for dig. ALT, hvad Jesus siger, passer ind i dette bestemte mønster, vi har gennemgået. Hans ord skal ingenlunde forgå eller forandre sig.

Der kunne skrives meget om Daniel som et billede på Jesu Kristi menighed. Imidlertid vil jeg bede dig om at studere det selv. Du vil få styrke og mod til at stå fast og urokkelig som et Jesu Kristi vidne i fremtiden. Selv om din kraft synes lille i forhold til de mægtige kræfter, der kæmper i verden i dag, så vil Gud holde dig fast, og din tro på Ham vil føre dig sejrende igennem, så du til sidst kan indtage den plads, Jesus har beredt for dig hjemme i herligheden.

Vi er hver især ansvarlige ind for Gud der, hvor han har sat os til at virke, både i vore hjem, i vort arbejdsområde og i vore menigheder og kirker. Vi kommer alle ud for svære ting og fristelser, men også der vil Herren lede os sejrende igennem. Jeg vil til sidst dele det med dig, som Guds Ånd viste mig om vore prøvelser.

Jesu fristelser = Daniels fristelser = vore fristelser

De er ens. Jesus vil vise os, hvordan vi kan kende og bedømme Satans anslag og med det samme afsløre ham og vinde sejr over ham. Djævelen bruger den samme taktik over for os i dag, som han brugte over for Daniel, Jesus og alle de andre troshelte, som er gået forud for os. Hvis vi giver nøje agt på dette, vil ingenting overrumple os, hvis vi af hjertet ønsker at følge sandheden.

1. Jesus, Daniel og de tre venner blev prøvet, når det gjaldt jordisk rigdom, ære og tilbedelse af Mammon. Begyndelsen på denne prøvelse begynder altid med HOVMOD. Hvis de ville lade denne synd få plads i deres liv, tilbød Djævelen dem ære og magt og jordisk rigdom. Det kendetegnende her er, at den onde tilbød dem og tilbyder os noget, som *allerede tilhører os* som *Guds børn.* Når vi søger Guds rige, Guds ære og velbehag først, får vi alt det andet som en ekstra gave!

Daniel sagde: »Spar dine gaver og giv en anden dine foræringer« (Dan. 7;17). Jesus nægtede at tilbede Djævelen og til gengæld få al verdens magt og herlighed. Fordi Han gik imod Djævelen og

hans tilbud og til det sidste var tro imod sin Fader, fik han al magt i himmel og på jord. Hele himlens herlighed er hans, og han skal æres og tilbedes i evighedernes evigheder.
Da Jesus og Daniel stod faste i Gud gennem fristelserne, kom engle og tjente dem og styrkede dem. Også dette vil vi få lov til at opleve, når vi i stedet for hovmod vælger at være ydmyge under Guds vældige hånd og tilbede og ære ham alene.
2. De blev begge prøvet af de religiøse ånder, som ville have dem til at gå imod Guds sande ord og følge menneskelige tanker. Imidlertid sejrede både Daniel og Jesus også på dette punkt. Denne fristelse kan komme snigende og se så smuk ud, men vi skal prøve ånderne, om de er fra Gud. Vil de forherlige mennesker i stedet for Gud, er der noget galt. Vi skal sejre i kraft af Jesu navn og hans ord, og vi skal have et klart vidnesbyrd om, hvad »der står skrevet«. Lad os fordybe os i skrifterne og kende dem, så farer vi ikke vild.
3. Jesus og Daniel blev også begge fristet, når det gjaldt det daglige brød, men de nægtede begge at gøre sig urene med Satans tilbud. De havde begge tro og udholdenhed og vidste, at Gud ville sørge for dem. Og de blev ikke til skamme!
På samme måde vil Djævelen i endetiden prøve os, når det gælder vore daglige fornødenheder. Imidlertid vil Gud sørge for os, når vi er udholdende og tro imod Ham. Han vil tale til os om, hvad vi skal gøre i enhver situation, og Han vil lade os komme ud af prøvelserne styrkede og ledede af Helligånden, som Jesus gjorde det, da han kom ud af ørkenen.
Jeg vil til sidst minde dig om, når du går ud i din hverdag, altid se Jesus stående foran dig og tale kærligt til dig, som Han gør det til menighederne i Åbenbaringsbogen.
Du skal i Ånden se for dig, at billedstøtten, Satan og hele hans rige ligger ned! De er trådt under fode af Jesus selv. Kristi menighed som hans legeme *har* besejret alt det onde i kraft af Golgataværket, Jesu blod og vort vidnesbyrds ord. Vi vil ikke have vort liv for kært til at gå i døden for navnets skyld (Åb. 12;10).
Vi ved, at der venter os en evighed sammen med Jesus Kristus, kongernes Konge og herrernes Herre! (Hebr,4:7).

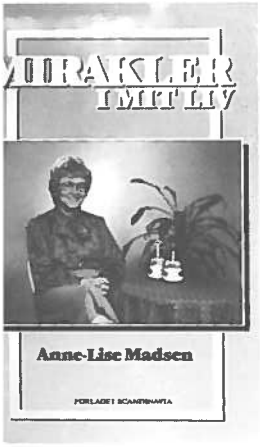

Evangelisér med gode bøger

– det er en god investering!

Igennem Palma Forlaget går alt overskud til mission blandt fattige og kriseramte mennesker, specielt i Afrika.

Andre bøger, som kan købes fra Palma Forlaget, er:

Mirakler i mit liv **kr. 79,-**

af Anne-Lise Madsen

Bogen har været til stor velsignelse blandt kristne og ikke-kristne, og kan varmt anbefales som gave.

Særligt tilbud: 3 stk. for 200,- 5 stk. for 300,-

Gud sover aldrig **kr. 29,50**

af Anne-Lise Madsen

Også en bog til glæde for alle, om børnehjemmet i Kenya, hvor 80 børn hver dag bliver mætte som svar på bøn.

Jesu Kristi Brud **kr. 59,-**

af Anne-Lise Madsen

Brudgommen kommer **kr. 49,-**

af Peter Madsen

Begge bøger handler om Jesu genkomst og bør læses sammen. Pr. sæt **kr. 99,-**

Hurra - jeg er fri! **kr. 29,50**

Svend Løbner Madsen

En bog om Guds frelsesplan gennem troen på Jesus Kristus.

Køber du de fem sidstnævnte bøger sammen, får du dem alle for kr. 210,-. Køb og forudbetal bøgerne på **Giro 7 47 28 11**